

Księga Psalmów - księga zawierająca zbiór 150 utworów

Psalm 1

- ¹ Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców,
- ² lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.
- ³ Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni, pomyślnie wypada.
- ⁴ Nie tak występni, nie tak: są oni jak plewa, którą wiatr rozmiata.
- ⁵ Toteż występni nie ostaną się na sądzie ani grzesznicy – w zgromadzeniu sprawiedliwych,
- ⁶ bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych, a droga występnych zaginie.

Psalm 2

- ¹ Dlaczego narody się buntują, czemu ludy knują daremne zamysły?
- ² Królowie ziemi powstają i władcy spiskują wraz z nimi przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi:
- ³ Stargajmy Ich więzy i odrzucmy od siebie Ich pęta!
- ⁴ Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, Pan się z nich naigrawa,
- ⁵ a wtedy mówi do nich w swoim gniewie i w swej zapalczywości ich trwoży:
- ⁶ Przecież Ja ustanowiłem sobie króla na Syjonie, świętej górze mojej.
- ⁷ Ogłoszę postanowienie Pana: Powiedział do mnie: Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem.
- ⁸ Żądaj ode Mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo i w posiadanie Twoje krańce ziemi.
- ⁹ Żelazną różgą będziesz nimi rządzić i jak naczynie garncarza ich pokruszysz.
- ¹⁰ A teraz, królowie, zrozumcie, nauczcie się, sędziowie ziemi!
- ¹¹ Służcie Panu z bojaźnią
- ¹² i Jego nogi ze drżeniem całujcie, bo zapłonie gniewem i poginiecie w drodze, gdyż gniew Jego prędko wybuchą. Szczęśliwi wszyscy, co w Nim szukają ucieczki.

Psalm 3

- ¹ Psalm Dawida, gdy uciekał przed swoim synem Absalomem.
- ² Panie, jakże wielu jest tych, którzy mnie trapią, jak wielu przeciw mnie powstaje!
- ³ Wiele jest tych, co mówią o mnie: Nie ma dla niego zbawienia w Bogu.
- ⁴ A jednak, Panie, Ty, jesteś dla mnie tarczą, Tyś chwałą moją i Ty mi głowę podnosisz.
- ⁵ Wołał swym głosem do Pana, On odpowiada ze świętej swojej góry.
- ⁶ Kładę się, zasypiam i znowu się budzę, bo Pan mnie podtrzymuje.
- ⁷ Wcale się nie lękam tysięcy ludu, choć przeciw mnie dokoła się ustawiają.
- ⁸ Powstań, o Panie! Ocal mnie, mój Boże! Bo uderzyłeś w szczękę wszystkich moich wrogów i wyłamałeś zęby grzeszników.
- ⁹ Od Pana pochodzi zbawienie. Błogosławieństwo Twoje nad narodem Twoim.

Psalm 4

- ¹ Na instrumenty strunowe. Psalm. Dawidowy.
- ² Kiedy Cię wzywam, odpowiedz mi, Boże, co sprawiedliwość mi wymierzasz. Tyś mnie wydzwignął z utrapienia – zmiłuj się nade mną i wysłuchaj moją modlitwę!
- ³ Mężowie, dokąd będziecie sercem ociężali? Czemu kochacie marność i szukacie kłamstwa?

- 4* Wiedźcie, że Pan mi okazuje cudownie swą łaskę, Pan mnie wysłuchuje, ilekroć Go wzywam.
5 Zadrżycie i nie grzeszcie, rozważcie na swych łożach i zamilknijcie!
6 Złóżcie należne ofiary i miejcie w Panu nadzieję!
7 Wielu powiada: Któż nam ukaże szczęście? Wznies ponad nami, o Panie, światłość Twojego oblicza!
8 Wlałeś w moje serce więcej radości niż w czasie obfitego plonu pszenicy i młodego wina.
9 Gdy się położę, zasypiam spokojnie, bo Ty sam jeden, Panie, pozwalasz mi mieszkać bezpiecznie.

Psalm 5

- 1* Na flety. Psalm. Dawidowy.
2 Usłysz, Panie, moje słowa, zwróć na mój jęk uwagę;
3 natęż słuch na głos mojej modlitwy, mój Królu i Boże! Albowiem Ciebie błagam,
4 o Panie, słyszysz mój głos od rana, od rana przedstawiam Ci prośby i czekam.
5 Bo Ty nie jesteś Bogiem, któremu miła nieprawość, złego nie przyjmiesz do siebie w gościnę.
6 Nieprawi nie ostoją się przed Tobą. Nienawidzisz wszystkich złoczyńców,
7 zsyłasz zgubę na wszystkich, co mówią kłamliwie. Mężem krwawym i podstępny brzydzi się Pan.
8 Ja zaś dzięki obfitej Twej łasce, wejdę do Twojego domu, upadnę przed świętym przybytkiem Twoim przejęty Twoją bojaźnią.
9 O Panie, prowadź mnie w swej sprawiedliwości, na przekór mym wrogom: wyrównaj przede mną Twoją drogę!
10 Bo w ustach ich nie ma szczerości, ich serce knuje zasadzki, ich gardło jest grobem otwartym, a językiem mówią pochlebstwa.
11 Ukarz ich, Boże, niech staną się ofiarą własnych knowań; wygnaj ich z powodu licznych ich zbrodni, buntują się bowiem przeciwko Tobie.
12 A wszyscy, którzy się do Ciebie uciekają, niech się cieszą, niech się weselą na zawsze! Oslaniaj ich, niech cieszą się Tobą, ci, którzy imię Twe miłują.
13 Bo Ty, Panie, będziesz błogosławił sprawiedliwemu: otoczysz go łaską jak tarczą.

Psalm 6

- 1* Na instrumenty strunowe. Na oktawę. Psalm. Dawidowy.
2 Nie karć mnie, Panie, w swym gniewie i nie karz w swej zapalczywości.
3 Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby; ulecz mnie, Panie, bo kości moje strwożone
4 i duszę moją ogarnia wielka trwoga; lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...?
5 Zwróć się, o Panie, ocal moją duszę, wybaw mnie przez Twoje miłosierdzie,
6 bo nikt po śmierci nie wspomni o Tobie: któż Cię wychwala w Szeolu?
7 Zmęczylem się moim jękiem, płaczem obmywam co noc moje łoże, posłanie moje skrapiam łzami.
8 Od smutku oko moje mgłą zachodzi, starzeję się z powodu wszystkich mych wrogów.
9 Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy zło czynicie, bo Pan usłyszał głos mojego płaczu;
10 Pan usłyszał moje błaganie, Pan przyjął moją modlitwę.
11 Niech się wszyscy moi wrogowie zawstydzą i bardzo zatrwożą, niech odstąpią i niech się zawstydzą!

Psalm 7

- 1* Skarga Dawida, którą wyśpiewał do Pan z powodu Kusza Beniamity.
2 Panie, Boże mój, do Ciebie się uciekam; wybaw mnie i uwolnij od wszystkich prześladowców,
3 by kto – jak lew – mnie nie porwał i nie rozszarpał, gdy zabraknie wybawcy.
4 Boże mój, Panie, jeżeli ja to popełniłem, jeśli nieprawość plami moje ręce,

- ⁵ jeśli wyrządziłem zło swemu dobroczyńcy i swego wroga złupiłem doszczętnie,
⁶ to niech nieprzyjaciel ściga mnie i schwyci, i wdepcze w ziemię me życie, a godność moją niechaj w proch obali.
⁷ Powstań, o Panie, w Twym gniewie, podnieś się przeciw zaciekłości mych ciemiężców, wystąp w sądzie, jaki zapowiedziałeś.
⁸ Gromada narodów niechaj Cię otoczy, a Ty zasiądź ponad nią wysoko.
⁹ Pan jest Sędzią narodów: Panie, przyznaj mi słuszność, według mej sprawiedliwości i według niewinności, jaka jest we mnie.
¹⁰ Niechaj ustanie nieprawość występnych, a sprawiedliwego umocnij, Boże sprawiedliwy, Ty, co przenikasz serca i nerki.
¹¹ Tarczą jest dla mnie Bóg, co zbawia prawych sercem.
¹² Bóg – Sędzia sprawiedliwy, Bóg codziennie pałający gniewem.
¹³ Jeśli się [kto] nie nawróci, miecz swój On wyostrzy;
¹⁴ przygotuje na niego pociski śmiertelne, sporządzi swe ogniste strzały.
¹⁵ Oto [tamten] poczył nieprawość, brzemienny jest udręką i rodzi podstęp.
¹⁶ Wykopał dół i pogłębił go, lecz wpadł do jamy, którą przygotował.
¹⁷ Jego złość obróci się na jego głowę, a jego gwałt spadnie mu na ciemię.
¹⁸ Ja zaś uwielbiam Pana za Jego sprawiedliwość, psalm śpiewam imieniu Pana Najwyższego.

Psalm 8

- ¹ Na wzór z Gat. Dawidowy.
² O Panie, nasz Boże, jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi! Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosą.
³ Sprawileś, że [nawet] usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, na przekór Twym przeciwnikom, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga.
⁴ Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców, księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
⁵ czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym – syn człowieczy, że się nim zajmujesz?
⁶ Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czcią go uwieńczyłeś.
⁷ Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich; złożyłeś wszystko pod jego stopy:
⁸ owce i bydło wszelakie, a nadto i polne stada,
⁹ ptactwo powietrzne oraz ryby morskie, wszystko, co szlaki mórza przemierza.
¹⁰ O Panie, nasz Panie, jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi!

Psalm 9

- ¹ Na modłę pieśni Mut labben. Psalm. Dawidowy.
² Chwałę Cię, Panie, całym sercem, opowiadam wszystkie cudowne Twe dzieła.
³ Cieszyć się będę i radować Tobą, psalm będę śpiewać na cześć Twego imienia, o Najwyższy.
⁴ Bo wrogowie moi się cofają, padają, giną sprzed Twego oblicza.
⁵ Boś Ty przeprowadził mój sąd i wyrok, zasiadając na tronie – Sędzio sprawiedliwy.
⁶ Zgromiłeś pogan, zgubiłeś występnych, imię ich na wieczne czasy wymazałeś.
⁷ Upadli wrogowie – w wieczyste ruiny, miasta poburzyłeś – przepadła o nich pamięć.
⁸ A Pan zasiada na wieki, swój tron ustawia, by sądzić.
⁹ Sam będzie sądził świat sprawiedliwie, wyda narodom bezstronny wyrok.
¹⁰ Niech Pan będzie ucieczką dla uciśnionego, ucieczką w czasach utrapienia.
¹¹ Ufają Tobie znający Twe imię, bo nie opuszczasz, Panie, tych, co Cię szukają.
¹² Psalm śpiewajcie Panu, co mieszka na Syjonie, pośród narodów głoście Jego dzieła,
¹³ bo mściciel krwi pamięta o ubogich, pamięta, a nie zapomina ich wołania.
¹⁴ Zmiłuj się nade mną, Panie, spójrz, jak mnie poniżają ci, <którzy mnie nienawidzą>. Ty, co mnie wyprowadzasz z bram śmierci,

- 15* bym głosił całą Twą chwałę w bramach Córy Syjońskiej i weselił się Twoją pomocą.
16 Paganie wpadli w jamę, którą wykopali; noga ich uwięzła w sidle przez nich zastawionym.
17 Pan się objawił, sąd przeprowadził, w dzieła rąk swoich uwikła się występny.
18 Niechaj występni odejdą precz do Szeolu, wszystkie narody, co zapomniały o Bogu.
19 Bo ubogi nie pójdzie w zapomnienie na stałe, ufność nieszczęśliwych nigdy ich nie zawiedzie.
20 Powstań, o Panie, by człowiek nie triumfował; osądź narody przed Twoim obliczem.
21 Przejmij ich, Panie, bojaźnią; niech wiedzą paganie, że są tylko ludźmi.

Psalm 10

- 1* Dlaczego z dala stoisz, o Panie, w czasach ucisku się kryjesz,
2 gdy występny się pyszni, biedny jest w udręce i ulega podstępom, które tamten uknuł?
3 Bo występny się chęłpi swoim pożądaniem, bluźni drapieżca i pogardza Panem.
4 W pysze swojej powiada występny: Nie pomści; nie ma Boga: oto jest całe jego myślenie.
5 Drogi jego układają się zawsze szczęśliwie; Twe wyroki zbyt są wzniosłe dla niego; parska na wszystkich swoich przeciwników.
6 Myśli on sobie: Ja się nie zachwieję; nie zaznam niedoli w najdalsze pokolenia.
7 Usta jego pełne przekleństwa, zdrady i podstępu, na jego języku udręka i złośliwość.
8 Siedzi w zasadzce przy drogach i niewinnego zabija w ukryciu; oczy jego śledzą biedaka.
9 Zasadza się w kryjówce, jak lew w swej jaskini; zasadza się, by porwać ubogiego: porywa ubogiego i w sieć swoją wciąga.
10 Schyla się, przysiada na ziemi, a od jego przemocy pada ubogi.
11 Mówi w swym sercu: Bóg nie pamięta, odwraca swe oblicze, nigdy nie zobaczy.
12 Powstań, o Panie, wnieś swą rękę, Boże! Nie zapominaj o biednych!
13 Dlaczego występny gardzi Bogiem, mówi w swym sercu: Nie pomści?
14 A Ty widzisz trud i boleść, patrzysz, by je wziąć w swoje ręce. Tobie się biedny poleca, Tyś opiekunem sieroty!
15 Skrusz ramię występnego i złego: pomścij jego nieprawość, by już go nie było.
16 Pan jest królem na wieki wieków, z Jego ziemi zniknęli paganie.
17 Panie, usłyszalesz pragnienie pokornych, umocniłeś ich serca, nakłoniłeś ucha,
18 aby strzec praw sieroty i uciśnionego i aby człowiek [powstały] z ziemi nie siał już postrachu.

Psalm 11

- 1* Do Pana się uciekam; dlaczego mi mówicie: Niby ptak uleć na górę!
2 Bo oto grzesznicy łuk napinają, kładą strzałę na cięciwę, by w mroku razić prawych sercem.
3 Gdy walą się fundamenty, cóż może zdziałać sprawiedliwy?
4 Pan w świętym swoim przybytku, Pan ma tron swój na niebiosach. Oczy Jego patrzą, powieki Jego badają synów ludzkich.
5 Pan bada sprawiedliwego i występnego, nie cierpi Jego dusza tego, kto kocha nieprawość.
6 On sprawi, że węgle ogniste i siarka będą padać na grzeszników; wiatr palący będzie udziałem ich kielicha.
7 Bo Pan jest sprawiedliwy, kocha sprawiedliwość; ludzie prawi zobaczą Jego oblicze.

Psalm 12

- 1* Na oktawę. Psalm. Dawidowy.
2 Ratuj, Panie, bo nie ma pobożnych, zabrakło wiernych wśród ludzi.
3 Wszyscy mówią kłamliwie do bliźniego, mówią podstępnymi wargami i z sercem obludnym.

⁴ Niech Pan wygubi wszystkie wargi podstępne i język pochopny do zuchwałej mowy.

⁵ Tych, którzy mówią: Naszą siłą język, usta nasze nam służą, kóż jest naszym panem?

⁶ Wobec utrapienia biednych i jęku ubogich – mówi Pan: Teraz powstanę i dam zbawienie temu, który go pożąda.

⁷ Słowa Pańskie to słowa szczerze, wypróbowane srebro, bez domieszki ziemi, siedmiokroć czyszczone.

⁸ Ty nas zachowasz, o Panie, ustrzeżesz nas na wieki od tego plemienia.

⁹ Występnicy krążą dokoła, gdy to, co najmarniejsze, bierze górę wśród ludzi.

Psalm 13

¹ Psalm. Dawidowy.

² Jak długo, Panie, całkiem o mnie nie będziesz pamiętał? Dokąd kryć będziesz przede mną oblicze?

³ Dokąd w mej duszy będę przeżywał wahania, a w moim sercu codzienną zgryzotę? Jak długo mój wróg nade mnie będzie się wynosił?

⁴ Spójrz, wysłuchaj, Panie, mój Boże! Oświeć moje oczy, bym nie zasnął w śmierci,

⁵ by mój wróg nie mówił: Zwyciężyłem go, niech się nie cieszą moi przeciwnicy, gdy się zachwieję.

⁶ Ja zaś zaufałem Twemu miłosierdziu; niech się cieszy me serce z Twojej pomocy, chcę śpiewać Panu, który obdarzył mnie dobrem.

Psalm 14

¹ Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nikt nie czyni dobrze.

² Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który szukałby Boga.

³ Wszyscy razem zblądzieli, stali się nikczemni: nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego.

⁴ Czyż się nie opamiętają wszyscy, którzy czynią nieprawość, którzy lud mój pożerają, jak gdyby chleb jedli, którzy nie wzywają Pana?

⁵ Tam zadrżeli ze strachu, gdyż Bóg jest z pokoleniem sprawiedliwym.

⁶ Chcecie udaremnić zamiar biedaka: lecz Pan jest jego ucieczką.

⁷ Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraela? Gdy Pan odmieni los swego narodu, Jakub się rozraduje, Izrael się ucieszy.

Psalm 15

¹ Psalm. Dawidowy. Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, kto zamieszka na Twojej świętej górze?

² Ten, który postępuje bez skazy, działa sprawiedliwie, a mówi prawdę w swoim sercu

³ i nie rzuca oszczerstw swym językiem; ten, który nie czyni bliźniemu nic złego i nie ubliża swemu sąsiadowi;

⁴ kto złoczyńcę uważa za godnego wzgardy, a szanuje tego, kto się boi Pana; ten, kto dotrzyma, choć przysiągł ze swoim uszczerbkiem;

⁵ ten, kto nie daje swoich pieniędzy na lichwę i nie da się przekupić przeciw niewinnemu. Kto tak postępuje, nigdy się nie zachwieje.

Psalm 16

¹ Mikdam. Dawidowy. Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie,

² mówię Panu: Tyś jest Panem moim; nie ma dla mnie dobra poza Tobą.

³ Ku świętym, którzy są na Jego ziemi, wzbudził On we mnie miłość przedziwną!

- ⁴ Ci, którzy idą za obcymi [bogami], pomnażają swoje bóleści. Nie wylewam krwi w ofiarach dla nich, imion ich nie wymawiam swoimi wargami.
- ⁵ Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego: To właśnie Ty mój los zabezpieczasz.
- ⁶ Sznur mierniczy wyznaczył mi dział wspaniały i bardzo mi jest miłe to moje dziedzictwo.
- ⁷ Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, bo nawet nocami upomina mnie serce.
- ⁸ Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy.
- ⁹ Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością,
- ¹⁰ bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu.
- ¹¹ Ukazesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.

Psalm 17

- ¹ Modlitwa. Dawidowy. Wysłuchaj, Panie, słuszności, zważ na me wołanie, przyjmij moje modły z warg nieobłudnych!
- ² Niech przed Twoim obliczem zapadnie wyrok o mnie: oczy Twoje widzą to, co prawe.
- ³ Choćbyś badał me serce, nocą mnie nawiedzał i doświadczał ogniem, nie znajdziesz we mnie nieprawości. Moje usta nie zgrzeszyły
- ⁴ ludzkim obyczajem; według słów Twoich warg wystrzegalem się ścieżek gwałtu.
- ⁵ Moje kroki trzymały się mocno na Twoich ścieżkach, moje stopy się nie zachwiały.
- ⁶ Wzywam Cię, bo Ty mnie wysłuchasz, o Boże! Nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowo.
- ⁷ Okaż miłosierdzie Twoje, Zbawco tych, co się chronią przed wrogami pod Twoją prawicę.
- ⁸ Strzeż mnie jak źrenicy oka; w cieniu Twych skrzydeł mnie ukryj.
- ⁹ przed występnyimi, co gwałt mi zadają, przed śmiertelnymi wrogami, co otaczają mnie zewsząd.
- ¹⁰ Zamykają oni swe nieczule serca, przemawiają butnie swoimi ustami.
- ¹¹ Okrążają mnie teraz ich kroki; natężają swe oczy, by [mnie] powalić na ziemię –
- ¹² podobni do lwa dyszącego na zdobycz, do lwiatka, co siedzi w kryjówce.
- ¹³ Powstań, o Panie, wystąp przeciw niemu i powal go, swoim mieczem wyzwól moje życie od grzesznika,
- ¹⁴ a Twoją ręką, Panie – od ludzi: od ludzi, którym obecne życie przypada w udziale i których brzuch napelniasz Twymi dostatkami; których synowie jedzą do sytości, a resztę zostawiają swoim małym dzieciom.
- ¹⁵ Ja zaś w sprawiedliwości ujrzę Tve oblicze, powstając ze snu nasycę się Twoim widokiem.

Psalm 18

- ¹ Sługi Bożego, Dawida, który wypowiedział do Pana słowa tej pieśni, gdy go Pan wybawił z mocy wszystkich jego nieprzyjaciół i z ręki Saula.
- ² Rzekł wtedy: Miłuję Cię, Panie, Mocy moja,
- ³ Panie, ostoję moja i twierdzo, mój wybawicielu, Boże mój, skało moja, na którą się chronię, tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono!
- ⁴ Wzywam Pana, godnego chwały, i jestem wolny od moich nieprzyjaciół.
- ⁵ Ogarnęły mnie fale śmierci i zatrwożyły mnie odmęty niosące zagładę;
- ⁶ oplątały mnie pęta Szeolu, zaskoczyły mnie sidła śmierci.
- ⁷ W moim utrapieniu wzywam Pana i wołam do mojego Boga; usłyszał On mój głos ze swojej świątyni, a krzyk mój dotarł do Jego uszu.
- ⁸ Zatrzęsła się i zadrżała ziemia, posady gór się poruszyły, zatrzęsły się, bo On zapłonął gniewem.
- ⁹ Uniósł się dym z Jego nozdrzy, a z Jego ust – pochłaniający ogień: od niego zapaliły się węgle.
- ¹⁰ Nagiął On niebiosa i zstąpił, a czarna chmura była pod Jego stopami.
- ¹¹ Lecząc cwałował na cherubin, a skrzydła wiatru Go niosły.
- ¹² Przywdział mrok niby zasłonę wokół siebie, jako okrycie ciemną wodę, gęste chmury.
- ¹³ Od blasku Jego obecności rozżarzyły się węgle ogniste.
- ¹⁴ Pan odezwał się z nieba grzmotem, to głos swój dał słyszeć Najwyższy,

- 15 wypuścił swe strzały i rozproszył wrogów, cisnął błyskawice i zamęt wśród nich wprowadził.
16 Aż ukazało się łożysko morza i obnażyły się posady lądu od groźnej nagany Twej, Panie, i tchnienia wichru Twoich nozdrzy.
17 On wyciąga [rękę] z wysoka i chwyta mnie, wydobywa mnie z toni ogromnej;
18 Wyrywa mnie od przemożnego nieprzyjaciela, od mocniejszych ode mnie, co mnie nienawidzą.
19 Napadają na mnie w dzień dla mnie złowrogi, lecz Pan jest moją obroną,
20 wyprowadza mnie na miejsce przestronne; ocala, bo mnie miłuje.
21 Pan nagradza moją sprawiedliwość, odplaca mi według czystości rąk moich.
22 Strzegłem bowiem dróg Pańskich i nie odszedłem od mojego Boga,
23 bo mam przed sobą wszystkie Jego przykazania i nie odrzucam od siebie Jego poleceń,
24 lecz jestem wobec Niego bez skazy i wystrzegam się grzechu.
25 Pan mię nagradza za moją sprawiedliwość, za czystość rąk przed Jego oczyma.
26 Ty jesteś miłościwy dla miłościwego i względem nienagannego działasz nienagannie,
27 względem czystego okazujesz się czystym, wobec przewrotnego jesteś przebiegły.
28 Albowiem Ty wybawiasz naród uniżony a pognębiasz oczy wyniosłe.
29 Bo Ty, Panie, każesz świecić mojej pochodni: Boże mój, oświecasz moje ciemności.
30 Bo z Tobą zdobywam wały, mur przeskakuje dzięki mojemu Bogu.
31 Bóg – Jego droga jest nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane; On tarczą dla wszystkich, którzy doń się chronią.
32 Bo któż jest Bogiem prócz Pana? Lub któż jest Skalą prócz Boga naszego?
33 Bóg, co mocą mnie przepasuje i nienaganną czyni moją drogę,
34 On daje moim nogom rączość nóg lani i stawia mnie na wyżynach,
35 On ćwiczy moje ręce do bitwy, a ramiona – do napinania spiżowego łuku.
36 Dajesz mi tarczę Twą dla ocalenia, i wspiera mnie Twoja prawica, a Twoja troskliwość czyni mnie wielkim.
37 Wydłużasz mi kroki na drodze i stopy moje się nie chwieją.
38 Ścigam mych wrogów i dopadam, a nie wracam, póki nie zginą.
39 Starłem ich, nie mogli się podnieść, upadli pod moje stopy.
40 Mocą mnie przepasujesz do bitwy, sprawiasz, że przeciwnicy gną się pode mną,
41 zmuszasz wrogów moich do ucieczki, a wytracasz tych, co mnie nienawidzą.
42 Wołają – lecz nie ma wybawcy; do Pana – lecz im nie odpowiada.
43 Jak proch na wietrze ich rozrzuce, zdepczę jak błoto uliczne.
44 Ty mnie ocalasz od buntów ludu, ustanawiasz mnie głową narodów. Służ mi lud, którego nie znałem.
45 Są mi posłuszni na pierwsze wezwanie; cudzoziemcy mi schlebiają.
46 Cudzoziemcy błędną, z drżeniem wychodzą ze swoich warowni.
47 Niech żyje Pan! Moja Skala niech będzie błogosławiona! Niech będzie wywyższony Bóg, mój Zbawca,
48 Bóg, który zapewnia mi pomstę i poddaje mi narody,
49 wybawia mnie od nieprzyjaciół, wynosi nad moich wrogów i uwalnia od gwałtownika.
50 Przeto będę Cię, o Panie, chwalił wśród narodów i będę wystawiał Twoje imię.
51 Tyś zwycięstwa wielkie dał królowi i Twemu pomazańcowi okazałeś łaskę, Dawidowi i jego potomstwu na wieki.

Psalm 19

- 1 Psalm. Dawidowy.
2 Niebiosą głoszą chwałę Boga, dzieło rąk Jego nieboskłon obwieszcza.
3 Dzień dniowi głosi opowieść, a noc nocy przekazuje wiadomość.
4 Nie jest to słowo, nie są to mowy, których by dźwięku nie usłyszano;
5 ich głos się rozchodzi na całą ziemię i aż po krańce świata ich mowy. Tam słońcu namiot wystawił,
6 i ono wychodzi jak oblubieniec ze swej komnaty, weseli się jak olbrzym, co drogę przebiega.
7 Ono wschodzi na krańcu nieba, a jego obieg aż po krańce niebios, i nic się nie schroni przed jego żarem.
8 Prawo Pana doskonale – krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne – poucza prostaczka;

- ⁹ nakazy Pana słuszne – radują serce; przykazanie Pana jaśniej i oświeca oczy;
¹⁰ bojaźń Pańska szczerą, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
¹¹ Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra.
¹² Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,
¹³ kto jednak dostrzeże swoje błędy? Oczyść mnie od tych, które są skryte przede mną.
¹⁴ Także od pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku.
¹⁵ Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja Skalo i mój Zbawicielu!

Psalm 20

- ¹ Psalm. Dawidowy.
² Niech Pan cię wysłucha w dniu utrapienia, niech ciebie chroni imię Boga Jakuba.
³ Niech ześle tobie pomoc z świątyni i niech cię wspiera z Syjonu.
⁴ Niechaj pamięta o wszystkich twych ofiarach i niech Mu będzie miłe twe całopalenie.
⁵ Niech ci udzieli, czego w sercu pragniesz, i wypełni każdy twój zamysł.
⁶ Chcemy się cieszyć z twego ocalenia i w imię Boga naszego podnieść sztandary. Niech Pan wypełni wszystkie twoje prośby!
⁷ Teraz wiem, że Pan wybawia swego pomazańca, odpowiada mu ze świętych swych niebios, przez możliwe czyny zbawczej swej prawicy.
⁸ Jedni wolą rydwan, drudzy konie, a nasza siła w imieniu Pana, Boga naszego.
⁹ Tamci się zachwiali i upadli, a my stoimy i trwamy.
¹⁰ Panie, wybaw króla, a nas wysłuchaj w dniu, gdy Cię wzywamy.

Psalm 21

- ¹ Psalm. Dawidowy.
² Panie, król się weseli z Twojej potęgi, jak bardzo się cieszy z Twojej pomocy!
³ Spełniłeś pragnienie jego serca i nie odmówiłeś błaganiu warg jego.
⁴ Bo go uprzedzasz pomyślnymi błogosławieństwami, koronę szczerozłotą wkładasz mu na głowę.
⁵ Prosił Ciebie o życie: Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.
⁶ Wielka jest jego chwala dzięki Twojej pomocy, ozdobiłeś go blaskiem i dostojnością.
⁷ Bo go czynisz błogosławieństwem na wieki, napełniasz go radością przed Twoim obliczem.
⁸ Król bowiem w Panu pokłada nadzieję i z laski Najwyższego się nie zachwieje.
⁹ Niech spadnie Twa ręka na wszystkich Twoich wrogów; niech znajdzie Twa prawica tych, co nienawidzą Ciebie.
¹⁰ Uczyni ich jakby piecem ognistym, gdy się ukaże Twoje oblicze. Niech Pan ich pochłonie w swym gniewie, a ogień niechaj ich strawi!
¹¹ Wytrać ich potomstwo z ziemi, usuń ich plemię spośród synów ludzkich!
¹² Choćby zamierzali zło przeciwko Tobie, choćby uknuli podstęp, nie dopną niczego,
¹³ bo Ty ich zmusisz do ucieczki, z Twego łuku będziesz mierzyć w ich twarze.
¹⁴ Powstań, Panie, w swej potędze, chcemy śpiewać i moc Twoją sławić.

Psalm 22

- ¹ Na modłę pieśni: Łania o świcie. Psalm. Dawidowy.
² Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Daleko od mego Wybawcy słowa mego jęku.
³ Boże mój, wołam przez dzień, a nie odpowiadasz, wołam i nocą, a nie zaznaję pokoju.

- 4 A przecież Ty mieszkasz w świątyni, Chwała Izraela!*
5 Tobie zaufali nasi przodkowie, zaufali, a Tyś ich uwolnił;
6 do Ciebie wołali i zostali zbawieni, Tobie ufali i nie doznali wstydu.
7 Ja zaś jestem robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgardzony u ludu.
8 Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, rozwierają wargi, potrząsają głową:
9 Zaufał Panu, niechże go wyzwoli, niechże go wyrwie, jeśli go miłuje.
10 Ty mnie zaiste wydobyłeś z matczynego łona; Ty mnie czyniłeś bezpiecznym u piersi mej matki.
11 Tobie mnie poruczono przed urodzeniem, Ty jesteś moim Bogiem od łona mojej matki,
12 Nie stój z dala ode mnie, bo klęska jest blisko, a nie ma współzyciela.
13 Otacza mnie mnóstwo cielców, osaczają mnie byki Baszanu.
14 Rozwierają przeciwko mnie swoje paszcze, jak lew drapieżny i ryczący.
15 Rozlany jestem jak woda i rozłączają się wszystkie moje kości; jak wosk się staje moje serce, we wnętrzu moim topnieje.
16 Moje gardło suche jak skorupa, język mój przywiera do podniebienia, kładziesz mnie w prochu śmierci.
17 Bo sfora psów mnie opada, osacza mnie zgraja złoczyńców. Przebodli ręce i nogi moje,
18 policzyć mogę wszystkie moje kości. A oni się wpatrują, sycą mym widokiem;
19 moje szaty dzielą między siebie i los rzucają o moją suknię.
20 Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka; Pomocy moja, spiesz mi na ratunek!
21 Ocal od miecza moje życie, z psich pazurów wyrwij moje jedyne dobro,
22 wybaw mnie od lwiej paszczy i od rogów bawolich – wysłuchaj mnie!
23 Będę głosił imię Twoje swym braciom i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia:
24 Chwalcie Pana wy, co się Go boicie, sławcie Go, całe potomstwo Jakuba; bójcie się Go, całe potomstwo Izraela!
25 Bo On nie wzgardził ani się nie brzydził nędzą biedaka, ani nie ukrył przed nim swojego oblicza i wysłuchał go, kiedy ten zawołał do Niego.
26 Dzięki Tobie moja pieśń pochwalna płynie w wielkim zgromadzeniu. Śluby me wypełnię wobec bojących się Jego.
27 Ubodzy będą jedli i nasycą się, chwalić będą Pana ci, którzy Go szukają. Niech serca ich żyją na wieki.
28 Przypomną sobie i wrócą do Pana wszystkie krańce ziemi; i oddadzą Mu pokłon wszystkie szczepy pogańskie,
29 bo władza królewska należy do Pana i On panuje nad narodami.
30 Tylko Jemu oddadzą pokłon wszyscy, co śpią w ziemi, przed Nim zegną się wszyscy, którzy w proch zstępują. A moja dusza będzie żyła do Niego,
31 potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu
32 przyszłemu, a sprawiedliwość Jego ogłoszą ludowi, który się narodzi: Pan to uczynił.

Psalm 23

- 1 Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.*
2 Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć:
3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię.
4 Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i Twoja laska są tym, co mnie pociesza.
5 Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników; namaszczasz mi głowę olejkami; mój kielich jest przeobfity.
6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Pańskim po najdłuższe czasy.

Psalm 24

- ¹ Do Pana należy ziemia i to, co ją napelnia, świat i jego mieszkańcy.
- ² Albowiem On go na morzach osadził i utwierdził ponad rzekami.
- ³ Kto wstąpi na górę Pana, kto stanie w Jego świętym miejscu?
- ⁴ Człowiek o rękach nieskalanych i o czystym sercu, który nie skłonił swej duszy ku marnościami i nie przysięgał fałszywie.
- ⁵ Taki otrzyma błogosławieństwo od Pana i zapłatę od Boga, Zbawiciela swego.
- ⁶ Takie jest pokolenie tych, co Go szukają, co szukają oblicza Boga Jakubowego.
- ⁷ Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały.
- ⁸ Któż jest tym Królem chwały? Pan, dzielny i potężny, Pan, potężny w boju.
- ⁹ Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały!
- ¹⁰ Któż jest tym Królem chwały? To Pan Zastępów: On sam Królem chwały.

Psalm 25

- ¹ Dawidowy. Ku Tobie, Panie, wnoszę moją duszę,
- ² mój Boże, Tobie ufam: niech nie doznam zawodu! Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną!
- ³ Nikt bowiem, kto Tobie ufa, nie doznaje wstydu; doznają wstydu ci, którzy łamią wiarę dla marności.
- ⁴ Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek!
- ⁵ Prowadź mnie według Twojej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję.
- ⁶ Wspomnij na miłosierdzie Tve, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków.
- ⁷ Nie wspominaj grzechów mej młodości ani moich przewin ale o mnie pamiętaj w Twojej łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie!
- ⁸ Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom;
- ⁹ rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich uczy swej drogi.
- ¹⁰ Wszystkie ścieżki Pana – to łaskawość i wierność dla tych, co strzegą przymierza i Jego przykazań.
- ¹¹ Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, odpuść mój grzech, a jest on wielki.
- ¹² Kim jest człowiek, co się boi Pana? Takiemu On wskazuje, jaką drogę wybrać.
- ¹³ Będzie on przebywał wśród szczęścia, a jego potomstwo posiada ziemię.
- ¹⁴ Pan przyjaźnie obcuje z tymi, którzy się Go boją, i powierza im swoje przymierze.
- ¹⁵ Oczy me zawsze zwrócone na Pana, gdyż On sam wydobywa nogi moje z sidła.
- ¹⁶ Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną, bo jestem samotny i nieszczęśliwy.
- ¹⁷ Oddal uciski mojego serca, wyrwij mnie z moich udręczeń!
- ¹⁸ Spójrz na udrękę moją i na boleść i odpuść mi wszystkie grzechy!
- ¹⁹ Spójrz na mych nieprzyjaciół: jest ich wielu i gwałtownie mnie nienawidzą.
- ²⁰ Strzeż mojej duszy i wybaw mnie, bym się nie zawiódł, gdy się uciekam do Ciebie.
- ²¹ Niechaj mnie chronią niewinność i prawość, bo w Tobie, Panie, pokładam nadzieję.
- ²² Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków!

Psalm 26

- ¹ Dawidowy. Oddaj mi, Panie, sprawiedliwość, bom nienagannie postępowałem i nie byłem chwiejny, pokładając nadzieję w Panu.
- ² Doświadcź mnie, Panie, wystaw mnie na próbę, wybadaj moje nerki i serce:
- ³ Bo mam przed oczyma Twoją łaskawość i postępuję w Twojej prawdzie.
- ⁴ Nie zasiadam z ludźmi fałszywymi ani z niegodziwymi się nie spotykam.
- ⁵ Nie cierpię zgromadzenia złoczyńców, a nie przestaję z występnyymi.
- ⁶ Umywam moje ręce na znak niewinności i obchodzę Twój ołtarz, Panie,
- ⁷ by obwieszczać głośno chwałę i rozpowiadać wszystkie Twoje cuda.
- ⁸ Panie, miłuję dom, w którym mieszkasz, i miejsce, gdzie przebywa Twoja chwała.

- ⁹ Nie dołączaj mej duszy do grzeszników i życia mego do ludzi pragnących krwi,
¹⁰ w ich rękę zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa.
¹¹ Ja zaś postępuję nienagannie, wyzwól mnie i zmiłuj się nade mną!
¹² Moja stopa stoi na równej drodze, na zgromadzeniach błogosławię Pana.

Psalm 27

- ¹ Dawidowy. Pan światłem i zbawieniem moim: kogóż mam się lękać? Pan obroną mojego życia: przed kim mam się trwożyć?
² Gdy na mnie nastają złośliwi, by zjeść moje ciało, wtenczas oni, wrogowie moi i nieprzyjaciele, chwieją się i padają.
³ Choćby stanął naprzeciw mnie obóz, moje serce bać się nie będzie; choćby wybuchła przeciw mnie wojna, nawet wtedy będę pełen ufności.
⁴ O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia, abym zażywał łaskowości Pana, stale się radował Jego świątynią.
⁵ Albowiem On przechowa mnie w swym namiocie w dniu nieszczęścia, ukryje mnie w głębi swego przybytku, wydzwignie mnie na skałę.
⁶ Już teraz głowa moja się podnosi nad nieprzyjaciół, co wokół mnie stoją. Złożę w Jego przybytku ofiary radości, zaśpiewam i zagram Panu.
⁷ Usłysz, Panie, głos mój – wołam: zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie!
⁸ O Tobie mówi moje serce: Szukaj Jego oblicza! Szukam, o Panie, Twojego oblicza;
⁹ swego oblicza nie zakrywaj przede mną, nie odpędzaj z gniewem swojego sługi! Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj i nie opuszczaj mnie, Boże, moje Zbawienie!
¹⁰ Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, to jednak Pan mnie przygarnie.
¹¹ Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką prostą, ze względu na mych wrogów!
¹² Nie wydawaj mnie na łaskę moich nieprzyjaciół, bo przeciw mnie powstałi kłamliwi świadkowie i ci, którzy dyszą gwałtem.
¹³ Wierzę, iż będę oglądał dobra Pańskie w ziemi żyjących.
¹⁴ Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!

Psalm 28

- ¹ Dawidowy. Do Ciebie, Panie, wołam, Skalo moja, nie bądź wobec mnie głuchy, bym wobec Twego milczenia nie stał się jak ci, którzy zstępują do grobu.
² Usłysz głos mego błagania, gdy wołam do Ciebie, gdy wznoszę ręce do świętego przybytku Twego.
³ Nie gub mnie z występnyimi i z tymi, co czynią nieprawość, co rozmawiają przyjaźnie z bliźnimi, a w duszy żywią zły zamiar.
⁴ Odplać im według ich czynów i według złości ich postępów! Według dzieła ich rąk im odplać, oddaj im własnymi ich czynami!
⁵ Skoro nie zważają na czyny Pana ani na dzieła rąk Jego: niechaj On ich zniszczy, a nie odbuduje!
⁶ Błogosławiony Pan, usłyszał bowiem głos mego błagania,
⁷ Pan moją mocą i tarczą! Moje serce Jemu zaufało: Doznałem pomocy, więc moje serce się cieszy i pieśnią moją Go sławię.
⁸ Pan jest mocą zbawczą dla swojego ludu, twierdzą zbawienia dla swego pomazańca.
⁹ Ocal Twój lud i błogosław Twemu dziedzictwu, bądź im pasterzem, na rękę nieś ich na wieki.

Psalm 29

- ¹ Psalm. Dawidowy. Przyznajcie Panu, synowie Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę!
- ² Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana!
- ³ Głos Pański ponad wodami, zagrział Bóg majestatu: Pan ponad wodami niezmiernymi!
- ⁴ Głos Pana pełen potęgi! Głos Pana pełen dostojeństwa!
- ⁵ Głos Pana łamie cedry, Pan łamie cedry Libanu,
- ⁶ sprawia, że Liban skacze niby cielec i Sirion niby młody bawół.
- ⁷ Głos Pana rozsiewa ogniste strzały,
- ⁸ głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz.
- ⁹ Głos Pana zgina dęby, ogałaca lasy: a w Jego pałacu wszystko woła: Chwała!
- ¹⁰ Pan zasiadł na tronie nad potopem i Pan zasiada jako Król na wieki.
- ¹¹ Niech Pan udzieli mocy swojemu ludowi, niech Pan błogosławi swój lud, darząc go pokojem.

Psalm 30

- ¹ Psalm. Pieśń na uroczystość poświęcenia świątyni. Dawidowy.
- ² Wysławiam Ciebie, Panie, boś mnie wybawił i nie uradowałś mych wrogów z mojego powodu.
- ³ Panie, mój Boże, do Ciebie wołałem, a Tyś mnie uzdrowił.
- ⁴ Panie, dobyteś mnie z Szeolu, przywróciłeś mnie do życia spośród schodzących do grobu.
- ⁵ Śpiewajcie Panu psalm wy, co Go miłujecie, wychwalajcie pamiątkę Jego świętości!
- ⁶ Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, a Jego łaskawość – przez całe życie. Płacz nadchodzi z wieczora, a rankiem okrzyki radości.
- ⁷ A ja powiedziałem pewny siebie: Nigdy się nie zachwieję.
- ⁸ Z łaski Twojej, Panie, uczyniłeś mnie niezdobytą górą, a gdy ukryłeś swe oblicze, ogarnęła mnie trwoga.
- ⁹ Wołam do Ciebie, Panie, błagam Boga mego o miłosierdzie:
- ¹⁰ Jaki będzie pożytek z krwi mojej, z mojego zejścia do grobu? Czyż proch Cię będzie wysławiał albo rozgłaszał Twą wierność?
- ¹¹ Wysłuchaj, Panie, zmiłuj się nade mną; bądź, Panie, dla mnie wspomóżycielem!
- ¹² Biadania moje zmieniłeś mi w taniec; wór mi rozwiązałeś, opasałeś mnie radością,
- ¹³ by moje serce nie milknąc psalm Tobie śpiewało. Boże mój, Panie, będę Cię wysławiał na wieki.

Psalm 31

- ¹ Dawidowy.
- ² Panie, do Ciebie się uciekam, niech nigdy nie doznam zawodu; wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości!
- ³ Skłoń ku mnie ucho, pośpiesz, aby mnie ocalić. Bądź dla mnie skałą mocną, warownią, aby mnie ocalić.
- ⁴ Ty bowiem jesteś dla mnie skałą i twierdzą; przez wzgląd na imię Twoje kieruj mną i prowadź mnie!
- ⁵ Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie, bo Ty jesteś moją ucieczką.
- ⁶ W ręce Twoje powierzam ducha mego: Ty mnie wybawiłeś, Panie, Boże wierny!
- ⁷ Nienawidzisz tych, którzy czczą marne bóstwa, ja natomiast pokładam ufność w Panu.
- ⁸ Weselę się i cieszę z Twojej łaski, boś wejrzał na moją nędzę, uznałeś udręki mej duszy
- ⁹ i nie oddałeś mnie w ręce nieprzyjaciela, postawiłeś me stopy na miejscu przestronnym.
- ¹⁰ Zmiłuj się nade mną, Panie, bo jestem w ucisku, od smutku słabnie me oko, a także moja siła i wewnętrznosci.
- ¹¹ Bo zgryzota trawi me życie, a wzdychanie – moje lata. Siłę moją zachwiał ucisk i kości moje osłabły.
- ¹² Stałem się znakiem hańby dla wszystkich mych wrogów, dla moich sąsiadów przedmiotem odrazy, dla moich znajomych – postrachem; kto mnie ujrzy na ulicy, ucieka ode mnie.
- ¹³ Zapomniano w sercach o mnie jak o zmarłym: stałem się jak sprzęt wyrzucony.
- ¹⁴ Słyszę bowiem złorzeczenia wielu: Trwoga dokoła, gdy przeciw mnie się zbierają, zamyślają odebrać mi życie.
- ¹⁵ Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, mówię: Ty jesteś moim Bogiem.
- ¹⁶ W Twoim ręku są moje losy: wyrwij mnie z ręki mych wrogów i prześladowców!

- 17 Niech zajaśnieje Twoje oblicze nad Twym sługą: wybaw mnie w swej łaskawości!*
18 Panie, niech nie doznam zawodu, skoro Cię wzywam; niech się zawiodą występni, niech zamilkną w Szeolu!
19 Niech zaniemówią wargi kłamliwe, co zuchwale wygadują na sprawiedliwego z pychą i ze wzdargą.
20 Jakże jest wielka, o Panie, Twoja dobroć, którą zachowujesz dla tych, co się boją Ciebie, i okazujesz tym, co w Tobie szukają ucieczki na oczach synów ludzkich.
21 Ukrywasz ich pod osłoną Twojej obecności od spisku mężów, w swoim namiocie ich kryjesz przed sporem języków.
22 Błogosławiony niech będzie Pan, który okazał cuda swoje i łaski w mieście warownym.
23 Ja zaś powiedziałem przerażony: Odcięty jestem od Twoich oczu, lecz Tyś wysłuchał głos mego błagania, gdy do Ciebie wołałem.
24 Miłujcie Pana, wszyscy, co Go czcicie! Pan zachowuje wiernych, a odplaca z nawiązką tym, którzy wyniosłe postępują.
25 Bodźcie mocni i mężnego serca, wszyscy, którzy pokładacie ufność w Panu!

Psalm 32

- 1 Dawidowy. Pieśń pouczająca. Szczęśliwy ten, komu została odpuszczona nieprawość, którego grzech został puszczony w niepamięć.*
2 Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, w którego duszy nie kryje się podstęp.
3 Póki milczałem, schnęły kości moje, wśród codziennych mych jęków.
4 Bo dniem i nocą ciążyła nade mną Twa ręka, język mój ustawał jak w letnich upałach.
5 Grzech mój wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy. Rzekłem: Wyznaję nieprawość moją wobec Pana, a Tyś darował winę mego grzechu.
6 Toteż każdy wierny będzie się modlił do Ciebie w czasie potrzeby. Choćby nawet fale wód uderzały, jego nie dosięgną.
7 Tyś dla mnie ucieczką: z ucisku mnie wyrwiesz, otoczysz mnie radościami ocalenia.
8 Pouczę cię i wskażę drogę, którą pójdiesz; umocnię moje spojrzenie na tobie.
9 Nie bądźcie bez rozumu niczym koń i muł: tylko wędzidłem i uzdą można je okiełznać, nie zbliżą się inaczej do ciebie.
10 Liczne są boleści grzesznika, lecz łaska ogarnia ufających Panu.
11 Cieszcie się sprawiedliwi i weselcie w Panu, wszyscy o prawym sercu, wznóście radosne okrzyki!

Psalm 33

- 1 Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana, prawym przystoi pieśń chwały.*
2 Śławcie Pana na cytrze, śpiewajcie Mu przy harfie o dziesięciu strunach.
3 Śpiewajcie Jemu pieśń nową, pełnym głosem pięknie Mu śpiewajcie!
4 Bo słowo Pana jest prawe, a każde Jego dzieło niezawodne.
5 On miłuje prawo i sprawiedliwość: ziemia jest pełna łaskawości Pańskiej.
6 Przez słowo Pana powstały niebiosa i wszystkie ich zastępy przez tchnienie ust Jego.
7 On gromadzi wody morskie jak w worze: oceany umieszcza w zbiornikach.
8 Niech cała ziemia boi się Pana i niech się Go lękają wszyscy mieszkańcy świata!
9 Bo On przemówił, a wszystko powstało; On rozkazał, a zaczęło istnieć.
10 Pan udaremnia zamiary narodów; wniwecz obraca zamysły ludów.
11 Zamiar Pana trwa na wieki; zamysły Jego serca – poprzez pokolenia.
12 Szczęśliwy lud, którego Bogiem jest Pan – naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
13 Pan patrzy z nieba, widzi wszystkich synów ludzkich.
14 Spogląda z miejsca, gdzie przebywa, na wszystkich mieszkańców ziemi:
15 On, który ukształtował każdemu z nich serce, On, który zważa na wszystkie ich czyny.

- 16 Nie uratuje króla liczne wojsko ani wojownika nie ocali wielka siła.
17 W koniu zwodniczy ratunek i mimo wielkiej swej siły nie umknie.
18 Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, co ufają Jego łasce,
19 aby ocalił ich życie od śmierci i żywił ich w czasie głodu.
20 Dusza nasza wyczekuje Pana, On jest naszą pomocą i tarczą.
21 W Nim przeto raduje się nasze serce, ufamy Jego świętemu imieniu.
22 Niech nas ogarnie łaska Twoja Panie, według ufności pokładanej w Tobie!*

Psalm 34

- 1 Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca i odszedł wygnany przez niego.
2 Chcę błogosławić Pana w każdym czasie, na ustach moich zawsze Jego chwała.
3 Dusza moja będzie się chlubiła w Panu, niech słyszą pokorni i niech się weselą!
4 Uwielbiajcie ze mną Pana, imię Jego wspólnie wywyższajmy!
5 Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i uwolnił od wszelkiej trwogi.
6 Spójrzcie na Niego, promienieście radością, a oblicza wasze nie zazną wstydu.
7 Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał, i wybawił ze wszystkich ucisków.
8 Anioł Pana zakłada obóz warowny wokół bojących się Jego i niesie im ocalenie.
9 Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan, szczęśliwy człowiek, który się do Niego ucieka.
10 Bójcie się Pana, święci Jego, gdyż bogobojni nie doświadczają biedy.
11 Moźni zubożeli i zaznali głodu; a szukającym Pana żadnego dobra nie zabraknie.
12 Pójdźcie, synowie, słuchajcie mnie; nauczę was bojaźni Pańskiej.
13 Jakim ma być człowiek, co miłuje życie i pragnie dni, by zażywać szczęścia?
14 Powściągnij swój język od złego, a twoje wargi od słów podstępnych!
15 Odstąp od złego, czynń dobro; szukaj pokoju, idź za nim!
16 Oczy Pana [zwrócone są] ku sprawiedliwym, a Jego uszy na ich wołanie.
17 Wołali, a Pan ich wysłuchał i uwolnił od wszystkich przeciwności.
18 Oblicze Pana [zwraca się] przeciw źle czyniącym, by pamięć o nich wygładzić z ziemi.
19 Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia złamanych na duchu.
20 Wiele nieszczęść [spada na] sprawiedliwego; lecz ze wszystkich Pan go wybawia.
21 Strzeże On wszystkich jego kości: ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu.
22 Zło sprowadza śmierć na przewrotnego, wrogów sprawiedliwego spotka kara.
23 Pan uwalnia dusze sług swoich, nie dozna kary, kto się doń ucieka.*

Psalm 35

- 1 Dawidowy. Wystąp, Panie, przeciw tym, co walczą ze mną, uderz na moich napastników!
2 Pochwyć tarczę i puklerz i powstań mi na pomoc.
3 Rzuć włócznią i toporem na moich prześladowców; powiedz mej duszy: Jam twoim zbawieniem.
4 Niech się mieszejają i niech się zawstydzą ci, co na życie me czyhają; niech się cofną zawstydzeni ci, którzy zamierzają mi szkodzić.
5 Niech będą jak plewy na wietrze, gdy będzie ich gnał anioł Pański.
6 Niech droga ich będzie ciemna i śliska, gdy anioł Pański będzie ich ścigał.
7 Bez przyczyny bowiem zastawili na mnie sieć swoją, bez przyczyny dół kopią dla mnie.
8 Niech przyjdzie na nich zagłada niespodziana, a sidło, które zastawili, niech ich pochwyty; niechaj sami wpadną w dół, który wykopali.
9 A moja dusza będzie radować się w Panu, będzie się weselić z Jego ratunku.
10 Wszystkie moje kości powiedzą: Któż, o Panie, podobny do Ciebie, który wyrzwasz biedaka z mocy silniejszego, z mocy grabieżcy – [biedaka] i nędzarza.
11 Powstają fałszywi świadkowie, pytają o to, czego nie wiem.*

- ¹² Płacili mi złem za dobro, czyhali na moje życie.
¹³ A ja, gdy chorowali, wór przywdziewałem, umartwiałem się postem i moja modlitwa wracała do mojego łona,
¹⁴ jak po stracie przyjaciela czy brata. Chodziłem jak w żałobie po matce szerniały i pochylony.
¹⁵ Lecz kiedy się chwieję, z radością się zbiegają, przeciwko mnie się schodzą obcy, których nie znałem, szarpią mnie bez przerwy,
¹⁶ napastują i szyczą ze mnie, zgrzytając przeciw mnie zębami.
¹⁷ Jak długo, Panie, będziesz na to patrzeć? Wyrwij moje życie tym, co ryczą, lwom – moje jedyne dobro!
¹⁸ Będę składał Ci dzięki w wielkim zgromadzeniu, będę Cię chwalił wśród liczego ludu.
¹⁹ Niech wrogowie zakłamani nie cieszą się ze mnie; nienawidzący mnie bez powodu mrugają oczami.
²⁰ Bo nie mówią o tym, co służy pokojowi, a dla spokojnych w kraju obmyślają zdradliwe plany.
²¹ I otwierają przeciw mnie swe usta, wołają: Ha, ha, ha, widzieliśmy na własne oczy!
²² Widziałeś, Panie, zatem nie milcz, o Panie, nie bądź ode mnie daleko!
²³ Przebudź się, wystąp w obronie mego prawa, w mojej sprawie, mój Boże i Panie!
²⁴ Osądź mnie, Panie, Boże mój, w Twojej sprawiedliwości; niech się nie cieszą oni nade mną.
²⁵ Niech nie pomyślą w swym sercu: Ha, tegośmy chcieli! Niechaj nie powiedzą: Otośmy go pozarli.
²⁶ Niech się zmieszają i wszyscy razem zawstydzą, co się cieszą z moich nieszczęść; niech się okryją wstydem i wzgardą, którzy przeciwko mnie się podnoszą.
²⁷ A sprzyjający mej sprawie niech się radują i cieszą, i mówią zawsze: Wielki jest Pan, który chce pomyślności swojego sługi.
²⁸ A język mój będzie głosił Twoją sprawiedliwość i nieustannie Twą chwałę.

Psalm 36

- ¹ Dawida, sługi Pańskiego.
² Nieprawość mówi do bezbożnika w głębi jego serca; bojaźni Boga nie ma przed jego oczyma.
³ Bo jego własne oczy [zbyt] mu schlebiają, by znaleźć swą winę i ją znienawidzić.
⁴ Słowa jego ust to nieprawość i podstęp, zaniechał mądrości i czynienia dobrze.
⁵ Na swoim łożu zamyśla nieprawość, wkracza na niedobrą drogę, nie stroni od złego.
⁶ Łaskawość Twoja, Panie, dosięga nieba, a Twoja wierność samych obłoków.
⁷ Twoja sprawiedliwość – jak najwyższe góry; Twoje wyroki – jak Wielka Otchłań: niesiesz, Panie, ocalenie ludziom i zwierzętom.
⁸ Jak cenna jest Twoja łaska, synowie ludzcy przychodzą do Ciebie, chronią się w cieniu Twych skrzydeł:
⁹ sycą się tłuszczem Twojego domu, poisz ich potokiem Twoich rozkoszy.
¹⁰ Albowiem w Tobie jest źródło życia i w Twojej światłości oglądamy światłość.
¹¹ Zachowaj łaskę Twą dla tych, co Ciebie znają, i sprawiedliwość Twą dla prawych sercem!
¹² Niech mnie nie dogoni stopa pyszałka i ręka grzesznika niech mnie nie płoszy!
¹³ <Oto> czyniący nieprawość runęli: zostali powaleni i nie mogą powstać.

Psalm 37

- ¹ Dawidowy. Nie unosz się gniewem z powodu złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym,
² bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak świeża zieleń.
³ Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność.
⁴ Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca.
⁵ Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał
⁶ i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak światło, a słuszność twoja – jak południe.
⁷ Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze, na człowieka, co obmyśla zasadzki.
⁸ Zaprzestań gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to wiedzie tylko ku złemu.

- ⁹ Złoczyńcy bowiem wyginą, a ufający Panu posiadą ziemię.
¹⁰ Jeszcze chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego miejsce, a już go nie będzie.
¹¹ Natomiast pokorni posiadą ziemię i będą się rozkoszować wielkim pokojem.
¹² Przeciw sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na niego zębami.
¹³ Pan śmieje się z niego, bo widzi, że jego dzień nadchodzi.
¹⁴ Występnicy dobywają miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest prosta.
¹⁵ Ich miecz przeszyje własne ich serca, a ich łuki zostaną złamane.
¹⁶ Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy, niż wielkie bogactwo występnych,
¹⁷ bo ramiona występnych będą połamane, a sprawiedliwych Pan podtrzymuje.
¹⁸ Pan zna dni nienagannych, a ich dziedzictwo trwać będzie na wieki;
¹⁹ w czasie klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą syci.
²⁰ Występnicy natomiast poginą; wrogowie Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.
²¹ Występny pożyczka, ale nie zwraca, a sprawiedliwy lituje się i obdarza.
²² Błogosławieni przez Pana posiadą ziemię, przekłęci przez Niego będą wyniszczeni.
²³ Pan umacnia kroki człowieka i w jego drodze ma upodobanie.
²⁴ A choćby upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan podtrzymuje.
²⁵ Byłem dzieckiem i jestem już starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb zebrało.
²⁶ Lituje się on w każdym czasie i pożyczka; potomstwo jego stanie się błogosławieństwem.
²⁷ Odstąp od złego, czyn dobro, abyś mógł mieszkać na wieki,
²⁸ bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a potomstwo występnych będzie wytepięne.
²⁹ Sprawiedliwi posiadą ziemię i będą mieszkać na niej na zawsze.
³⁰ Usta sprawiedliwego głoszą mądrość i język jego mówi to, co słuszne.
³¹ Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją.
³² Występny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić,
³³ lecz Pan nie zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy stanie przed sądem.
³⁴ Miej nadzieję w Panu i strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadał ziemię; zobaczysz zagładę występnych.
³⁵ Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się jak cedr zielony.
³⁶ Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem go, lecz nie można było znaleźć.
³⁷ Strzeż uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu osiągnie [ten] człowiek pomyślność.
³⁸ Wszyscy zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo występnych wyginie.
³⁹ Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie utrapienia.
⁴⁰ Pan ich wspomaga, wyzwala; wyzwala ich od występnych i zachowuje, do Niego bowiem się uciekają.

Psalm 38

- ¹ Psalm Dawidowy. Dla wspomnienia.
² Nie karć mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w Twej zapalczywości!
³ Utkwiły bowiem we mnie Twoje strzały i ręka Twoja zaciężyla nade mną.
⁴ Nie ma w moim ciele nic zdrowego na skutek Twego zagniewania, nic nietkniętego w moich kościach na skutek mego grzechu.
⁵ Bo winy moje przerosły moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie brzemię.
⁶ Cuchną, ropieją me rany na skutek mego szaleństwa.
⁷ Jestem zgnębiony, nad miarę pochylony, przez cały dzień chodzę smutny.
⁸ Bo ogień trawi moje łądzwie i w moim ciele nie ma nic zdrowego.
⁹ Jestem nad miarę wyczerpany i złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce.
¹⁰ Przed Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte.
¹¹ Serce się me we mnie trzepece: moc mnie opuściła, zawodzi nawet światło moich oczu.
¹² Przyjaciele moi i sąsiedzi stronią od mojej choroby i moi bliscy stoją z daleka.

- ¹³ Ci, którzy czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstępny.
- ¹⁴ A ja nie słyszę – jak głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera.
- ¹⁵ I stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w ustach odpowiedzi.
- ¹⁶ Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie, Boże mój!
- ¹⁷ Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie wynoszą nade mnie!
- ¹⁸ Bo jestem bardzo bliski upadku i ból mój jest zawsze przede mną.
- ¹⁹ Ja przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim grzechem.
- ²⁰ Lecz silni są ci, co bez powodu mi się sprzeciwiają, i liczni, którzy oszczerczo mnie nienawidzą.
- ²¹ Ci, którzy złem odplacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem.
- ²² Nie opuszczaj mnie, Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie!
- ²³ Spiesz mi na pomoc, Zbawienie moje – o Panie!

Psalm 39

- ¹ Dawidowy.
- ² Rzekłem: Będę pilnował dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem; nałożę na usta wędzidło, dopóki naprzeciw mnie jest występny.
- ³ Oniemiałem, zamilkłem pozbawiony szczęścia, lecz moja boleść wzmogła się na nowo.
- ⁴ Serce w mym wnętrzu rozgorzało; gdy rozważałem, zapłonął w nim ogień: język mój przemówił.
- ⁵ O Panie, mój kres pozwól mi poznać i jaka jest miara dni moich, bym wiedział, jak jestem znikomy.
- ⁶ Oto wymierzyłeś moje dni tylko na kilka piędzi, i życie moje jak nicosć przed Tobą. Doprawdy, życie wszystkich ludzi jest marnością.
- ⁷ Człowiek jak cień przemija, na próżno tyle się niepokoi, gromadzi, lecz nie wie, kto to zabierze.
- ⁸ A teraz w czym mam pokładać nadzieję, o Panie? W Tobie jest moja nadzieja.
- ⁹ Wybaw mnie od wszelkich moich nieprawości, nie wystawiaj mnie na pośmiewisko głupca!
- ¹⁰ Zamilkłem, ust mych nie otwieram: Ty bowiem [to] sprawiłeś.
- ¹¹ Odwróć ode mnie Tve ciosy: ginę pod uderzeniem Twej ręki.
- ¹² Za winę chłoszczesz człowieka karaniem, jak mól obracasz wniwecz to, czego pożąda. Doprawdy, każdy człowiek jest marnością.
- ¹³ Usłysz, o Panie, moją modlitwę, i wysłuchaj mego wołania; na moje łzy nie bądź nieczuły, bo gościem jestem u Ciebie, przechodniem – jak wszyscy moi przodkowie.
- ¹⁴ Odwróć oczy ode mnie, niech doznam radości, zanim odejdę i mnie nie będzie.

Psalm 40

- ¹ Dawidowy.
- ² Złożyłem w Panu całą nadzieję; On schylił się nade mną i wysłuchał mego wołania.
- ³ Wydobył mnie z dołu zagłady i z kałuży błota, a stopy moje postawił na skale i umocnił moje kroki.
- ⁴ I włożył w moje usta śpiew nowy, pieśń dla naszego Boga. Wielu zobaczy i przejmie ich trwoga, i położą swą ufność w Panu.
- ⁵ Szczęśliwy mąż, który złożył swą nadzieję w Panu, a nie idzie za pyszałkami i za zwolennikami kłamstwa.
- ⁶ Wiele Ty uczyniłeś swych cudów, Panie, Boże mój, a w zamiarach Twoich wobec nas nikt Ci nie dorówna. I gdybym chciał je wyrazić i opowiedzieć, będzie ich więcej niżby można zliczyć.
- ⁷ Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz otwarłeś mi uszy; całopalenia i zertwy za grzech nie żądałeś.
- ⁸ Wtedy powiedziałem: Oto przychodzę; w zwoju księgi o mnie napisano:
- ⁹ Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu.
- ¹⁰ Głosiłem Twoją sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu; oto nie powściągałem warg moich – Ty wiesz, o Panie.
- ¹¹ Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca. Głosiłem Twoją wierność i pomoc. Nie tailem Twej łaski

ani Twej wierności przed wielkim zgromadzeniem.

¹² A Ty, o Panie, nie wstrzymuj wobec mnie Twego miłosierdzia; łaska Twa i wierność niech mnie zawsze strzegą!

¹³ Otoczyły mnie bowiem nieszczęścia, których nie ma liczby, winy moje mnie ogarnęły, a gdybym mógł je widzieć, byłyby liczniejsze niż włosy na mej głowie, więc we mnie serce ustaje.

¹⁴ Panie, racz mnie wybawić; Panie, pospiesz mi na pomoc!

¹⁵ Niech się mieszeją i razem okryją rumieńcem ci, co na życie me czyhają, aby je odebrać. Niech się cofną zawstydzeni ci, którzy z niedoli mojej się weselą.

¹⁶ Niech osłupieją hańbą okryci, którzy mi mówią: Ha, ha!

¹⁷ Niech się radują i weselą w Tobie wszyscy, co Ciebie szukają i niech zawsze mówią: Pan jest wielki ci, którzy pragną Twojej pomocy.

¹⁸ Ja zaś jestem ubogi i nędzny, ale Pan troszczy się o mnie. Ty jesteś wspomóżycielem moim i wybawcą; Boże mój, nie zwlekaj!

Psalm 41

¹ Dawidowy.

² Szczęśliwy ten, kto myśli o biednym i o nędzarzu, w dniu nieszczęścia Pan go ocali.

³ Pan go ustrzeże, zachowa przy życiu, uczyni szczęśliwym na ziemi i nie wyda go wściekłości jego wrogów.

⁴ Pan go pokrzepi na łożu boleści: podczas choroby poprawi całe jego posłanie.

⁵ Mówię: O Panie, zmiłuj się nade mną; uzdrów mnie, bo zgrzeszyłem przeciw Tobie!

⁶ Nieprzyjaciele moi mówią o mnie złośliwie: Kiedyż on umrze i zginie jego imię?

⁷ A jeśli przychodzi któryś odwiedzić, mówi puste słowa, w sercu swym złość gromadzi, a skoro wyjdzie za drzwi, wypowiada ją.

⁸ Szepcą przeciw mnie wszyscy, co mnie nienawidzą i obmyślają moją zgubę:

⁹ Zaraza złośliwa nim zawładnęła i Już nie wstanie ten, co się położył.

¹⁰ Nawet mój przyjaciel, któremu ufałem i który chleb mój jadł, podniósł na mnie piętę.

¹¹ Ale Ty, Panie, zmiłuj się nade mną i dźwignij mnie, abym im odplacił.

¹² Po tym poznam, żeś dla mnie łaskawy, że mój wróg nie odniesie nade mną triumfu.

¹³ A Ty mnie podtrzymasz dzięki mej prawości i umieścisz na wieki przed Twoim obliczem.

¹⁴ Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieku aż po wiek! Amen, amen.

Psalm 42

¹ Pieśń pouczająca. Synów Koracha.

² Jak lania pragnie wody ze strumieni, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże!

³ Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego: kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

⁴ Łzy stały się dla mnie chlebem we dnie i w nocy, gdy mówią mi co dzień: Gdzie jest twój Bóg?

⁵ Gdy wspominam o tym, rozrzewnia się dusza moja we mnie, ponieważ wstępowałem do przedziwnego namiotu, do domu Bożego, wśród głosów radości i dziękczynienia w świątecznym orszaku.

⁶ Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza

⁷ i mojego Boga. A we mnie samym dusza jest zgnębiona, przeto wspominam Cię z ziemi Jordanu i z ziemi Hermonu, i z góry Misar.

⁸ Głębia przyzywa głębię hukiem Twych potoków. Wszystkie twe nurty i fale nade mną się przewalają.

⁹ Za dnia udziela mi Pan swojej łaski, a w nocy Mu śpiewam, sławię Boga mego życia.

¹⁰ Mówię do Boga: Moja Skąło, czemu zapominasz o mnie? Czemu chodzę smutny, gnębiony przez wroga?

¹¹ Kości we mnie się kruszą, gdy lżą mnie przeciwnicy, gdy cały dzień mówią do mnie: Gdzie jest twój Bóg?

¹² Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Psalm 43

¹ Wymierz mi, Boże, sprawiedliwość i broń mojej sprawy przeciw ludowi, co nie zna litości; wybaw mnie od człowieka podstępnego i niegodziwego!

² Przecież Ty jesteś Bogiem mej ucieczki, dlaczego mnie odrzuciłeś? Czemu chodzę smutny gnębiony przez wroga?

³ Ześlij światłość swoją i wierność swoją: niech one mnie wiodą i niech mnie przywiodą na Twoją świętą górę i do Twych przybytków!

⁴ I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem. Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże!

⁵ Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wystawiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Psalm 44

¹ Synów Koracha. Pieśń pouczająca.

² Boże, słyszeliśmy na własne uszy: ojcowie nasi nam opowiedzieli o czynie, którego za ich dni dokonaleś, za dni starożytnych.

³ Ty własną ręką wyгнаłeś pogan, a ich zasadziłeś, starłeś narody, a im dałeś przestrzeń.

⁴ Bo nie zdobyli kraju swoim mieczem ani ich nie ocaliło własne ramię, lecz prawica i ramię Twoje, i światło Twego oblicza, boś ich umiłował.

⁵ Ty, o mój Boże, jesteś moim Królem, który Jakubowi zapewniałeś ocalenie.

⁶ Dzięki Tobie nacieramy na naszych wrogów i naszych napastników depczemy w imię Twoje.

⁷ Bo nie zaufałem mojemu łukowi ani mój miecz mnie nie ocalił;

⁸ lecz Ty nas wybawiłeś od wrogów i zawstydziliś Tych, co nas nienawidzą.

⁹ W każdym czasie chlubimy się Bogiem i sławimy bez przerwy Tve imię.

¹⁰ A jednak odrzuciłeś nas i zawstydziliś, i nie wyruszasz już z naszymi wojskami;

¹¹ sprawiłeś, że ustępujemy przed wrogiem, a ci, co nas nienawidzą, łup sobie zdobyli.

¹² Na rzeź nas wydałeś jak owce i rozproszyłeś nas między pogan.

¹³ Swój lud sprzedałeś za bezcen i niewiele zyskałeś na tej sprzedaży.

¹⁴ Wystawiłeś nas na wzgardę sąsiadom, na śmiech i urąganie naszego otoczenia.

¹⁵ Uczyniłeś nas przedmiotem przysłowia wśród pogan, ludy potrzęsają głową nad nami.

¹⁶ Wciąż przede mną jest moja zniewaga i wstyd mi twarz okrywa,

¹⁷ na głos miotającego obelgi i szyderstwa, wobec wroga i mściciela.

¹⁸ Wszystko to na nas przyszło, a jednak myśmy nie zapomnieli o Tobie i nie złamaliśmy Twego przymierza,

¹⁹ ani serce nasze się nie odwróciło i kroki nasze nie zboczyły z Twej ścieżki,

²⁰ kiedy nas starłeś w miejscu szakali i okryłeś nas mrokiem.

²¹ Gdybyśmy zapomnieli imię Boga naszego i wyciągali ręce do obcego boga,

²² czyżby Bóg tego nie dostrzegł, On, który zna tajniki serca?

²³ Lecz to przez wzgląd na Ciebie ciągle nas mordują, mają nas za owce na rzeź przeznaczone.

²⁴ Ocknij się! Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się! Nie odrzucaj na zawsze!

²⁵ Dlaczego ukrywasz Twoje oblicze? Zapominasz o nędzy i ucisku naszym?

²⁶ Albowiem dusza nasza pogrążyła się w prochu, a ciało do ziemi.

²⁷ Powstań, przyjdź nam na pomoc i wyzwól nas przez swą łaskawość!

Psalm 45

- 1 Na melodię: Lilie... Synów Koracha. Pieśń pouczająca. Pieśń miłosna.*
- 2 Z mego serca tryska piękne słowo: utwórz mój głoszę dla króla; mój język jest jak rylec bieglego pisarza.*
- 3 Tyś najpiękniejszy z synów ludzkich, wdzięk rozlał się na twoich wargach: przeto pobłogosławił tobie Bóg na wieki.*
- 4 Bohaterze, przypasz do biodra swój miecz, swą chlubę i ozdobę!*
- 5 Szczęśliwie wstąp na rydwan w obronie wiary, pokory i sprawiedliwości, a prawica twoja niech ci wskaże wielkie czyny!*
- 6 Strzały twoje są ostre – ludy poddają się tobie – trafiają w serce wrogów króla.*
- 7 Tron Twój, o Boże, trwa wiecznie, berło Twego królestwa – berło sprawiedliwe.*
- 8 Miłujesz sprawiedliwość, wstrętna ci nieprawość, dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie olejkiem radości hojniej niż równych ci losem;*
- 9 wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem; płynący z pałaców z kości słoniowej dźwięk lutni raduje ciebie.*
- 10 Córki królewskie wychodzą ci na spotkanie, królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy.*
- 11 Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, zapomnij o twym narodzie, o domu twego ojca!*
- 12 Król pragnie twojej piękności: on jest twym panem; oddaj mu pokłon!*
- 13 I córa Tyru nadchodzi z darami; możni narodów szukają twych względów.*
- 14 Cała pełna chwały wchodzi córa królewska; złotogłów jej odzieniem.*
- 15 W szacie wzorzystej wiodą ją do króla; za nią dziewice, jej druhny, wprowadzają do ciebie.*
- 16 Przywodzą je z radością i z uniesieniem, przyprowadzają do pałacu króla.*
- 17 Niech twoi synowie zajmą miejsce twych ojców; ustanów ich książętami po całej ziemi!*
- 18 Przez wszystkie pokolenia upamiętnię twe imię; dlatego po wiek wieków słać cię będą narody.*

Psalm 46

- 1 Synów Koracha. Na melodię: Alamo... Pieśń.*
- 2 Bóg jest dla nas ucieczką i mocą: łatwo znaleźć u Niego pomoc w trudnościach.*
- 3 Przeto się nie boimy, choćby waliła się ziemia i góry zapadały w otchłań morza.*
- 4 Niech wody jego burzą się i kipią, niech góry się chwieją pod jego naporem: Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną.*
- 5 Odnogi rzeki rozweselają miasto Boże – uświęcony przybytek Najwyższego.*
- 6 Bóg jest w jego wnętrzu, więc się nie zachwieje; Bóg mu pomoże o brzasku poranka.*
- 7 Zaszemrały narody, wzburzyły się królestwa. Głos Jego zagrział – rozplynęła się ziemia:*
- 8 Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną.*
- 9 Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, dzieła zdumiewające, których dokonuje na ziemi.*
- 10 On uśmierza wojny aż po krańce ziemi, On kruszy łuki, łamie włócznie, tarcze pali w ogniu.*
- 11 Zatrzymajcie się, i we Mnie uznajcie Boga wzniesłego wśród narodów, wzniesłego na ziemi!*
- 12 Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną.*

Psalm 47

- 1 . Synów Koracha. Psalm.*
- 2 Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, wykrzykujcie Bogu radosnym głosem,*
- 3 bo Pan najwyższy, straszliwy, jest wielkim Królem nad całą ziemią.*
- 4 On nam poddaje narody i ludy rzuca pod nasze stopy.*
- 5 Wybiera dla nas dziedzictwo – chlubę Jakuba, którego miłuje.*
- 6 Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy dźwięku trąby.*
- 7 Śpiewajcie naszemu Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie!*
- 8 Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, hymn zaśpiewajcie!*
- 9 Bóg króluje nad narodami, Bóg zasiada na swym świętym tronie.*

10 Połączyli się władcy narodów z ludem Boga Abrahama. Bo możni świata należą do Boga: On zaś jest najwyższy.

Psalm 48

1 Pieśń. Psalm. Synów Koracha.

2 Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały w mieście Boga naszego. Góra Jego święta,

3 wspaniałe wzgórze, radością jest całej ziemi; góra Syjon, kraniec północy, jest miastem wielkiego Króla.

4 Bóg w jego zamkach okazuje się obroną.

5 Oto bowiem złączyli się królowie i razem natarli.

6 Zaledwie ujrzeli, zdrętwieli, zmieszali się i uciekli.

7 Drżenie ich tam chwyciło jak bóle kobietę, gdy rodzi,

8 takie – jak kiedy wiatr wschodni druzgoce okręty z Tarszisz.

9 Jakaśmy słyszeli, tak i zobaczyli, w mieście Pana Zastępów, w mieście Boga naszego: Bóg je umacnia na wieki.

10 O Boże, rozważamy Twoją łaskawość we wnętrzu Twojej świątyni.

11 Jak imię Twe, Boże, tak i chwała Twoja sięga po krańce ziemi. Prawica Twoja pełna jest sprawiedliwości.

12 Niech się weseli góra Syjon, niech się radują córki Judy z powodu Twoich wyroków!

13 Obchodźcie Syjon dokoła, policzcie jego baszty.

14 Przypatrzcie się jego murom, oglądajcie jego warownie, by opowiedzieć przyszłym pokoleniom,

15 że Bóg jest naszym Bogiem na wieki wieków i że On nas będzie prowadził.

Psalm 49

1 Synów Koracha. Psalm.

2 Słuchajcie tego, wszystkiego narody, nakłońcie uszu, wszyscy, co świat zamieszkujecie,

3 wy, niscy pochodzeniem, tak samo jak możni, bogaty na równi z ubogim!

4 Moje usta wypowiedzą mądrość, a rozmyślanie mego serca – roztropność.

5 Nakłonę mego ucha ku przypowieści, przy dźwięku liry wyjaśnię mą zagadkę.

6 Dlaczego miałbym się trwożyć w dniach niedoli, gdy otacza mnie złość podstępnych,

7 którzy ufają swoim dostatom i chełpią się z ogromu swych bogactw?

8 Nikt bowiem siebie samego nie może wykupić ani nie uiści Bogu ceny swego wykupu

9 – jego życie jest zbyt kosztowne i nie zdarzy się to nigdy –

10 by móc żyć na wieki i nie doznać zagłady.

11 Każdy bowiem widzi: mędracy umierają, tak jednakowo ginie głupi i prostak, zostawiając obcym swoje bogactwa.

12 Groby są ich domami na wieki, ich mieszkaniem na wszystkie pokolenia, choć imionami swymi nazywali ziemię.

13 Bo człowiek nie będzie trwał w dostatku, przyrównany jest do bydła, które giną.

14 Taka jest droga tych, co ufność pokładają w sobie, i taka przyszłość miłośników własnej mowy.

15 Do Szeolu są gnani jak owce, pasie ich śmierć, zejda prosto do grobu, serca prawych zapanują nad nimi, rano zniknie ich postać, Szeol ich mieszkaniem.

16 Lecz Bóg wyzwoli moją duszę z mocy Szeolu, bo mię zabierze.

17 Nie obawiaj się, jeśli ktoś się wzbogaci, jeżeli wzrośnie zamożność jego domu:

18 bo kiedy umrze, nic z sobą nie weźmie, a jego zamożność nie pójdzie za nim.

19 I chociaż w życiu sobie pochlebia: Będą cię sławić, że dobrze się urządził,

20 musi iść do pokolenia swych przodków, do tych, co na wieki nie zobaczą światła.

21 Człowiek, co w dostatku żyje, ale się nie zastanawia, przyrównany jest do bydła, które giną.

Psalm 50

- ¹ Psalm. Asafowy. Przemówił Pan, Bóg nad bogami, i zawezwał ziemię od wschodu do zachodu słońca.
- ² Bóg zajaśniał z Syjonu, korony piękności.
- ³ Bóg nasz przybył i nie milczy: przed Nim ogień trawiący, wokół Niego szaleje nawałnica.
- ⁴ Wzywa On z góry niebo i ziemię, by lud swój sądzić.
- ⁵ Zgromadźcie Mi moich umiłowanych, którzy zawarli ze Mną przymierze przez ofiarę.
- ⁶ Niebiosą zwiastują Jego sprawiedliwość, albowiem sam Bóg jest sędzią.
- ⁷ Posłuchaj, mój ludu, chcę przemawiać i świadczyć przeciw tobie, Izraelu: Ja jestem Bogiem, Bogiem twoim.
- ⁸ Nie oskarżam cię o twe ofiary, bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną.
- ⁹ Nie chcę przyjmować cielca z twego domu ni kozłów ze stad twoich,
- ¹⁰ bo do Mnie należy cała zwierzyna po lasach, tysiąc zwierząt na moich górach.
- ¹¹ Znam całe ptactwo powietrzne, i do Mnie należy to, co się porusza na polu.
- ¹² Gdybym był głodny, nie musiałbym tobie mówić, bo mój jest świat i to, co go napędza.
- ¹³ Czy będę jadł mięso cielców albo pił krew kozłów?
- ¹⁴ Złóż Bogu ofiarę dziękczynną i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu,
- ¹⁵ wtedy wzywaj Mnie w dniu utrapienia: Ja cię uwolnię, a ty Mnie uwielbisz.
- ¹⁶ A do grzesznika Bóg mówi: Czemu wyliczasz moje przykazania i masz na ustach moje przymierze
- ¹⁷ ty, co nienawidzisz karności i moje słowa rzuciłeś za siebie?
- ¹⁸ Ty widząc złodzieja, razem z nim biegiesz i trzymasz z cudzołożnikami.
- ¹⁹ W złym celu otwierasz usta, a język twój knuje podstępny.
- ²⁰ Zasiadłszy, przemawiasz przeciw swemu bratu, znieważasz syna swojej matki.
- ²¹ Ty to czynisz, a Ja mam milczeć? Czy myślisz, że jestem podobny do ciebie? Skarczę ciebie i postawię ci to przed oczyma.
- ²² Zrozumcie to wy, co zapominacie o Bogu, bym nie porwał, a nie byłoby komu zbawić.
- ²³ Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje, a postępującym bez skazy ukazuje Boże zbawienie.

Psalm 51

- ¹ Dawida,
- ² gdy przybył do niego prorok Natan po jego grzechu z Batszebą.
- ³ Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!
- ⁴ Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego!
- ⁵ Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną.
- ⁶ Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie.
- ⁷ Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka.
- ⁸ Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie, naucz mnie tajników mądrości.
- ⁹ Pokrop mnie hizopem, a stanę się czysty, obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.
- ¹⁰ Spraw, bym usłyszał radość i wesele: niech się radują kości, któreś skruszył!
- ¹¹ Odwróć oblicze swe od moich grzechów i wymaż wszystkie moje przewinienia!
- ¹² Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego!
- ¹³ Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego!
- ¹⁴ Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym!
- ¹⁵ Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich i nawrócą się do Ciebie grzesznicy.
- ¹⁶ Od krwi uwolnij mnie, Boże, mój Zbawco: niech mój język śławi Twoją sprawiedliwość!
- ¹⁷ Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę.
- ¹⁸ Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz całopaleń, choćbym je dawał.
- ¹⁹ Moją ofiarą, Boże, duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym.
- ²⁰ Panie, okaż Syjonowi łaskę w Twej dobroci: odbuduj mury Jeruzalem!
- ²¹ Wtedy będą Ci się podobać prawe ofiary, dary i całopalenia, wtedy będą składać cielce na Twoim ołtarzu.

Psalm 52

- ¹ Pieśń pouczająca. Dawidowa.
- ² Gdy Edomita Doeg przybył i zawiadomił Saula w słowach: Dawid wszedł do domu Achimeleka.
- ³ Dlaczego złością się chelpisz, przemożny niegodziwco? Przez cały dzień
- ⁴ zamyślasz zgubę, twój język jest jak ostra brzytwa, sprawco podstępu.
- ⁵ Miłujesz bardziej zło niż dobro, bardziej kłamstwo niż mowę sprawiedliwą.
- ⁶ Miłujesz wszelkie zgubne mowy, podstępny języku!
- ⁷ Dlatego zniszczy cię Bóg na wieki, pochwyci cię i usunie z twego namiotu, wyrwie cię z ziemi żyjących.
- ⁸ Ujrzą sprawiedliwi i ulękną się, a będą śmiali się z niego:
- ⁹ Oto człowiek, który nie uczynił Boga swoją warownią. ale zaufał mnóstwu swych bogactw, a w siłę wzrósł przez swoje zbrodnie.
- ¹⁰ Ja zaś jak oliwka, co kwitnie w domu Bożym, zaufam na wieki laskawości Boga.
- ¹¹ Chcę Cię wystawiać na wieki za to, coś uczynił, i polegać na Twoim imieniu, bo jest dobre dla ludzi Tobie oddanych.

Psalm 53

- ¹ Na melodię: Machalat. Pieśń pouczająca. Dawidowa.
- ² Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nie ma takiego, co dobrze czyni.
- ³ Bóg spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który by szukał Boga.
- ⁴ Wszyscy razem zblądzi, stali się nikczemni, takiego, co dobrze czyni, nie ma ni jednego.
- ⁵ Czy się nie opamiętają ci, którzy czynią nieprawość, co lud mój pożerają, jak gdyby chleb jedli, a nie wzywają Boga?
- ⁶ Tam zadrżeli ze strachu, gdzie strachu nie było, albowiem Bóg rozproszył gości tych, co cię oblegli; doznali wstydu, bo Bóg ich odrzucił.
- ⁷ Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraelowi? Gdy Bóg odmieni los swego narodu, Jakub się uraduje, Izrael się ucieszy.

Psalm 54

- ¹ Na instrumenty strunowe. Pieśń pouczająca. Dawidowa.
- ² Gdy Zifejczycy przybyli do Saula, mówiąc: Oto Dawid u nas się ukrywa.
- ³ Boże, zbaw mnie, w imię swoje, swoją mocą broń mojej sprawy!
- ⁴ Boże, słuchaj mojej modlitwy, nakłoń ucha na słowa ust moich!
- ⁵ Bo powstają przeciwko mnie pyszni, a gwałtownicy czyhają na moje życie; nie mają Boga przed swymi oczyma.
- ⁶ Oto Bóg mi dopomaga, Pan podtrzymuje me życie.
- ⁷ Niechaj zło spadnie na moich przeciwników i przez wzgląd na Twą wierność zniwecz ich!
- ⁸ Będę Ci chętnie składać ofiarę, sławić Twe imię, bo ono jest dobre,
- ⁹ bo wybawi mię z wszelkiej udręki, a moje oko ogląda hańbę moich wrogów.

Psalm 55

- ¹ Na instrumenty strunowe. Pieśń pouczająca. Dawidowa.
² Boże, nakłoń ucha na moją modlitwę i nie odwracaj się od mojej prośby,
³ zwróć się ku mnie i wysłuchaj mnie! Szamocę się w moim ucisku, jęczę
⁴ pod wpływem głosu nieprzyjaciela, pod wpływem wołania grzesznika, bo sprowadzają na mnie niedolę i napastują mnie w gniewie.
⁵ Drży we mnie moje serce i ogarnia mnie lęk śmiertelny.
⁶ Przychodzą na mnie strach i drżenie i przerażenie mną owłada.
⁷ I mówię sobie: gdybym miał skrzydła jak gołąb, to bym uleciał i spoczął –
⁸ oto bym uszedł daleko, zamieszkał na pustyni.
⁹ Prędko bym wyszukał sobie schronienie od szalejącej wichury, od burzy.
¹⁰ O Panie, rozprosz, rozdziel ich języki; bo widzę przemoc i niezgodę w mieście.
¹¹ Obchodzą je w ciągu dnia i nocy po jego murach, a złość i ucisk są w pośrodku niego.
¹² Pośrodku niego jest zagłada, a z jego placu nie znika krzywda i podstęp.
¹³ Gdybyż to lżył mnie nieprzyjaciel, z pewnością bym to znosił; gdybyż przeciw mnie powstawał ten, który mnie nienawidzi, ukryłbym się przed nim.
¹⁴ Lecz jesteś nim ty, równy ze mną, przyjaciel mój zaufany,
¹⁵ z którym żyłem w słodkiej zażyłości, chodziliśmy po domu Bożym w orszaku świątecznym.
¹⁶ Niechaj śmierć na nich spadnie, niechaj żywcem zstąpią do Szeolu, bo w ich mieszkaniach jest wśród nich nikczemność!
¹⁷ A ja wołam do Boga i Pan mnie ocali.
¹⁸ Wieczorem, rano i w południe narzekam i jęczę, a głosu mego [On] wysłucha.
¹⁹ Ześle pokój – uratuje moje życie od tych, co na mnie nastają: bo wielu mam przeciwników.
²⁰ Usłyszysz Bóg i poniży ich Ten, który zasiada na tronie od początku, bo nie ma dla nich opamiętania i nie boją się Boga.
²¹ [Każdy] podnosi ręce na domowników, umowę swoją łamie.
²² Jego twarz jest gładza niż masło, lecz serce gotowe do walki. Jego mowy łagodniejsze niż olej, lecz są to obnażone miecze.
²³ Zrzuć swą troskę na Pana, a On cię podtrzyma; nie dopuści nigdy, by miał się zachwiać sprawiedliwy.
²⁴ Ty, o Boże, ich wtrącisz do studni zatracenia; mężowie krwawi, podstępni nie dożyją połowy dni swoich, ja zaś nadzieję pokładam w Tobie.

Psalm 56

- ¹ Na melodię: Gołębica dalekich terebintów. Dawidowy. Miktam. Gdy go Filistyni zatrzymali w Gat.
² Zmiłuj się nade mną, Boże, bo czyha na mnie człowiek, uciska mnie w nieustannej walce.
³ Wrogowie moi nieustannie czyhają na mnie, tak wielu przeciw mnie walczy. Podnieś mnie,
⁴ ilekroć mnie trwoga ogarnie, w Tobie pokładam nadzieję.
⁵ W Bogu uwielbiam Jego słowo, Bogu ufam, nie będę się lękał: cóż może mi uczynić człowiek?
⁶ Przez cały dzień mi uwłaczają, przeciw mnie obracają wszystkie swe zamysły. Ku [mojej] zgubie
⁷ się schodzą, śledzą moje kroki, godzą na moje życie.
⁸ Za niegodziwość – pomoc dla nich? Boże, powal w gniewie narody!
⁹ Ty zapisałeś moje życie tulacze; przechowałeś Ty lzy moje w swoim bukłaku: <czyż nie są spisane w Twej księdze?>
¹⁰ Wtedy wrogowie moi odstąpią w dniu, gdy Cię wezwę: po tym poznam, że Bóg jest ze mną.
¹¹ W Bogu uwielbiam Jego słowo, wielbię słowo Pana.
¹² Bogu ufam, nie będę się lękał: cóż może mi uczynić człowiek?
¹³ Wiążą mnie, Boże, śluby, które Ci złożyłem, Tobie oddam ofiary pochwalne,
¹⁴ bo ocaliłeś moje życie od śmierci <i moje nogi od upadku>, abym chodził przed Bogiem w światłości życia.

Psalm 57

- ¹ Na melodię: Nie niszc. Dawidowy. Miktam. Gdy [Dawid] zbiegł od Saula do jaskini.
- ² Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, u Ciebie chronię swe życie: chronię się pod cień Twoich skrzydeł, aż przejdzie klęska.
- ³ Wołam do Boga Najwyższego, do Boga, który czyni mi dobro.
- ⁴ Niech ześle [pomoc] z nieba, niechaj mnie wybawi, niech hańbą okryje tych, co mnie dręczą; niechaj ześle Bóg swoją łaskę i wierność.
- ⁵ Pośrodku lwów spoczywam, co pożerają synów ludzkich. Ich zęby to włócznie i strzały, a język ich niby miecz ostry.
- ⁶ Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię!
- ⁷ Zastawili sieć na moje kroki i zgnębili moje życie. Przede mną dół wykopali: sami wpadli do niego.
- ⁸ Serce moje jest mocne, Boże, mocne serce moje; zaśpiewam i zagram.
- ⁹ Zbudź się, duszo moja, zbudź, harfo i cytro! Chcę obudzić jutrzeńkę.
- ¹⁰ Wśród ludów będę chwalił Cię, Panie; zagram Ci wśród narodów,
- ¹¹ bo Twoja łaskawość aż do niebios, a wierność Twoja po chmury!
- ¹² Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię!

Psalm 58

- ¹ Na melodię: Nie niszc. Dawidowy. Miktam.
- ² Wielmoże, czy rzetelnie wydajecie wyroki? Czy słusznie sędzicie synów ludzkich?
- ³ Niestety, popełniacie w sercu nieprawość, wasze ręce w kraju odważają ucisk.
- ⁴ Od łona matki występni zeszli na bezdroża, od urodzenia zblądzili głosiciele kłamstwa.
- ⁵ Trucizna ich podobna jest do jadu węża, do jadu głuchej żmii, co zamyka uszy,
- ⁶ aby nie słyszeć głosu zaklinaczy, głosu czarownika, co biegle zaklina.
- ⁷ Boże, zetrzyj im zęby w paszczy; Panie, połam zęby lwiątkom!
- ⁸ Niech się rozejdą jak spływające wody, niech zwiędną jak trawa na drodze.
- ⁹ Niech przeminą jak ślimak, co na drodze się rozplywa, jak płód poroniony, co nie widział słońca.
- ¹⁰ Zanim ich ciernie w krzak się rozrosną, niech powiew burzy go porwie, póki jest zielony.
- ¹¹ Sprawiedliwy się cieszy, kiedy widzi karę, myje swoje nogi we krwi niegodziwca.
- ¹² A ludzie powiedzą: Uczciwy ma nagrodę; doprawdy, jest Bóg, co sądzi na ziemi.

Psalm 59

- ¹ Na melodię: Nie niszc. Dawidowy. Miktam. Gdy Saul wysłał ludzi do pilnowania domu, by Dawida zabić.
- ² Wyrwij mnie, mój Boże, od moich nieprzyjaciół, chroń mnie od powstających na mnie!
- ³ Wyrwij mnie od złoczyńców, i od mężów krwawych mię wybaw!
- ⁴ Bo oto czyhają na moje życie, możni przeciw mnie spiskują, a we mnie nie ma zbrodni ani grzechu, o Panie,
- ⁵ bez mojej winy przybiegają i napastują. Obudź się, wyjdź mi na spotkanie i zobacz,
- ⁶ bo Ty, Panie, Boże Zastępów, jesteś Bogiem Izraela. Przebudź się, by skarcić wszystkie ludy, nie miej litości dla wszystkich podłych buntowników.
- ⁷ Wracają wieczorem, warczą jak psy i krążą po mieście.
- ⁸ Oto się chępią swoimi ustami; na ich wargach obelgi: Któż bowiem słyszy?
- ⁹ Lecz Ty, o Panie, z nich się śmiejesz, szydzisz ze wszystkich pogan.
- ¹⁰ Będę baczył na Ciebie, Mocy moja, bo Ty, o Boże, jesteś moją warownią.
- ¹¹ W swej łaskawości Bóg wychodzi mi naprzeciw, Bóg sprawia, że mogę patrzeć na [klęskę] moich wrogów.
- ¹² Wytrać ich, o Boże, niech lud mój nie zapomina! Twoją mocą rozprosz ich i powal, o Panie, nasza Tarczo!
- ¹³ Grzech na ich ustach: to słowo ich warg. Niech spęta ich własna pycha, za złorzeczenia i kłamstwa, które rozgłaszają.

- 14 Wytrać ich w gniewie, wytrać, by już ich nie było, by wiedziano, że Bóg króluje w Jakubie i po krańce ziemi.*
15 Wracają wieczorem, warczą jak psy i krążą po mieście.
16 Włóczą się, szukając żeru; skowyczą, gdy się nie nasycą.
17 A ja opiewać będę Twą potęgę i rankiem będę się weselić z Twojej łaskawości, bo stałeś się dla mnie warownią i ucieczką w dniu mego ucisku.
18 Będę śpiewał Tobie, Mocy moja, bo Ty, o Boże, jesteś moją warownią, mój łaskawy Boże.

Psalm 60

- 1 Na melodię: Lilia Prawa. Miktam. Dawidowy. Celem pouczenia.*
2 Gdy walczył z Aram-Nacharaim i z Aram-Sobą i gdy powracający Joab zwyciężył Edomitów w Dolinie Soli – dwanaście tysięcy [ludzi].
3 Odrzuciłeś nas, o Boże, starłeś nas, rozgniewałeś się, lecz powróć do nas!
4 Wstrząsnąłeś i rozdarłeś ziemię: ulecz jej rozdarcia, albowiem się chwieje.
5 Kazaleś ludowi swemu zaznać twardego losu, napoiłeś nas winem oszalałmiągłym.
6 Postawiłeś znak dla tych, co boją się Ciebie, by uciekali przed łukiem.
7 Aby ocaleli, których Ty miłujesz, wspomóż Twą prawicą i wysłuchaj nas!
8 Bóg przemówił w swojej świątyni: Będę się radował i podzielę Sychem, a dolinę Sukkot wymierzę.
9 Do Mnie należy Gilead, do Mnie Manasses, Efraim jest szyszakiem mej głowy, Juda moim berłem,
10 Moab jest dla Mnie misą do mycia, na Edom but mój rzucę, nad Filistęą będę triumfował.
11 Któż mię wprowadzi do miasta warownego? Któż aż do Edomu mię doprowadzi?
12 Czyż nie Ty, o Boże, nas odrzuciłeś i [już] nie wychodzisz, Boże, z naszymi wojskami?
13 Daj nam pomoc przeciw nieprzyjacielowi, bo ludzkie ocalenie jest zawodne.
14 W Bogu dokonamy czynów pełnych mocy: i On podepcze naszych nieprzyjaciół.

Psalm 61

- 1 Na instrumentach strunowych. Dawidowy.*
2 Słuchaj, o Boże, mego wołania, zważ na moją modlitwę!
3 Wołam do Ciebie z krańców ziemi, gdy słabnie moje serce: na skałę zbyt dla mnie wysoką wprowadź mnie,
4 bo Ty jesteś dla mnie obroną, wieżą warowną przeciwko wrogowi.
5 Chciałbym zawsze mieszkać w Twoim przybytku, uciekać się pod cień Twoich skrzydeł!
6 Bo Ty, o Boże, wysłuchujesz mych ślubów i wypełniasz życzenia tych, co się boją Twojego imienia.
7 Przymnażaj dni do dni króla, lata jego przedłuż z pokolenia na pokolenia!
8 Niech na wieki króluje przed Bogiem; ześlij łaskę i wierność, aby go strzegły.
9 Wówczas będę zawsze imię Twe opiewał i dnia każdego wypełniał me śluby.

Psalm 62

- 1 Według Jedutuna. Psalm. Dawidowy.*
2 Dusza moja spoczywa tylko w Bogu, od Niego przychodzi moje zbawienie.
3 On jedynie skałą i zbawieniem moim, twierdzą moją, więc się nie zachwieję.
4 Dokądże będziecie napadać na człowieka i wszyscy go przewracać jak ścianę pochyloną, jak mur, co się wali?
5 Oni tylko knują podstępny i lubią zwodzić; kłamliwymi ustami swymi błogosławią, a przeklinają w sercu.
6 Spocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja.
7 On jedynie skałą i zbawieniem moim, On jest twierdzą moją, więc się nie zachwieję.

- ⁸ W Bogu jest zbawienie moje i moja chwała, skała mojej mocy, w Bogu moja ucieczka.
⁹ W każdym czasie Jemu ufaj, narodzie! Przed Nim serca wasze wylejcie: Bóg jest dla nas ucieczką!
¹⁰ Synowie ludzcy są tylko jak tchnienie, synowie mężów – kłamliwi; na wadze w górę się wznoszą: wszyscy razem są lżejsi niż tchnienie.
¹¹ Nie pokładajcie ufności w przemocy ani się ludźcie na próżno rabunkiem; do bogactw, choćby rosły, serc nie przywiązujcie.
¹² Bóg raz powiedział, dwa razy to słyszałem: Bóg jest potężny.
¹³ I Ty, Panie, jesteś łaskawy, bo Ty każdemu oddasz według jego czynów.

Psalm 63

- ¹ Psalm Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej.
² Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona bez wody.
³ W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, bym ujrział Twoją potęgę i chwałę.
⁴ Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia, moje wargi będą Cię sławić.
⁵ Tak błogosławię Cię w moim życiu: wzniosę ręce w imię Twoje.
⁶ Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością, radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,
⁷ gdy wspominam Cię na moim posłaniu i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
⁸ Bo stałeś się dla mnie pomocą i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
⁹ do Ciebie lgnie moja dusza, prawica Twoja mnie wspiera.
¹⁰ A ci, którzy szukają zguby mojej duszy, niech zejść w głębiny ziemi.
¹¹ Niech będą wydani pod miecze i staną się łupem szakali.
¹² A król niech się raduje w Bogu, niech chlubi się każdy, który nań przysięga, tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie.

Psalm 64

- ¹ Psalm. Dawidowy.
² Boże, słuchaj głosu mego, gdy się żalę; zachowaj me życie od strachu przed wrogiem.
³ Chron mnie przed gromadą złoczyńców i przed zgrają źle postępujących.
⁴ Oni ostrzą jak miecz swe języki, a gorzkie słowa kierują jak strzały,
⁵ by ugodzić niewinnego z ukrycia, znienacka strzelają, wcale się nie boją.
⁶ Umacniają się w złym zamiarze, zamysłają potajemnie zastawić sidła i mówią sobie: Któż nas zobaczy
⁷ i zgłębi nasze tajemnice? Zamach został obmyślony, ale wewnątrz człowieka – serce jest niezgłębione.
⁸ Lecz Bóg strzałami w nich godzi, nagle odnoszą rany,
⁹ własny język im gotuje upadek: wszyscy, co ich widzą, potrzęsają głowami.
¹⁰ Ludzie zdjęci bojaźnią sławią dzieło Boga i rozważają Jego zarządzenia.
¹¹ Sprawiedliwy weseli się w Panu, do Niego się ucieka, a wszyscy prawego serca się chlubią.

Psalm 65

- ¹ Psalm. Dawidowy. Pieśń.
² Ciebie należy wielbić, Boże, na Syjonie. Tobie śluby dopełniać,
³ co próśb wysłuchujesz. Do Ciebie przychodzi wszelki śmiertelnik,
⁴ wyznając nieprawości. Przygniatają nas nasze przewiny: Ty je odpuszczasz.
⁵ Szczęśliwy, kogo wybierasz i przygarniasz: mieszka on w Twoich pałacach. Niech nas nasycą dobra Twego domu, świętość Twojego przybytku!

- ⁶ Twoja sprawiedliwość odpowiada nam cudami, Boże, nasz Zbawco, nadziejo wszystkich krańców ziemi i mórz dalekich,
⁷ który swą mocą utwierdzasz góry, jesteś opasany potęgą,
⁸ który uśmierzasz burzliwy szum morza, huk jego fal, zgiełk narodów.
⁹ Przejęci są trwogą mieszkańcy krańców ziemi z powodu Twych znaków. Ty zaś napelniasz radością podwoje Zachodu i Wschodu.
¹⁰ Nawiedziłeś ziemię i nawodniłeś, ubogaciłeś ją obficie. Strumień Boży wodą jest wezbrany, zboże im przygotowałeś. Tak przygotowałeś ziemię:
¹¹ bruzdy jej nawodniłeś, wyrównałeś jej skiby, deszczami ją spulchniłeś i pobłogosławiłeś jej plodom.
¹² Rok uwieńczyłeś swymi dobrami i Twoje ślady opływają tustością.
¹³ Stepowe pastwiska są pełne rosy, a wzgórza przepasują się weselem.
¹⁴ Łąki się stroją trzodami, doliny okrywają się zbożem, wznoszą okrzyki radości, a nawet śpiewają.

Psalm 66

- ¹ Pieśń. Psalm. Sławcie Boga z radością, wszystkie ziemie,
² opiewajcie chwałę Jego imienia, cześć Mu świętą oddajcie!
³ Powiedzcie Bogu: Jak zadziwiająco są Twoje dzieła! Z powodu wielkiej Twej mocy muszą Ci schlebiać Twoi wrogowie.
⁴ Niechaj cała ziemia Cię wielbi i niechaj śpiewa Tobie, niech imię Twoje opiewa!
⁵ Przyjdźcie i patrzcie na dzieła Boga: dokonał dziwów pośród synów ludzkich!
⁶ Morze na suchy ląd zamienił; pieszo przeszli przez rzekę: wielce Nim się radujmy!
⁷ Jego potęga włada na wieki; oczy Jego śledzą narody: niech się buntownicy nie podnoszą przeciw Niemu!
⁸ Błogosławcie, ludy, naszemu Bogu i rozgłaszajcie Jego chwałę,
⁹ bo On obdarzył życiem naszą duszę, a nodze naszej nie dał się potknąć.
¹⁰ Albowiem Tyś, Boże, nas doświadczył; badałeś nas ogniem, jak się bada srebro.
¹¹ Pozwoliłeś nam wejść w pułapkę, włożyłeś na nasz grzbiet ciężar;
¹² kazałeś ludziom deptać nam po głowach, przeszliśmy przez ogień i wodę: ale wyprowadziłeś nas na wolność.
¹³ Wejść do Twój dom z całopaleniem i wypełnię to, co ślubowałem Tobie,
¹⁴ co wymówiły moje wargi, co moje usta przyrzekły w ucisku.
¹⁵ Złożę Ci w ofierze całopalnej tłuste owce, razem z wonią [z ofiar] baranów: ofiaruję Ci krowy i kozły.
¹⁶ Wszyscy, co się Boga boicie, chodźcie i słuchajcie, chcę opowiedzieć, co uczynił On mojej duszy!
¹⁷ Do Niego wołałem moimi ustami i chwaliłem Go moim językiem.
¹⁸ Gdybym w mym sercu zamierzał nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał.
¹⁹ Lecz Bóg wysłuchał: dosłyszał głos mojej modlitwy.
²⁰ Błogosławiony Bóg, co nie odepchnął mej prośby i nie odjął mi swojej łaskawości.

Psalm 67

- ¹ Na instrumenty strunowe. Psalm. Pieśń.
² Niech Bóg się zmiłuje nad nami, niech nam błogosławi; niech zajaśnieje dla nas Jego oblicze!
³ Aby na ziemi znano Jego drogę, Jego zbawienie – pośród wszystkich ludów.
⁴ Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, niech wszystkie narody dają Ci chwałę!
⁵ Niech się narody cieszą i weselą, że Ty ludami rządysz sprawiedliwie i kierujesz narodami na ziemi.
⁶ Niech Ciebie, Boże wysławiają ludy, niech wszystkie narody dają Ci chwałę!
⁷ Ziemia wydała swój owoc: Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił.
⁸ Niechaj nam Bóg błogosławi i niech się Go boją wszystkie krańce ziemi!

Psalm 68

- ¹ Dawidowy. Psalm. Pieśń.
- ² Bóg wstaje, a rozpraszają się Jego wrogowie i pierzchają przed Jego obliczem ci, którzy Go nienawidzą.
- ³ Rozwiewają się, jak dym się rozwiewa, jak wosk się rozplywa przy ogniu, tak giną przed Bogiem grzesznicy.
- ⁴ A sprawiedliwi się cieszą i weselą przed Bogiem, i radością się rozkoszują.
- ⁵ Śpiewajcie Bogu, grajcie Jego imieniu; wyrównajcie drogę Temu, co cwałuje na obłokach! Jahwe Mu na imię; radujcie się przed Jego obliczem!
- ⁶ Ojcem dla sierot i dla wdów opiekunem jest Bóg w swym świętym mieszkaniu.
- ⁷ Bóg przygotowuje dom dla opuszczonych, a jeńców prowadzi ku pomyślności; na ziemi zeschłej zostają tylko oporni.
- ⁸ Boże, gdy szedłeś przed ludem Twoim, gdy kroczyłeś przez pustynię,
- ⁹ ziemia zdrząła, także niebo zesłało deszcz <przed Bogiem>, przed obliczem Boga, Boga Izraela.
- ¹⁰ Zesłałeś, Boże, obfity deszcz, swe wyczerpane dziedzictwo Ty orzeźwiłeś.
- ¹¹ Twoja rodzina, Boże, w nim zamieszkała; pokrzepiłeś w swej dobroci biednego.
- ¹² Pan wypowiada słowo do zwiastunów pomyślnych nowin: Wielkie wojsko.
- ¹³ Uciekają królowie zastępów, uciekają; a mieszkanka domu dzieli łupy.
- ¹⁴ Gdy odpoczywali między zagrodami trzody, skrzydła gołębic srebrem się lśniły, a jej pióra zielonkawym odcieniem złota.
- ¹⁵ Gdy tam Wszehmocny królów rozpraszal, śniegi spadały na górę Salmon!
- ¹⁶ Góry Baszanu – to góry wysokie, góry Baszanu – to góry urwiste:
- ¹⁷ czemu, góry urwiste, patrzycie z zazdrością na górę, gdzie się Bogu spodobało mieszkać, na której też Bóg będzie mieszkał na zawsze?
- ¹⁸ Rydwanów Bożych jest tysiące tysięcy: to Pan do świątyni przybywa z Synaju.
- ¹⁹ Wstąpiłeś na wyżynę, wziąłeś jeńców do niewoli, przyjąłeś ludzi jako daninę, nawet opornych – do Twej siedziby, Panie!
- ²⁰ Pan niech będzie przez wszystkie dni błogosławiony: ciężary nasze dźwiga Bóg, zbawienie nasze.
- ²¹ Bóg nasz jest Bogiem, który wyzwala, i Pan Bóg daje ujść przed śmiercią.
- ²² Zaiste Bóg kruszy głowy swym wrogom, kudłatą czaszkę tego, co postępuje grzesznie.
- ²³ Pan powiedział: Z Baszanu mogę [cię] wyprowadzić, mogę wyprowadzić z głębin morskiej,
- ²⁴ byś stopę twą we krwi umoczył, by języki psów twoich miały kęsek z wrogów.
- ²⁵ Boże, widać Twoje wejście, wejście Boga mego, Króla mego, do świątyni.
- ²⁶ Śpiewacy idą przodem, na końcu harfciarze, w środku dziewczęta uderzają w bębni.
- ²⁷ Na świętych zgromadzeniach błogosławcie Boga, Pana – wy zrodzeni z Izraela!
- ²⁸ Tam Benjamin idzie na czele, księżęta Judy wśród wrzawy swych okrzyków, księżęta Zabulona, księżęta Neftalego.
- ²⁹ O Boże, okaż Twoją potęgę, potęgę Bożą, z jaką działałeś dla nas
- ³⁰ z Twej świątyni nad Jeruzalem! Niech królowie złożą Tobie dary!
- ³¹ Napelnij grozą dzikiego zwierza w sitowiu i stada bawołów, z cielcami narodów. Niech padną na twarze przynoszący srebro; rozprosz narody, co z wojen się cieszą.
- ³² Niechaj z Egiptu nadejdą możnowładcy, niech Kusz wyciągnie swe ręce do Boga.
- ³³ Śpiewajcie Bogu, królestwa ziemi, zagrajcie Panu,
- ³⁴ który przemierza niebo, niebo odwieczne. Oto wydał głos swój, głos potężny:
- ³⁵ Uznajcie moc Bożą! Jego majestat jest nad Izraelem, a Jego potęga w obłokach.
- ³⁶ Grozę sieje Bóg ze swej świątyni, Bóg Izraela; On sam swojemu ludowi daje potęgę i siłę. Niech będzie Bóg błogosławiony!

Psalm 69

- ¹ Na melodię: Lilie... Dawidowy.
- ² Wybaw mnie, Boże, bo woda mi sięga po szyję.
- ³ Ugrzązłem w mule topieli i nie mam nigdzie oparcia, trafiłem na wodną głębinę i nurt wody mnie porywa.

- ⁴ Zmęczylem się krzykiem i ochrypło mi gardło, osłabły moje oczy, gdy czekam na Boga mego.
- ⁵ Liczniejsi są od włosów mej głowy nienawidzący mnie bez powodu; silni są moi wrogowie, nieprzyjaciele zakłamanymi; czyż mam oddać to, czegom nie porwał?
- ⁶ Boże, Ty znasz moją głupotę i występki moje nie są zakryte przed Tobą.
- ⁷ Niech przeze mnie nie wstydzą się ci, co Tobie ufają, Panie, Boże Zastępów. Niech przeze mnie się nie rumienią ci, którzy Ciebie szukają, Boże Izraela!
- ⁸ Dla Ciebie bowiem znoszę urąganie i hańba twarz mi okrywa.
- ⁹ Dla braci moich stałem się obcym i cudzoziemcem dla synów mej matki.
- ¹⁰ Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera i spadły na mnie obelgi uwłaczających Tobie.
- ¹¹ Trapiłem siebie postem, a spotkały mnie za to zniewagi.
- ¹² Przywdziałem wór jako szatę i pośmiewiskiem stałem się dla tamtych.
- ¹³ Mówią o mnie siedzący w bramie i śpiewają pieśni ci, co piją sycere.
- ¹⁴ Lecz ja, o Panie, ślę moją modlitwę do Ciebie, w czasie łaskawości, o Boże; wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, w zbawczej Twej wierności!
- ¹⁵ Wyrwij mnie z bagna, abym nie zatonął, wybaw mnie od tych, co mnie nienawidzą, i z wodnej głębin!
- ¹⁶ Niechaj mnie nurt wody nie porwie, niech nie pochłonie mnie głębia, niech otchłań nie zamknie nade mną swej paszczy!
- ¹⁷ Wysłuchaj mnie, Panie, bo Twoja łaska pełna jest dobroci; wejrzyj na mnie w ogromie swego miłosierdzia!
- ¹⁸ Nie kryj swego oblicza przed Twoim sługą; prędko mnie wysłuchaj, bo jestem w ucisku.
- ¹⁹ Zbliź się do mnie i wybaw mnie; uwolnij mnie przez wzgląd na moich wrogów!
- ²⁰ Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i mą niesławę; wszyscy, co mnie dręczą, są przed Tobą.
- ²¹ Hańba zlamiała moje serce i sił mi zabrakło, na współczującego czekałem, ale go nie było, i na pocieszających, lecz ich nie znalazłem.
- ²² Dali mi jako pokarm truciznę, a gdy byłem spragniony, poili mnie octem.
- ²³ Niech stół ich stanie się dla nich pułapką, potrzaskiem – ich biesiada ofiarna.
- ²⁴ Niech zaćmią się ich oczy, aby nie widzieli; spraw, by lędźwie ich zawsze się chwiały.
- ²⁵ Wylej na nich swoje oburzenie, niech ich ogarnie żar Twojego gniewu!
- ²⁶ Niech ich mieszkanie stanie się pustkowieciem, a w ich namiotach niech braknie mieszkańców!
- ²⁷ Bo prześladowali tego, kogoś Ty poraził i przyczynili bólu temu, któregoś ty zranił.
- ²⁸ Do winy ich dodaj winę, niech nie dostąpią u Ciebie usprawiedliwienia.
- ²⁹ Niech zostaną wymazani z księgi żyjących i niech nie będą zapisani z prawymi!
- ³⁰ Ale ja jestem nędzny i zbolały; niech pomoc Twoja, Boże, mię strzeże!
- ³¹ Pieśnią chcę chwalić imię Boga i dziękczynieniem Go wystawiać.
- ³² Milsze to Bogu niżli bawół, niż cielec, co ma [już] rogi i racice.
- ³³ Patrzcie i bądźcie radośni, ubodzy, niech ożyje wasze serce, którzy szukacie Boga.
- ³⁴ Bo Pan wysłuchuje biednych i swoimi więźniami nie gardzi.
- ³⁵ Niechaj Go chwalą niebiosy i ziemia, morza i wszystko, co w nich się porusza.
- ³⁶ Albowiem Bóg ocali Syjon i zbuduje miasta Judy: tam będą mieszkać i mieć posiadłość;
- ³⁷ i potomstwo sług Jego ją odziedziczy, a miłujący Jego imię tam przebywać będą.

Psalm 70

- ¹ Dawidowy. Ku wspomnieniu.
- ² Racz mnie wybawić, o Boże; Panie, pospiesz mi na pomoc!
- ³ Niech się zawstydzą i okryją rumieńcem ci, którzy godzą na moje życie. Niech się cofną okryci wstydem ci, którzy z nieszczęść moich się weselą.
- ⁴ Niechaj odstąpią okryci hańbą, którzy [mi] mówią: Ha, ha.
- ⁵ Niech się radują i weselą w Tobie wszyscy, co Ciebie szukają. Niech zawsze mówią: Bóg jest wielki! ci, którzy pragną Twojej pomocy.
- ⁶ Ja zaś ubogi jestem i nędzny, Boże, szybko przyjdź mi z pomocą! Tyś wspomóżyciel mój i wybawca: nie zwlekaj, o Panie!

Psalm 71

- ¹ W Tobie, Panie, moja ucieczka, niech nie doznam wstydu na wieki;
² wyrwij mnie i wyzwól w Twej sprawiedliwości, nakłoń ku mnie swe ucho i ocal mnie!
³ Bądź mi skalą schronienia i zamkiem warownym, aby mnie ocalić, boś Ty opoką moją i twierdzą.
⁴ Boże mój, wyrwij mnie z rąk niegodziwca, od pięści zloczyńcy i ciemiężyciela.
⁵ Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją, Panie, ufności moja od moich lat młodych!
⁶ Ty byłeś moją podporą od narodzin; od łona matki moim opiekunem. Ciebie zawsze wysławiałem.
⁷ Jak gdyby cudem stałem się dla wielu, Ty bowiem byłeś potężnym mym wspomocznikiem.
⁸ Usta moje były pełne Twojej chwały, przez cały dzień – Twojej sławy.
⁹ Nie odtrącaj mnie w czasie starości; gdy siły ustaną, nie opuszczaj mnie!
¹⁰ Albowiem moi wrogowie o mnie rozprawiają, czyhający na moje życie radzą się nawzajem,
¹¹ Bóg go opuścił – mówią – gońcie go, chwytajcie, bo nie ma on wybawcy.
¹² O Boże, nie stój z daleka ode mnie, mój Boże, pośpiesz mi na pomoc!
¹³ Niech się zawstydzą i niech upadną wrogowie mego życia; niech się hańbą i wstydem okryją szukający mego nieszczęścia!
¹⁴ Ja zaś będę zawsze ufal i pomnażał wszelką Twą chwałę.
¹⁵ Moje usta będą głosić Twoją sprawiedliwość, przez cały dzień Twoją pomoc: bo nawet nie znam jej miary.
¹⁶ Przyjdę z potężnymi czynami Pana i będę przypominał tylko Jego sprawiedliwość.
¹⁷ Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości, i do tej chwili głoszę Twoje cuda.
¹⁸ Lecz i w starości, i w wieku sędziwym nie opuszczaj mnie, Boże, gdy [moc] Twego ramienia głosić będę, całemu przysłemu pokoleniu – Twą potęgę,
¹⁹ i sprawiedliwość Twą, Boże, sięgającą wysoko, którą tak wielkich dzieł dokonałeś: o Boże, któż jest równy Tobie?
²⁰ Zesłałeś na mnie wiele srogich utrapień, lecz znowu przywrócisz mi życie i z czeluści ziemi znów mnie wydobędziesz.
²¹ Pomnóż moją godność i pociesz mnie na nowo!
²² A ja chcę wielbić na harfie Twoją wierność, mój Boże! Będę Ci grał na cytrze, Święty Izraela!
²³ Rozradują się moje wargi, gdy będę Ci śpiewał, i dusza moja, którą odkupiłeś.
²⁴ Również mój język przez cały dzień będzie głosił Twoją sprawiedliwość, bo okryli się hańbą i wstydem szukający mojego nieszczęścia.

Psalm 72

- ¹ Salomonowy. O Boże, przekaz Twój sąd królowi i Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu.
² Niech sądzi sprawiedliwie Twój lud i ubogich Twoich – zgodnie z prawem!
³ Niech góry przyniosą ludowi pokój, a wzgórza – sprawiedliwość!
⁴ Otoczy opieką uciśnionych z ludu, ratować będzie dzieci ubogich, a zetrze ciemiężyciela.
⁵ I będzie trwał długo jak słońce, jak księżyc przez wszystkie pokolenia.
⁶ Zstąpi jak deszcz na trawę, jak deszcz rześisty, co nawadnia ziemię.
⁷ Za dni jego zakwitnie sprawiedliwość i wielki pokój, dopóki księżyc nie zgaśnie.
⁸ I panować będzie od morza do morza, od Rzeki aż po krańce ziemi.
⁹ Nieprzyjaciele będą mu się kłaniać, a jego przeciwnicy pył będą lizali.
¹⁰ Królowi Tarszisz i wysp przyniosą dary, królowie Szeby i Saby złożą daninę.
¹¹ I oddadzą mu pokłon wszyscy królowie, wszystkie narody będą mu służyły.
¹² Wyzwoli bowiem wołającego biedaka i ubogiego, i bezbronniego.
¹³ Zmiłuje się nad nędzarzem i biedakiem i ocali życie ubogich:
¹⁴ uwolni ich życie od krzywdy i ucisku, a krew ich cenna będzie w jego oczach.
¹⁵ Przeto będzie żył i dadzą mu złoto z Saby, zawsze będą się modlić za niego, nieustannie mu błogosławić.
¹⁶ Obfitość zboża niech będzie na ziemi, szczyty gór niech zaszumią lasami! Jak Liban niech wzrasta plon

jego, niech zakwitną jego lodygi jak polna trawa!

¹⁷ Imię jego niech trwa na wieki; jak długo świeci słońce, niech wzrasta jego imię! Niech się wzajemnie nim błogosławią! Niech wszystkie narody ziemi życzą mu szczęścia!

¹⁸ Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który sam jeden czyni cuda!

¹⁹ Błogosławione na wieki chwalebne Jego imię; niech się cała ziemia napelni Jego chwałą! Niech się tak stanie – niech się stanie!

²⁰ (Skończyły się modlitwy Dawida, syna Jessego).

Psalm 73

¹ Psalm. Asafowy. Jak dobry jest Bóg dla prawych, dla tych, co są czystego serca!

² A moje stopy nieomal się nie potknęły, omal się nie zachwiały moje kroki.

³ Zazdrościłem bowiem niegodziwym widząc pomyślność grzeszników.

⁴ Bo dla nich nie ma żadnych cierpień, ich ciało jest zdrowe, tłuste.

⁵ Nie doznają ludzkich utrapień ani z innymi ludźmi nie cierpią.

⁶ Toteż ich naszyjnikiem jest pycha, a przemoc szatą, co ich odziewa.

⁷ Ich nieprawość pochodzi z nieczułości, złe zamysły nurtują ich serca.

⁸ Szyczą i mówią złośliwie, butnie grożą uciskiem.

⁹ Ustami swymi niebo napastują, język ich krąży po ziemi.

¹⁰ Dlatego lud mój do nich się zwraca i obficie piją ich wodę.

¹¹ I mówią: Jakże Bóg może wiedzieć, czyż Najwyższy posiada wiedzę?

¹² Takimi oto są grzesznicy i zawsze beztroscy gromadzą bogactwo.

¹³ Czy więc na próżno zachowałem czyste serce i w niewinności umywałem ręce?

¹⁴ Co dnia bowiem cierpię chłostę, każdego ranka spotyka mnie kara.

¹⁵ Gdybym pomyślał: Będę mówił jak tamci, to bym zdradził ród Twoich synów.

¹⁶ Rozmyślałem zatem, aby to zrozumieć, lecz to wydało mi się uciążliwe,

¹⁷ póki nie wniknąłem w święte sprawy Boże, nie przyjrzałem się końcowi tamtych.

¹⁸ Zaiste na śliskiej drodze ich stawiasz i spychasz ich ku zagładzie.

¹⁹ Jakże nagle stali się przedmiotem grozy, zniknęli strawieni przerażeniem.

²⁰ Jak snem po obudzeniu, Panie, powstając wzgardzisz ich obrazem.

²¹ Gdy się trapiło moje serce, a w nerkach odczuwałem ból dotkliwy,

²² byłem nierozumny i nie pojmowałem: byłem przed Tobą jak juczne zwierzę.

²³ Lecz ja zawsze będę z Tobą: Tyś ujął moją prawicę;

²⁴ prowadzisz mnie według swojej rady i przyjmujesz mię na koniec do chwały.

²⁵ Kogo prócz Ciebie mam w niebie? Gdy jestem z Tobą, nie cieszy mnie ziemia.

²⁶ Niszczaje moje ciało i serce, Bóg jest opoką mego serca i mym udziałem na wieki.

²⁷ Bo oto giną ci, którzy od Ciebie odstępują, Ty gubisz wszystkich, co łamią wiarę wobec Ciebie.

²⁸ Mnie zaś dobrze jest być blisko Boga, w Panu wybrałem sobie schronienie, by opowiadać wszystkie Jego dzieła.

Psalm 74

¹ Pieśń pouczająca. Asafowy. Dlaczego, Boże, odrzuciłeś na wieki, płoniesz gniewem przeciw owcom Twojego pastwiska?

² Pomnij na Twoją społeczność, którą dawno nabyłeś, na pokolenie, które wziąłeś w posiadanie, na górę Syjon, gdzie założyłeś sobie siedzibę.

³ Skieruj Twe kroki ku ruinom bez końca: nieprzyjaciół wszystko spustoszył w świątyni.

⁴ Ryknęli Twoi przeciwnicy w środku Namiotu Spotkania, zatknęli swe proporce.

⁵ Można było ich poznać jak tego, co wznosi wysoko siekiery wśród gąszczów.

⁶ Wszystkie jego bramy wylamali razem, zniszczyli toporem i kilofem.

- ⁷ Na pastwę ognia świątynię Twoją wydali, doszczętnie zbezczęścili przybytek Twego imienia.
⁸ Rzekli w swym sercu: Razem ich zniszczmy! Spalili w kraju wszystkie miejsca świętych zgromadzeń.
⁹ Już nie widać naszych znaków i nie ma proroka; a między nami nie ma, kto by wiedział, jak długo,
¹⁰ jak długo, Boże, będzie urągał nieprzyjaciół? Czy wróg na zawsze będzie bluźnił Twemu imieniu?
¹¹ Czemu cofasz swą rękę i trzymasz swą prawicę w zanadrzu?
¹² Bóg jednak od początku jest moim królem, który na ziemi sprawia ocalenie.
¹³ Ty ujarzmiłeś morze swą potęgą, skruszyłeś głowy smoków na morzu.
¹⁴ Ty zmiażdżyłeś lby Lewiatana, wydałeś go na żer potworom morskim.
¹⁵ Ty otworzyłeś źródła i strumienie; Ty wysuszyłeś rzeki stale płynące.
¹⁶ Twoim jest dzień i noc jest Twoja; Ty światło i słońce utwierdziłeś.
¹⁷ Ty ustanowiłeś wszystkie granice ziemi; Ty utworzyłeś lato i zimę.
¹⁸ Pamiętaj o tym: wróg Cię lży, Panie, a lud niemądry uwłacza Twojemu imieniu.
¹⁹ Nie wydawaj na zatracenie duszy Twej synogarlicy; o życiu Twych ubogich nie zapominaj na wieki!
²⁰ Wejrzyj na Tve przymierze, bo się napęłniły zakątki kraju jękiem i przemocą.
²¹ Niechaj uciśniony nie wraca ze wstydem: niech ubogi i biedny chwalał Twoje imię!
²² Powstań, o Boże, prowadź swoją sprawę; pamiętaj o zniewadze, którą co dnia wyrządza Ci głupiec.
²³ Nie zapomnij o krzyku Twoich przeciwników; zawsze się podnosi zgiełk powstających na Ciebie.

Psalm 75

- ¹ Na melodię: Nie niszczy. Psalm. Asafowy. Pieśń.
² Wysławiamy Cię, Boże, wysławiamy, wzywamy Twego imienia, opowiadamy Twe cuda.
³ Gdy Ja naznaczę porę, odbędę sąd sprawiedliwy.
⁴ Choćby się chwiała ziemia z wszystkimi jej mieszkańcami, Ja umocniłem jej filary.
⁵ Mówię zuchwalcom: Nie bądźcie zuchwali!, a do niegodziwych: Nie podnoście rogu!
⁶ Nie podnoście rogu ku górze, nie mówcie bezczelnie przeciw Skale.
⁷ Bo nie ze wschodu ani z zachodu, ani z pustyni, ani z gór [przychodzi] wywyższenie,
⁸ lecz Bóg jedynie jest sędzią – tego zniża, tamtego podnosi.
⁹ Bo w rękę Pana jest kielich, który się pieni winem, pełnym przypraw. I On z niego nalewa: aż do mętów wypiją, pić będą wszyscy niegodziwi na ziemi.
¹⁰ Ja zaś będę się radował na wieki, zaśpiewam Bogu Jakuba.
¹¹ I połamię cały róg niegodziwych, a róg sprawiedliwego się wzniesie.

Psalm 76

- ¹ Na instrumenty strunowe. Psalm. Asafowy. Pieśń.
² Bóg znany jest w Judzie, wielkie jest imię Jego w Izraelu.
³ W Salem powstał Jego przybytek, a na Syjonie Jego mieszkanie.
⁴ Tam złamał pioruny łuku, tarczę i miecz, i zbroję.
⁵ Jesteś pełen światła – potężniejszy niż góry odwieczne.
⁶ Najdzielniejsi stali się łupem i śpią snem swoim, a ręce wszystkich odważnych pomdlały.
⁷ Od Twojej groźby, Boże Jakuba, zdrętwiały rydwany i konie.
⁸ Jesteś straszliwy i któż Ci się oprze w obliczu Twego zagniewania?
⁹ Ogłosiłeś z nieba swój wyrok, przelęknęła się ziemia, zamilkła,
¹⁰ gdy Bóg na sąd się podniósł, by ocalić wszystkich pokornych na ziemi.
¹¹ Bo gniew Edomu będzie Cię sławił, a resztki Chamat będą obchodzić Tve święto.
¹² Złóżcie śluby i wypełnijcie je przed Panem, Bogiem waszym, niech całe otoczenie niesie dary Straszliwemu,
¹³ Temu, który poskramia ducha książąt, który jest straszliwy dla królów ziemi.

Psalm 77

- ¹ Według Jedutuna. Asafowy. Psalm.
- ² Głos mój się wznosi do Boga i wołam, głos mój – do Boga, by mnie usłyszał.
- ³ Szukam Pana w dzień mojej niedoli. Moja ręka w nocy niestrudzenie się wyciąga, moja dusza odmawia przyjęcia pociechy.
- ⁴ Jęczę, gdy wspomnę na Boga, duch mój słabnie, kiedy rozmyślam.
- ⁵ Ty zatrzymujesz powieki mych oczu: jestem wzburzony i mówić nie mogę.
- ⁶ Rozważam dni starodawne i lata poprzednie
- ⁷ wspominam. Rozmyślam nocą w sercu, roztrząsam i duch mój docieka:
- ⁸ Czy Bóg odrzuca na wieki, że już nie jest łaskawy?
- ⁹ Czy Jego łaskawość ustała na zawsze, a słowo umilkło na pokolenia?
- ¹⁰ Czy Bóg zapomniał o litości, czy w gniewie powstrzymał swoje miłosierdzie?
- ¹¹ I mówię: To dla mnie bolesne, że się odwróciła prawica Najwyższego.
- ¹² Wspominam dzieła Pana, zaiste wspominam Twoje dawne cuda.
- ¹³ Rozmyślam o wszystkich Twych dziełach i czyny Twoje rozważam.
- ¹⁴ Boże, Twoja droga jest święta: który bóg dorówna wielkością naszemu Bogu?
- ¹⁵ Ty jesteś Bogiem działającym cuda, objawiłeś ludom swą potęgę.
- ¹⁶ Ramieniem swoim lud Twój wybawiłeś, synów Jakuba i Józefa.
- ¹⁷ Boże, ujrzały Cię wody, ujrzały Cię wody: zadrżały i odmęty się poruszyły.
- ¹⁸ Chmury wylały wody, wydały głos chmury i poleciały Twoje strzały.
- ¹⁹ Głos Twego grzmotu wśród terkotu kół, pioruny świat rozjaśniły: poruszyła się i zatrzęsła ziemia.
- ²⁰ Twoja droga wiodła przez wody, Twoja ścieżka przez wody rozległe i nie znać było Twych śladów.
- ²¹ Wiodłeś Twój lud jak trzodę ręką Mojżesza i Aarona.

Psalm 78

- ¹ Pieśń pouczająca. Asafowy. Słuchaj, mój ludu, nauki mojej; nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich.
- ² Do przypowieści otworzę me usta, wyjawię tajemnice zamierzchłego wieku.
- ³ Cośmy słyszeli i cośmy poznali, i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
- ⁴ tego nie ukryjemy przed ich synami. Opowiemy przyszłemu potomstwu chwałę Pana i Jego potęgę, i cuda, których dokonał.
- ⁵ Albowiem nadał On w Jakubie przykazania i ustanowił Prawo w Izraelu, aby to, co zlecił naszym ojcom, podawali swym synom,
- ⁶ aby to poznało przyszłe pokolenie, synowie, co się narodzą,
- ⁷ że mają pokładać nadzieję w Bogu i nie zapominać dzieł Boga, lecz strzec Jego poleceń.
- ⁸ A niech nie będą jak ich ojcowie, pokoleniem opornym, buntowniczym, pokoleniem o chwiejnym usposobieniu, którego duch nie dochowuje Bogu wierności.
- ⁹ Synowie Efraima, uzbrojeni w łuki, w dniu bitwy poszli w rozsypkę.
- ¹⁰ Nie zachowali przymierza z Bogiem i nie chcieli postępować według Jego Prawa.
- ¹¹ Zapomnieli o Jego dziełach i o cudach, które im ukazał.
- ¹² Uczynił cuda przed ich ojcami w ziemi egipskiej na polu Soanu.
- ¹³ Rozdzielił morze, a ich przeprowadził i wody ustawił jak groblę.
- ¹⁴ Przez dzień ich prowadził obłokiem, a przez całą noc blaskiem ognia.
- ¹⁵ Rozłupał skały w pustyni i jak wielką otchłanią obficie ich napoił.
- ¹⁶ Wydobył ze skały strumienie, i wylał wodę jak rzekę.
- ¹⁷ Lecz nadal grzeszyli przeciw Niemu, obrażali Najwyższego w kraju suchym.
- ¹⁸ Wystawiali Boga na próbę w swych sercach, żądając strawy dla swego pożądania.
- ¹⁹ Mówili przeciw Bogu, rzekli: Czyż Bóg potrafi nakryć stół w pustyni?
- ²⁰ Oto w skałę uderzył, popłynęły wody i wytrysnęły strumienie: Czy także potrafi dać chleba albo ludowi

swemu przygotować mięso?

²¹ Toteż gdy Pan usłyszał, zapalił się gniewem, i ogień rozgorzał przeciw Jakubowi, <i gniew jeszcze powstał przeciw Izraelowi>,

²² że nie uwierzyli w Boga i nie zaufali Jego pomocy.

²³ Potem z góry wydał rozkaz chmurom i bramy nieba otworzył,

²⁴ i spuścił jak deszcz mannę do jedzenia: dał im zboże z nieba.

²⁵ Człowiek chleb mocarzy spożywał – żywności zesłał im do syta.

²⁶ Wzbudził na niebie wicher od wschodu i mocą swą przywiódł wiatr południowy.

²⁷ I zesłał na nich mięso, jak kurzawę, i ptaki skrzydlate, jak morski piasek.

²⁸ Sprawił, że pospadały na ich obóz dokoła ich namiotów.

²⁹ Jedli więc i nasycili się w pełni, i zaspokoił ich pożądanie.

³⁰ Jeszcze nie zaspokoili swego pożądania i pokarm był jeszcze w ich ustach,

³¹ gdy się rozżarzył przeciw nim gniew Boży: zabił ich dostojników, a młodzieńców Izraela powalił.

³² Jednakże nadal grzeszyli i nie wierzyli Jego cudom.

³³ Szybko ich dni zakończył i lata ich nagłą ztratą.

³⁴ Gdy ich zabijał, szukali Go, nawracali się i znów szukali Boga.

³⁵ I przypominali sobie, że Bóg jest dla nich skałą, że Bóg Najwyższy ich zbawicielem.

³⁶ Lecz oszukiwali Go swymi ustami i kłamali Mu swoim językiem.

³⁷ Ich serce nie trwało przy Nim, w przymierzu z Nim nie byli stali.

³⁸ On jednak litując się odpuszczał winę, a nie wytracał, i często odwracał swój gniew, i nie pobudzał całej swej zapalczowości.

³⁹ Przypominał sobie, że są tylko ciałem i tchnieniem, które odchodzi, a nie wraca.

⁴⁰ Ileż razy drażnili Go na pustyni i zasmucali Go na pustkowiu!

⁴¹ I ponownie Boga wystawiali na próbę, gniewali Świętego Izraela.

⁴² Nie pamiętali Jego ręki – dnia, w którym ich wybawił od ciemności,

⁴³ kiedy czynił w Egipcie swe znaki i swoje cuda na polu Soanu,

⁴⁴ i rzeki ich w krew zamienił, i ich strumienie, aby pić nie mogli.

⁴⁵ Nasłał na nich muchy, które ich kąsały, i zgubne dla nich żaby.

⁴⁶ Ich zbiory wydał owadom, a owoc ich pracy szarańczy.

⁴⁷ Poraził gradem ich winnice, a szronem ich sykomory.

⁴⁸ Ich bydło wydał na pastwę zarazy, a na pastwę choroby ich trzody.

⁴⁹ Zesłał na nich żar swojego gniewu: oburzenie, zapalczliwość i udrękę – orszak zwiastunów kłęski.

⁵⁰ Otworzył drogę dla swego gniewu: nie zachował ich od śmierci, ich życie wydał zarazie.

⁵¹ I poraził w Egipcie wszystko pierworodne, pierwsze ich płody w namiotach Chama.

⁵² A swój lud wyprowadził jak owce i powiódł w pustyni jak trzodę.

⁵³ Wiódł ich bezpiecznie, tak że się nie bali, a ich wrogów przykryło morze.

⁵⁴ Wprowadził ich do swej ziemi świętej, do gór, które nabyła Jego prawica;

⁵⁵ i wygnał przed nimi narody, a im losem wyznaczył dziedzictwo i w namiotach tamtych osadził szczepy Izraela.

⁵⁶ Ale wystawiali na próbę i drażnili Boga Najwyższego, i Jego przykazań nie strzegli.

⁵⁷ Odstępowali zdradziecko, jak ich ojcowie, byli zmienni, jak luk zawodny.

⁵⁸ Pobudzali Go do gniewu przez swoje wyżyny i wzniecali Jego zazdrość swoimi rzeźbami.

⁵⁹ Bóg usłyszał i zapłonął gniewem, i zupełnie odrzucił Izraela.

⁶⁰ I porzucił mieszkanie w Szilo, przybytek, gdzie mieszkał wśród ludzi.

⁶¹ I oddał swoją moc w niewolę, a swą chwałę w ręce nieprzyjaciół.

⁶² I wydał pod miecz swój naród, i rozjątrzył się na swoje dziedzictwo.

⁶³ Młodzieńców ich pochłonął ogień, a nad ich pannami nie śpiewano pieśni weselnych.

⁶⁴ Ich kapłani poginęli od miecza, a ich wdowy nie mogły lamentować.

⁶⁵ Lecz Pan się ocknął jak ze snu, jak wojownik winem zmożony.

⁶⁶ I poraził od tyłu swych nieprzyjaciół: wieczystą sromotą ich okrył.

⁶⁷ Odrzucił namiot Józefa i nie wybrał szczepu Efraima,

⁶⁸ lecz wybrał pokolenie Judy, górę Syjon, którą umiłował.

⁶⁹ I wznosił swoją świątynię, jak wysokie niebo, jak ziemię, którą ugruntował na wieki.

⁷⁰ Wybrał swego sługę Dawida i wziął go od owczych zagród:

⁷¹ powołał go, gdy chodził za karmiącymi [owcami], by pasł Jakuba, lud Jego, i Izraela, Jego dziedzictwo.

⁷² On ich pasł w prawości swego serca i roztropnie prowadził swoimi rękoma.

Psalm 79

¹ Psalm. Asafowy. Boże, poganie przyszli do Twego dziedzictwa, zbeczęścili Twój święty przybytek, Jeruzalem obrócili w ruiny.

² Ciała sług Twoich wydali na pastwę ptakom powietrznym, zwierzętom ziemskim ciała Twoich świętych.

³ Ich krew rozlali, jak wodę, wokół Jeruzalem i nie było komu ich pogrzebać.

⁴ Staliśmy się przedmiotem wzgardy dla naszych sąsiadów, igraszką i pośmiewiskiem dla otaczających.

⁵ Dokądże, Panie? Czy wiecznie będziesz się gniewał? Czy Twoja zapalczywość będzie gorzeć jak ogień?

⁶ Wylej gniew Twój na ludy, które Cię nie uznają, na królestwa, co nie wzywają Twojego imienia.

⁷ Albowiem pożarli Jakuba i spustoszyli jego siedzibę.

⁸ Nie pamiętaj nam win naszych przodków, niech rychło przyjdzie ku nam miłosierdzie Twoje: bo bardzo jesteśmy słabi.

⁹ Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, przez wzgląd na chwałę Twojego imienia, i wyzwól nas, i odpuść nasze grzechy przez wzgląd na Twoje imię.

¹⁰ Dlaczego mają mówić poganie: Gdzie jest ich Bóg? Niech na naszych oczach rozejdzie się wśród pogan wieść o pomście za przelaną krew Twoich sług.

¹¹ Niech jęk pojmanych dojdzie do Ciebie; mocą Twojego ramienia oszczędź na śmierć skazanych.

¹² I odplac sąsiadom naszym siedmiokrotnie w ich zanadrze za zniewagę, którą Tobie, Panie, wyrządzili.

¹³ My zaś, lud Twój i owce Twej trzody, będziemy Tobie dziękować na wieki i przez pokolenia głosić Twoją chwałę.

Psalm 80

¹ Na melodię: Lilie świadectwa... Asafowy. Psalm.

² Posłuchaj, Pasterzu Izraela, Ty, co jak trzodę wiedziesz ród Józefa. Ty, który zasiadasz nad cherubami, zablysznij,

³ przed Efraimem, Beniaminem i Manassesem! Wzbudź Twą potęgę i przyjdź nam na pomoc!

⁴ O Boże, odnow nas i okaż Tve pogodne oblicze, abyśmy doznali zbawienia.

⁵ Panie, Boże Zastępów, jak długo gniewać się będziesz, choć lud Twój się modli?

⁶ Nakarmiłeś go chlebem płaczu i obficie napoiłeś go łzami.

⁷ Zrobiłeś z nas powód zwady dla naszych sąsiadów, a wrogowie nasi z nas szydzą.

⁸ Boże Zastępów, odnow nas i okaż Tve pogodne oblicze, abyśmy doznali zbawienia.

⁹ Wyrwałeś winorośl z Egiptu, wyгнаłeś pogan, a ją zasadziłeś.

¹⁰ Grunt dla niej przygotowałeś, a ona zapuściła korzenie i napelniła ziemię.

¹¹ Góry okryły się jej cieniem, a cedry Boże jej gałęzmi.

¹² Swe latorośle rozpostarła aż do Morza, a swoje pędy aż do Rzeki.

¹³ Dlaczego jej mury zburzyłeś, tak że zrywa z niej [grona] każdy, kto przechodzi drogą,

¹⁴ że ją niszczy dzik leśny, a polne zwierzęta obgryzają?

¹⁵ Powróć, o Boże Zastępów! Wejrzyj z nieba, zobacz i nawiedz tę winorośl;

¹⁶ i chroń tę, którą zasadziła Twa prawica, <latorośl, którą umocniłeś dla siebie>.

¹⁷ Ci, którzy ją spalili ogniem i wycięli, niech zginą od grozy Twojego oblicza!

¹⁸ Niech ręka Twoja będzie nad mężem Twej prawicy, nad synem człowieczym, któregoś utwierdził dla siebie.

¹⁹ Nie odstępimy już więcej od Ciebie; zachowaj nas przy życiu, byśmy wzywali Twojego imienia.

²⁰ Panie, Boże Zastępów, odnow nas i ukaż Tve pogodne oblicze, abyśmy doznali zbawienia.

Psalm 81

- ¹ Na melodię z Gat. Asafowy.
- ² Radośnie śpiewajcie Bogu, naszej Mocy, wykrzykujcie Bogu Jakuba!
- ³ Zaczynajcie śpiew i w bęben uderzcie, w harfę słodko dźwięczącą i lirę!
- ⁴ Dmijcie w róg na nowiu, podczas pełni, w nasz dzień uroczysty!
- ⁵ Bo to jest ustawa w Izraelu, przykazanie Boga Jakubowego.
- ⁶ To prawo ustanowił On dla Józefa, gdy wyruszył on z ziemi egipskiej. Słyszę język nieznaną:
- ⁷ Uwolniłem od brzemienia jego barki: jego ręce porzuciły kosze.
- ⁸ W ucisku wołałeś, a Ja cię ratowałem, odpowiedziałem ci z grzmiącej chmury, doświadczyłem cię przy wodach Meriba.
- ⁹ Słuchaj, mój ludu, chcę cię napomnieć: obyś posłuchał Mnie, Izraelu!
- ¹⁰ Nie będzie u ciebie boga obcego, cudzemu bogu nie będziesz oddawał pokłonu.
- ¹¹ Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej; otwórz szeroko usta, abym je nappełnił.
- ¹² Lecz mój lud nie posłuchał mego głosu: Izrael nie był Mi posłuszny.
- ¹³ Pozostawiłem ich przeto twardości ich serca: niech postępują według swych zamysłów!
- ¹⁴ Gdyby mój lud Mnie posłuchał, a Izrael kroczył moimi drogami:
- ¹⁵ natychmiast zgniótłbym ich wrogów i obróciłbym rękę na ich przeciwników.
- ¹⁶ Nienawidzący Pana schlebialiby Jemu, a czas ich [kary] trwałby na wieki.
- ¹⁷ Jego zaś bym karmił tłuszczem pszenicy i sycił miodem z opoki.

Psalm 82

- ¹ Psalm. Asafowy. Bóg powstaje w zgromadzeniu bogów, pośrodku bogów sąd odbywa:
- ² Dokądże będziecie sądzić niegodziwie i trzymać stronę występnych?
- ³ Ujmijcie się za sierotą i uciśnionym, wymierzcie sprawiedliwość nieszczęśliwemu i ubogiemu!
- ⁴ Uwolnijcie uciśnionego i nędzarza, wyrwijcie go z ręki występnych!
- ⁵ Lecz oni nie pojmują i nie rozumieją, błakają się w ciemnościach: cała ziemia chwieje się w posadach.
- ⁶ Ja rzekłem: Jesteście bogami i wszyscy – synami Najwyższego.
- ⁷ Lecz wy pomrzecie jak ludzie, jak jeden mąż, książęta, poupadacie.
- ⁸ O Boże, powstań, odbądź sąd nad ziemią, bo wszelkie narody są Twoją własnością.

Psalm 83

- ¹ Pieśń. Psalm. Asafowy.
- ² O Boże, nie trwaj w milczeniu, nie milcz i nie spoczywaj, Boże!
- ³ Bo oto burzą się Twój wrogowie i podnoszą głowę ci, którzy Cię nienawidzą.
- ⁴ Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi, zmawiają się przeciw tym, których strzeżesz.
- ⁵ Pójdźcie – mówią – wytraćmy ich spośród narodów, by więcej nie wspomniano imienia Izraela.
- ⁶ Zaiste, zmawiają się jednomyślnie i przeciw Tobie zawierają przymierze:
- ⁷ Namioty Edomu z Izmaelitami, Moab i Hagryci,
- ⁸ Gebal, Ammon i Amalek, kraj Filistynów i mieszkańcy Tyru.
- ⁹ Także Asyryjczycy połączyli się z nimi, dla synów Lota stali się ramieniem.
- ¹⁰ Uczyni im jak Madianitom i Siserze, jak Jabinowi nad potokiem Kiszon,
- ¹¹ którzy polegali pod Endor, stali się nawozem dla ziemi.
- ¹² Z ich książętami postąp jak z Orebem, jak z Zeebem, z Zebachem i z Salmunną, z wszystkimi ich przywódcami,
- ¹³ którzy mówili: Zagarnijmy dla siebie kraj Boga!
- ¹⁴ O Boże mój, uczyni ich podobnymi do źdźbeł ostu, do plew gnanych wichurą.
- ¹⁵ Jak ogień pożera lasy, jak pożoga wypala góry,

- ¹⁶ tak ich ścigaj Twoją nawałnicą i burzą Twoją wpraw ich w zamieszanie!
¹⁷ Okryj hańbą ich oblicze, aby szukali imienia Twego, Panie!
¹⁸ Niech wstyd i trwoga ogarną ich na zawsze, niech będą pohańbieni i zginą!
¹⁹ Niechaj poznają Ciebie i wiedzą, że tylko Ty, który sam jeden masz Jahwe na imię, jesteś Najwyższy nad całą ziemią.

Psalm 84

- ¹ Na wzór z Gat. Synów Koracha. Psalm.
² Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów!
³ Dusza moja pragnie i tęskni do przedsieni Pańskich. Moje serce i ciało radośnie wołają do Boga żywego.
⁴ Nawet wróbel dom sobie znajduje i jaskółka gniazdo, gdzie złoży swe pisklęta: przy Twoich ołtarzach, Panie Zastępów, mój Królu i mój Boże!
⁵ Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, nieustannie Cię wychwalają.
⁶ Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, którzy zachowują ufność w swym sercu.
⁷ Przechodząc dolinę Baka, przemieniają ją w źródło, a wczesny deszcz błogosławieństwem ją okryje.
⁸ Z mocy w moc wzrastać będą: Boga <nad bogami> ujrzą na Syjonie.
⁹ Panie Zastępów, usłysz moją modlitwę; nakłoń ucha, Boże Jakuba!
¹⁰ Spójrz, Puklerzu nasz, Boże, i wejrzyj na oblicze Twego Pomazańca!
¹¹ Zaiste jeden dzień w przybytkach Twoich lepszy jest niż innych tysiące; wolę stać w progu domu mojego Boga, niż mieszkać w namiotach grzeszników.
¹² Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą: Pan hojnie darzy łaską i chwałą, nie odmawia dobrodziejstw postępującym nienagannie.
¹³ Panie Zastępów, szczęśliwy człowiek, który ufa Tobie!

Psalm 85

- ¹ Synów Koracha. Psalm.
² Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi; odmieniłeś los Jakuba,
³ odpuściłeś winę Twojemu ludowi; zakryłeś wszystkie ich grzechy.
⁴ Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje, zaniechałeś zapalczywości Twojego gniewu.
⁵ Odnów nas, Boże, nasz Zbawco, i zaniechaj Twego oburzenia na nas!
⁶ Czyż będziesz na nas gniewał się na wieki, czy gniew Twój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?
⁷ Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie, aby Twój lud weselił się w Tobie?
⁸ Okaż nam, Panie, swoją łaskawość i daj nam swoje zbawienie!
⁹ Chciałbym słuchać tego, co mówi Pan Bóg: oto ogłasza pokój ludowi swemu i świętym swoim; niech się nie stają znów nierozsądni.
¹⁰ Zaiste, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, tak iż chwała zamieszka w naszej ziemi.
¹¹ Łaskawość i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.
¹² Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość wychyli się z nieba.
¹³ Pan sam obdarzy szczęściem a nasza ziemia wyda swój owoc.
¹⁴ Sprawiedliwość pójdzie przed Nim, po śladach Jego kroków – zbawienie.

Psalm 86

- ¹ Prośba. Dawidowy. Nakłoń swe ucho, wysłuchaj mnie, Panie, bo jestem nędzny i ubogi.
² Strzeż mojego życia, bo jestem pobożny, zbaw służę Twego, który ufa Tobie. Ty jesteś Bogiem moim,
³ Panie, zmiłuj się nade mną, bo nieustannie wołam do Ciebie.

- ⁴ Rozraduj życie swego sługi, bo ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.
⁵ Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i pełen przebaczenia, pełen łaskowości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.
⁶ Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją i zważ na głos mojej prośby!
⁷ Wołam do Ciebie w dniu mego utrapienia, bo Ty mnie wysłuchujesz.
⁸ Nie ma wśród bogów równego Tobie, Panie, ani czegoś takiego jak Twoje dzieło.
⁹ Przyjdą wszystkie ludy, które stworzyłeś, i Tobie, Panie, pokłon oddadzą, i będą sławiły Twe imię.
¹⁰ Boś Ty jest wielki i działasz cuda: tylko Ty jesteś Bogiem.
¹¹ Naucz mię, Panie, Twej drogi, bym postępował według Twojej prawdy; skłoń moje serce ku bojaźni Twojego imienia!
¹² Będę Cię chwalił, Panie, mój Boże, z całego serca mego i na wieki będę słaawił Twe imię,
¹³ bo wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie i życie moje wyrwałeś z głębin Szeolu.
¹⁴ O Boże, pyszni przeciw mnie powstali i zgraja gwałtowników czyha na me życie, a nie mają względu na Ciebie.
¹⁵ Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym.
¹⁶ Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną; udziel Twej siły słudze swojemu i ocal syna swej służebnicy!
¹⁷ Uczyń dla mnie znak – zapowiedź pomyślności, ażeby ci, którzy mnie nienawidzą, ujrzeli ze wstydem, żeś Ty, Panie, mi pomógł i pocieszył mnie.

Psalm 87

- ¹ Synów Koracha. Psalm. Pieśń. Budowla Jego jest na świętych górach:
² Pan miłuje bramy Syjonu bardziej niż wszystkie namioty Jakuba.
³ Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie, o miasto Boże!
⁴ Wymienię Rahab i Babel wśród tych, co mnie znają; oto Filistyni i Tyr razem z Kusz [powiedzą]: Ten [i ten] się tam urodził.
⁵ O Syjonie zaś będzie się mówić: Każdy na nim się narodził, a Najwyższy sam go umacnia.
⁶ Pan spisując wylicza narody: Ten się tam urodził.
⁷ I oni zaśpiewają jak tancerze: W tobie są wszystkie me źródła.

Psalm 88

- ¹ Pieśń. Psalm. Synów Koracha. Kierownikowi chóru. Według [melodii] Machalat śpiewać. Pieśń pouczająca. Hemana Ezrachity.
² Panie, mój Boże, za dnia wołam, nocą się żalę przed Tobą.
³ Niech dojdzie do Ciebie moja modlitwa, nakłoń swego ucha na moje wołanie!
⁴ Bo dusza moja jest nasycona nieszczęściami, a życie moje zbliża się do Szeolu.
⁵ Zaliczają mnie do tych, co schodzą do grobu, stałem się podobny do męża bezsilnego.
⁶ Moje posłanie jest między zmarłymi, tak jak zabitych, którzy leżą w grobie, o których już nie pamiętasz, którzy wypadli z Twojej ręki.
⁷ Umieściłeś mię w dole głębokim, w ciemnościach, w przepaści.
⁸ Cięży nade mną Twoje oburzenie. Sprawileś, że wszystkie twe fale mnie dosięgły.
⁹ Oddaliłeś ode mnie moich znajomych, uczyniłeś mnie dla nich ohydny, jestem zamknięty, bez wyjścia.
¹⁰ Moje oko słabnie od nieszczęścia, codziennie wołam do Ciebie, Panie, do Ciebie ręce wyciągam.
¹¹ Czy dla cieniów czynisz cuda? Czy zmarli wstaną i będą Cię słaawić?
¹² Czy to w grobie się opowiada o Twojej łasce, a w Szeolu o Twojej wierności?
¹³ Czy Twoje cuda ukazują się w ciemnościach, a sprawiedliwość Twoja w ziemi zapomnienia?
¹⁴ Ja zaś, o Panie, wołam do Ciebie i rano modlitwa moja niech do Ciebie dotrze.
¹⁵ Czemu odrzucasz mię, Panie, ukrywasz oblicze swoje przede mną?
¹⁶ Ja jestem biedny i od dzieciństwa na progu śmierci, dźwigałem grozę Twoją i mdlałem.
¹⁷ Nade mną przeszły Twe gniewy i zgubiły mnie Twoje groźby.

18 Otaczają mnie nieustannie jak woda; okrążają mnie wszystkie naraz.

19 Odsunąłeś ode mnie przyjaciół i towarzyszy: domownikami moimi stały się ciemności.

Psalm 89

1 Pieśń pouczająca. Etana Ezechity.

2 Na wieki będę opiewał łaski Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia,

3 albowiem powiedziałeś: Na wieki ugruntowana jest łaska, utrwaliłeś swoją wierność w niebiosach.

4 Zawarłem przymierze z moim wybranym; przysiągłem słudze memu, Dawidowi:

5 Utrwałę na wieki twoje potomstwo i tron twój utrwałę z pokolenia na pokolenie.

6 Niebiosy wystawiają cuda Twoje, Panie, i wierność Twoją w radzie świętych.

7 Bo któż na obłokach będzie równy Panu, któż wśród synów Bożych będzie do Pana podobny?

8 Bóg w radzie świętych przejmuje bojaźnią, wielki jest i straszny – ponad wszystkich wokół Niego.

9 Panie, Boże Zastępów, któż równy jest Tobie? Potężny jesteś, Panie, a wierność Twoja w krąg Ciebie otacza.

10 Ty ujarzmiasz pyszne morze, Ty poskramiasz jego wzdęte bałwany.

11 Ty podeptałeś Rahaba jak padlinę, rozproszyłeś Twych wrogów moznym Twym ramieniem.

12 Twoje jest niebo i Twoja jest ziemia; Ty założyłeś świat wraz z tym, co go napętnia;

13 Ty stworzyłeś północ i południe; Tabor i Hermon wykrzykują radośnie na cześć Twego imienia.

14 Ty masz ramię pełne potęgi, mocna jest ręka Twoja i Twoja prawica wzniesiona.

15 Podstawą Twego tronu sprawiedliwość i prawo; przed Tobą kroczą łaska i wierność.

16 Szczęśliwy lud, co umie się radować: chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza.

17 Cieszą się zawsze Twoim imieniem, wywyższa ich Twoja sprawiedliwość.

18 Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi, a dzięki Twej przychylności moc nasza się wznosi.

19 Bo puklerz nasz należy do Pana, a król nasz – do Świętego Izraela.

20 Mówiłeś niegdyś w widzeniu do świętych Twoich i powiedziałeś: Włożyłem na głowę mocarza koronę; wyniosłem wybranca z ludu.

21 Znalazłem Dawida, sługę mojego, namaściłem go świętym olejem moim,

22 aby ręka moja zawsze z nim była i umacniało go moje ramię.

23 Nie zwiedzie go nieprzyjaciel ani nie pognębi go złośnik.

24 Lecz zetnę przed nim jego przeciwników, porażę tych, co go nienawidzą.

25 Z nim moja wierność i łaska; w moim imieniu moc jego się wzniesie.

26 I rękę jego wyciągnę na morze, a prawicę jego na rzeki.

27 On będzie wołał do Mnie: Ty jesteś moim Ojcem, Bogiem moim i Skalą mojego ocalenia.

28 A Ja go ustanowię pierworodnym, największym wśród królów ziemi.

29 Zachowam dla niego łaskawość swą na wieki i wierne będzie moje z nim przymierze.

30 Sprawię, że potomstwo jego będzie wieczne, a jego tron – [trwały] jak dni nieba.

31 A jeśli synowie jego porzucą moje prawo i nie będą postępować według mych przykazań,

32 jeżeli naruszą moje ustawy i nie będą pełnili moich rozkazów,

33 ukarzę różgą ich przewinienia, a winę ich biczami;

34 lecz nie odejmę mu łaski mojej i nie zawiodę w mojej wierności.

35 Nie zbezczeszczę mojego przymierza ani nie zmienię słowa ust moich.

36 Raz przysiągłem na moją świętość: na pewno nie skłamię Dawidowi.

37 Potomstwo jego trwać będzie wiecznie i tron jego będzie przede Mną jak słońce,

38 jak księżyc, co pozostaje na wieki, a świadek w chmurach jest wierny.

39 A jednak odpędziłeś i odrzuciłeś, rozgniewałeś się na Twego pomazańca.

40 Zerwałeś przymierze z Twoim sługą, poniżyłeś w proch jego diadem.

41 Porozwalałeś wszystkie jego mury, obróciłeś w gruzy jego twierdze.

42 Ograbili go wszyscy przechodzący drogą, stał się pośmiewiskiem dla swoich sąsiadów.

43 Podniosłeś prawicę jego nieprzyjaciół; radością napętniłeś wszystkich jego wrogów.

44 Także cofnąłeś jego miecz przed napastnikiem, nie pozwoliłeś mu ostać się w walce,

45 pozbawiłeś blasku jego berło i wyróciłeś tron jego na ziemię.

- 46 *Skróciłeś dni jego młodości, okryłeś go niesławą.*
47 *Jak długo, Panie? Czy zawsze będziesz się ukrywał? Czy Twoje oburzenie będzie płonąć jak ogień?*
48 *Pamiętaj, jak krótkie jest moje życie, jak znikomymi stworzyłeś wszystkich ludzi.*
49 *Czy jest ktoś, kto by żył, a nie zaznał śmierci, kto by życie swe wyrwał spod władzy Szeolu?*
50 *Gdzież są, o Panie, Twoje dawne laski, które zaprzysiągłeś Dawidowi na swoją wierność?*
51 *Pomnij, o Panie, na zniewagę sług Twoich: noszę w mym zanadrzu całą wrogość narodów,*
52 *z jaką ubliżają przeciwnicy Twoi, Panie, z jaką ubliżają krokom Twego pomazańca.*
53 *Niech będzie błogosławiony Pan na wieki! Amen. Amen.*

Psalm 90

- 1 *Błaganie Mojżesza, męża Bożego. Panie, Ty dla nas byłeś ucieczką z pokolenia na pokolenie.*
2 *Zanim góry narodziły się w bólach, nim ziemia i świat powstały, od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem.*
3 *W proch każesz powracać śmiertelnym, i mówisz: Synowie ludzcy, wracajcie!*
4 *Bo tysiąc lat w Twoich oczach jest jak wczorajszy dzień, który minął, niby straż nocna.*
5 *Porywasz ich: stają się jak sen poranny, jak trawa, co rośnie:*
6 *rankiem kwitnie i jest zielona, wieczorem więdnie i usycha.*
7 *Zaiste, Twój gniew nas niszczy, trwoży nas Tve oburzenie.*
8 *Stawiasz przed sobą nasze winy, nasze skryte grzechy w świetle Twojego oblicza.*
9 *Bo wszystkie dni nasze płyną pod Twoim gniewem; kończymy nasze lata jak westchnienie.*
10 *Miarą naszych lat jest lat siedemdziesiąt lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt; a większość z nich to trud i marność: bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.*
11 *Któż potrafi zważyć ogrom Twojego gniewu i kto może doświadczyć mocy Twego oburzenia?*
12 *Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy osiągnęli mądrość serca.*
13 *Powróć, o Panie, dokądże jeszcze ... ? I bądź litościwy dla sług Twoich!*
14 *Nasyć nas z rana swoją łaskawością, abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.*
15 *Daj radość według [miary] dni, w których nas przygniotłeś, i lat, w których zazналиśmy niedoli.*
16 *Niech sługom Twoim ukaze się Tve dzieło, a chwała Twoja nad ich synami!*
17 *A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami! I wspieraj pracę rąk naszych, wspieraj dzieło rąk naszych!*

Psalm 91

- 1 *Kto przebywa w pieczy Najwyższego i w cieniu Wszechmocnego mieszka,*
2 *mówi do Pana: Ucieczko moja i Twierdzo, mój Boże, któremu ufam.*
3 *Bo On sam cię wyzwoli z sidła myśliwego i od zgubnego słowa.*
4 *Okryje cię swymi piórami i schronisz się pod Jego skrzydła: Jego wierność to puklerz i tarcza.*
5 *W nocy nie ulęknieś się strachu ani za dnia – lecącej strzały,*
6 *ani zarazy, co idzie w mroku, ni moru, co niszczy w południe.*
7 *Choć tysiąc padnie u twego boku, a dziesięć tysięcy po twojej prawicy: ciebie to nie spotka.*
8 *Ty ujrzysz na własne oczy: będziesz widział odpłatę daną grzesznikom.*
9 *Albowiem Pan jest twoją ucieczką, jako obrońcę wziąłeś sobie Najwyższego.*
10 *Niedola nie przystąpi do ciebie, a cios nie spotka twojego namiotu,*
11 *bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.*
12 *Na rękach będą cię nosili, abyś nie uraził swej stopy o kamień.*
13 *Będziesz stąpał po węzłach i zmijach, a lwa i smoka będziesz mógł podeptać.*
14 *Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie; osłonię go, bo uznał moje imię.*
15 *Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham i będę z nim w utrapieniu, wyzwolę go i sławą obdarzę.*
16 *Nasycę go długim życiem i ukazę mu swoje zbawienie.*

Psalm 92

- ¹ Psalm. Pieśń. Na dzień szabat.
- ² Dobrze jest dziękować Panu i śpiewać imieniu Twemu, o Najwyższy:
- ³ głosić z rana Twoją łaskawość, a wierność Twoją nocami,
- ⁴ na harfie dziesięciostrunnej i lirze i pieśnią przy dźwiękach cytry.
- ⁵ Bo rozradowałeś mnie, Panie, Twoimi czynami, cieszę się dziełami rąk Twoich.
- ⁶ Jakże wielkie są dzieła Twe, Panie, bardzo głębokie Twe myśli!
- ⁷ Człowiek nierozumny ich nie zna, a głupiec ich nie pojmuje.
- ⁸ Chociaż występni plenią się jak zielsko i złoczyńcy jaśnieją przepychem, i tak [idą] na wieczną zagładę.
- ⁹ Ty zaś, o Panie, na wieki jesteś wywyższony.
- ¹⁰ Bo oto wrogowie Twoi, Panie, bo oto wrogowie Twoi poginą, rozproszą się wszyscy złoczyńcy.
- ¹¹ Wywyższyłeś mój róg jak u bawołu, skropiłeś mnie świeżym olejkiem.
- ¹² Oko moje patrzy na nieprzyjaciół, tych, co powstają na mnie. Słuchają moje uszy moich przeciwników.
- ¹³ Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, rozrośnie się jak cedr na Libanie.
- ¹⁴ Zasadzeni w domu Pańskim rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga.
- ¹⁵ Wydadzą owoc nawet i w starości, pełni soków i zawsze żywotni,
- ¹⁶ aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy, moja Skala, nie ma w Nim nieprawości.

Psalm 93

- ¹ Pan króluje, oblókł się w majestat, Pan przywdział potęgę i nią się przepasał: tak utwierdził świat, że się nie zachwieje.
- ² Twój tron niewzruszony od wieczności, Ty jesteś od wieków, o Boże.
- ³ Podnoszą rzeki, o Panie, rzeki swój głos podnoszą, rzeki swój szum podnoszą.
- ⁴ Ponad szum wód rozległych, ponad potęgę morskiej kipieli potężny jest Pan na wysokościach.
- ⁵ Świadectwa Twoje są bardzo godne wiary; domowi Twojemu przystoi świętość po wszystkie dni, o Panie!

Psalm 94

- ¹ Boże, Mścicielu, Panie, Boże, Mścicielu, ukaż się!
- ² Powstań Ty, który sądzisz ziemię, daj pysznym odplątę!
- ³ Jak długo występni, o Panie, jak długo będą się chęłpić występni,
- ⁴ będą pleść i gadać bezczelnie, i chwalić się będą wszyscy złoczyńcy?
- ⁵ Lud Twój, o Panie, depczą i uciskają Twoje dziedzictwo,
- ⁶ mordują wdowę i przychodnia i zabijają sieroty.
- ⁷ A mówią: Pan nie widzi, nie dostrzega [tego] Bóg Jakuba.
- ⁸ Pomnijcie, głupcy w narodzie! Kiedy zmadrzejecie, bezrozumni?
- ⁹ Nie ma usłyszeć Ten, który ucho wszczepił, nie ma widzieć Ten, co utworzył oko,
- ¹⁰ czy nie ma karać Ten, co strofuje ludy, Ten, który ludzi naucza mądrości?
- ¹¹ Pan zna myśli ludzkie: że są one marnością.
- ¹² Szczęśliwy mąż, którego Ty wychowujesz, o Panie, i prawem Twoim pouczasz,
- ¹³ by dać mu odpocząć w dniach nieszczęśliwych, nim grób wykopią dla występni.
- ¹⁴ Pan bowiem nie odpycha swego ludu i nie porzuca swojego dziedzictwa;
- ¹⁵ lecz wyrok powróci do sprawiedliwości, za nią [pójdą] wszyscy, co są prawego serca.
- ¹⁶ Kto wystąpi w mojej obronie przeciw niegodziwcom? Kto mię zastoni od złoczyńców?
- ¹⁷ Gdyby Pan mi nie udzielił pomocy, wnet by moja dusza zamieszkała [w kraju] milczenia.
- ¹⁸ A kiedy myślę: Moja noga się chwieje, wtedy mnie wspiera Twoja łaska, Panie!

- 19* Gdy się w moim sercu mnożą niepokoje, Twoje pociechy mnie orzeźwiają.
20 Co z Tobą ma wspólnego nieprawy trybunał, który sprowadza nieszczęście wbrew Prawu?
21 Choć czyhają na życie sprawiedliwego, chociaż potępiają krew niewinną:
22 na pewno Pan będzie mi obroną, a Bóg mój skałą ucieczki.
23 A tamtym za ich niegodziwość zapłaci; i zgubi ich własna złośliwość, nasz Pan Bóg ich zgubi.

Psalm 95

- 1* Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, wznosmy okrzyki na cześć Skały naszego zbawienia:
2 przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze, radośnie śpiewajmy Mu pieśni!
3 Albowiem Pan jest wielkim Bogiem i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami:
4 głębiny ziemi są w Jego ręku i szczyty gór należą do Niego.
5 Morze jest Jego własnością: bo On sam je uczynił, i stały ląd ukształtowały Jego ręce.
6 Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
7 Albowiem On jest naszym Bogiem, a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku. Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego:
8 Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa,
9 gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę i doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli.
10 Tamto pokolenie budziło we Mnie wstręt przez lat czterdzieści, i powiedziałem: Są oni ludem o sercu zbłąkanym i moich dróg nie znają.
11 Przeto przysiągłem w moim gniewie: Nie wejdą do [miejsca] mego odpoczynku.

Psalm 96

- 1* Śpiewajcie Panu pieśń nową, śpiewajcie Panu, wszystkie krainy!
2 Śpiewajcie Panu, błogosławcie Jego imię, z dnia na dzień głosicie Jego zbawienie!
3 Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród narodów, Jego cuda – wśród wszystkich ludów!
4 Bo wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, wzbudza On większy lęk niż wszyscy bogowie.
5 Bo wszyscy bogowie pogan to uluda, a Pan uczynił niebiosa.
6 Przed Nim kroczą majestat i piękno, potęga i jasność w Jego przybytku.
7 Oddajcie Panu, rodziny narodów, oddajcie Panu chwałę i [uznajcie] potęgę;
8 oddajcie Panu chwałę Jego imienia! Nieście ofiary i wchodźcie do Jego przedsieni,
9 oddajcie pokłon odziani w święte szaty! Zadrzyj, cała ziemio, przed Jego obliczem!
10 Mówcie wśród pogan: Pan jest królem. Umocnił świat, by się nie poruszył: ze słusnością wymierza ludom sprawiedliwość.
11 Niech się cieszy niebo i ziemia raduje; niech szumi morze i to, co je napętnia;
12 niech się weselą pola i wszystko, co jest na nich, niech się także radują wszystkie drzewa leśne
13 przed obliczem Pana, bo nadchodzi, bo nadchodzi, aby sądzić ziemię. On będzie sądził świat sprawiedliwie, z wiernością swą – narody.

Psalm 97

- 1* Pan króluje: wesel się, ziemio, radujcie się, mnogie wyspy!
2 Obłok i ciemność wokół Niego, sprawiedliwość i prawo podstawą Jego tronu.
3 Ogień idzie przed Jego obliczem i pożera dokoła Jego nieprzyjaciół.
4 Jego błyskawice świat rozświecają, a ziemia patrzy i drży.
5 Góry topnieją jak воск przed obliczem Pana, przed obliczem Władcy wszystkiej ziemi.
6 Niebiosą głoszą Jego sprawiedliwość, a wszystkie ludy widzą Jego chwałę.

- ⁷ Muszą się wstydzić wszyscy, którzy czczą posągi i chlubią się bożkami; wszyscy bogowie hołd Mu oddają.
⁸ Słyszysz o tym i cieszy się Syjon i radują się córki Judy z Twoich wyroków, o Panie!
⁹ Tyś bowiem, Panie, wywyższony – ponad całą ziemię i niezmiernie wzniosły pośród wszystkich bogów.
¹⁰ Pan miłuje tych, co zła nienawidzą, On strzeże życia swoich świętych, wyrzywa ich z ręki grzeszników.
¹¹ Światło wschodzi dla sprawiedliwego i radość dla ludzi prawego serca.
¹² Sprawiedliwi, weselcie się w Panu i wysławiajcie Jego święte imię!

Psalm 98

- ¹ Psalm. Śpiewajcie Panu pieśń nową, albowiem cuda uczynił. Zwycięstwo zgotowała Mu Jego prawica i święte ramię Jego.
² Pan okazał swoje zbawienie: na oczach narodów objawił swą sprawiedliwość.
³ Wspomniawszy na dobroć i na wierność swoją wobec domu Izraela. Ujrzały wszystkie krańce ziemi zbawienie Boga naszego.
⁴ Radośnie wykrzykuj na cześć Pana, cała ziemi, cieszc się i weselcie, i grajcie!
⁵ Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry, przy wtórze cytry i przy dźwięku harfy,
⁶ przy trąbach i dźwięku rogu: radujcie się wobec Pana, Króla!
⁷ Niech szumi morze i to, co je napędza, świat i jego mieszkańcy!
⁸ Niech rzeki klaszczą w dłonie, niech góry razem wołają radośnie
⁹ przed obliczem Pana, bo nadchodzi, bo nadchodzi sądzić ziemię. On będzie sądził świat sprawiedliwie i według słuszności – ludy.

Psalm 99

- ¹ Pan króluje: drżą narody; zasiada na cherubach: a ziemia się trzęsie.
² Wielki jest Pan na Syjonie i wyniesiony ponad wszystkie ludy.
³ Niech wielbią imię Twoje wielkie i straszliwe: ono jest święte.
⁴ Królem jest Potężny, co kocha sprawiedliwość. Ty ustanowiłeś to, co jest słuszne, prawo i sprawiedliwość w Jakubie Ty ustanowiłeś.
⁵ Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon u podnóżka stóp Jego: On jest święty.
⁶ Wśród Jego kapłanów są Mojżesz i Aaron, i Samuel wśród tych, co wzywali Jego imienia: wzywali Pana, On ich wysłuchiwał.
⁷ Przemawiał do nich w słupie obłoku: słyszeli Jego zlecenia i przykazania, które im nadał;
⁸ Panie, Boże nasz, Ty ich wysłuchiwałeś, byłeś dla nich Bogiem przebaczącym, ale brałeś odwet za ich występki.
⁹ Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon przed świętą Jego górą: bo Pan, Bóg nasz, jest święty.

Psalm 100

- ¹ Psalm. Dziękczynienie. Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie;
² służcie Panu z weselem! Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim!
³ Wiedźcie, że Pan jest Bogiem: On sam nas stworzył, my Jego własnością, jesteśmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska.
⁴ Wstępujcie w Jego bramy wśród dziękczynienia, wśród hymnów w Jego przedsionki; chwalcie Go i błogosławcie Jego imię!
⁵ Albowiem dobry jest Pan, łaskawość Jego trwa na wieki, a wierność Jego przez pokolenia.

Psalm 101

- ¹ Dawidowy. Psalm. Chcę opiewać sprawiedliwość i łaskę; chcę śpiewać Tobie, o Panie!
² Kroczyć będę drogą nieskalaną: Kiedyż do mnie przybędziesz? Będę postępował według niewinności mego serca pośrodku mego domu.
³ Nie będę zwracał oczu ku sprawie niegodziwej; w nienawiści mam przestępstwa: nie przylgną one do mnie.
⁴ Serce przewrotne będzie ode mnie z daleka; tego, co jest złe, nawet znać nie chcę.
⁵ Chcę zgładzić takiego, co skrycie uwłacza bliźniemu. Kto oczy ma pyszne i serce nadęte – tego nie zniosę.
⁶ Oczy kieruję na wiernych w kraju, ażeby ze mną mieszkali. Ten, który chodzi drogą nieskalaną, będzie mi usługiwał.
⁷ Nie będzie mieszkał w moim domu ten, kto podstęp knuje. Ten, który kłamstwa rozgłasza, nie ostoi się przed moimi oczami.
⁸ Każdego dnia będę tępił wszystkich grzeszników ziemi, aby wygubić w mieście Pańskim wszystkich złoczyńców.

Psalm 102

- ¹ Modlitwa trapionego, który znękany wypowiada przed Panem swą udrękę.
² Panie, słuchaj modlitwy mojej, a wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie!
³ Nie kryj przede mną swego oblicza w dniu utrapienia mego! Nakłoń ku mnie Twego ucha: w dniu, w którym Cię wołam, szybko mnie wysłuchaj!
⁴ Dni bowiem moje jak dym znikają, a kości moje płoną jak w ogniu.
⁵ Moje serce wysycha spalone jak trawa, zapominam nawet o spożyciu chleba.
⁶ Od głosu mego jęku moje kości przywarły do skóry.
⁷ Jestem podobny do kawki na pustyni, stałem się jak sowa w ruinach.
⁸ Czuwam i jestem jak ptak samotny na dachu.
⁹ Każdego dnia znieważają mnie moi wrogowie, srożąc się na mnie przeklinają moim imieniem.
¹⁰ Albowiem jak chleb jadam popiół i z płaczem mieszam mój napój,
¹¹ na skutek oburzenia Twego i zapalczywości, boś Ty mnie podniósł i obalił.
¹² Dni moje są podobne do wydłużonego cienia, a ja usycham jak trawa.
¹³ Ty zaś, o Panie, na wieki zasiadasz na tronie, a imię Twoje [trwa] przez wszystkie pokolenia.
¹⁴ Powstaniesz i okażesz litość Syjonowi, bo czas już, byś się nad nim zmiłował, <bo nadeszła godzina>.
¹⁵ Twoi bowiem słudzy miłują jego kamienie i użalają się nad jego gruzami.
¹⁶ Narody będą się bały imienia Pańskiego, i wszyscy królowie ziemi – Twej chwały,
¹⁷ bo Pan odbuduje Syjon i ukáže się w swej chwale,
¹⁸ przychyli się ku modlitwie opuszczonych i nie odrzuci ich modłów.
¹⁹ Należy to spisać dla pokolenia, co przyjdzie, a lud, który zostanie stworzony, niech wychwala Pana!
²⁰ Bo Pan wejrzał z wysokiego przybytku swojego, popatrzył z nieba na ziemię,
²¹ aby usłyszeć jęki pojmanych, aby skazanych na śmierć uwolnić,
²² by imię Pańskie głoszone na Syjonie i Jego chwałę w Jeruzalem,
²³ kiedy zgromadzą się razem narody i królestwa, by służyć Panu.
²⁴ Siła moja w drodze ustała, dni moje uległy skróceniu.
²⁵ Mówię: Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni: Twoje lata trwają poprzez wszystkie pokolenia.
²⁶ Ty niegdyś założyłeś ziemię i niebo jest dziełem rąk Twoich.
²⁷ Przemina one, Ty zaś pozostaniesz. I całe one jak szata się zestarzeją: Ty zmieniasz je jak odzienie i ulegają zmianie,
²⁸ Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca.
²⁹ Synowie Twoich sług będą mogli osiąść na stałe i potomstwo ich będzie trwało wobec Ciebie.

Psalm 103

- ¹ Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze – święte imię Jego!*
- ² Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!*
- ³ On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce,*
- ⁴ On życie twoje wybawia od zguby, On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem,*
- ⁵ On twoje dni nasycy dobrami: odnawia się młodość twoja jak orla.*
- ⁶ Pan czyni dzieła sprawiedliwe, bierze w opiekę wszystkich uciśnionych.*
- ⁷ Drogi swoje objawił Mojżeszowi, dzieła swoje synom Izraela.*
- ⁸ Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo łagodny.*
- ⁹ Nie wie dzie sporu do końca i nie płonie gniewem na wieki.*
- ¹⁰ Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odplaca.*
- ¹¹ Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją.*
- ¹² Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki.*
- ¹³ Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją.*
- ¹⁴ Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.*
- ¹⁵ Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat na polu:*
- ¹⁶ ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma, i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje.*
- ¹⁷ A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego czcicieli, a Jego sprawiedliwość nad synami synów,*
- ¹⁸ nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i pamiętają, by pełnić Jego przykazania.*
- ¹⁹ Pan w niebie tron swój ustawił, a swoim panowaniem obejmuje wszechświat.*
- ²⁰ Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie, pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy, <by słuchać głosu Jego słowa>.*
- ²¹ Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, służący Jego, pełniący Jego wolę!*
- ²² Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu Jego panowania: błogosław, duszo moja, Pana!*

Psalm 104

- ¹ Błogosław, duszo moja, Pana! O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! Odziany we wspaniałość i majestat,*
- ² światłem okryty jak płaszczem. Rozpostarłeś niebo jak namiot,*
- ³ wzniosłeś swe komnaty nad wodami. Za rydwan masz obłoki, przechadzasz się na skrzydłach wiatru.*
- ⁴ Jako swych posłów używasz wichry, jako sługi – ogień i płomień.*
- ⁵ Umocniłeś ziemię w jej podstawach: na wieki wieków się nie zachwieje.*
- ⁶ Jak szatą okryłeś ją Wielką Otchłanią, stanęły wody ponad górami.*
- ⁷ Musiały uciekać wobec Twojej groźby, na głos Twego grzmotu popadły w przerażenie.*
- ⁸ Wzniosły się na góry, opadły na doliny, na miejsce, któreś im naznaczył.*
- ⁹ Zakreśliłeś granicę, której nie przekraczają, nigdy nie wrócą, by zalać ziemię.*
- ¹⁰ Ty źródła kierujesz do strumieni, co pośród gór się sączą:*
- ¹¹ poją one wszelkie zwierzęta polne, [tam] dzikie osły gaszą swe pragnienie;*
- ¹² nad nimi mieszka ptactwo powietrzne, spomiędzy gałęzi głos swój wydaje.*
- ¹³ Z Twoich komnat nawadniasz góry, aby owocem Twych dzieł nasycić ziemię.*
- ¹⁴ Każesz rosnąć trawie dla bydła i roślinom, by człowiekowi służyły, aby z roli dobywał chleb*
- ¹⁵ i wino, co rozwesela serce ludzkie, by rozpogadzać twarze oliwą, by serce ludzkie chleb krzepił.*
- ¹⁶ Drzewa Pana mają wody do syta, cedry Libanu, które zasadził.*
- ¹⁷ Tam ptactwo zakłada gniazda, na cyprysach są domy bocianów.*
- ¹⁸ Wysokie góry dla kozic, a skały są kryjówką dla borsuków.*
- ¹⁹ Tyś stworzył księżyc, aby czas wskazywał; słońce poznało swój zachód.*
- ²⁰ Mrok sprowadzasz i noc nastaje, w niej krąży wszelki zwierzę leśny.*
- ²¹ Lwiątka ryczą za łupem, domagają się żeru od Boga.*
- ²² Gdy słońce wszędzie, wracają i kładą się w swych legowiskach.*
- ²³ Człowiek wychodzi do swojej pracy, do trudu swojego aż do wieczora.*
- ²⁴ Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych stworzeń.*
- ²⁵ Oto morze wielkie, długie i szerokie, a w nim jest bez liku żyjątek i zwierząt wielkich i małych.*

- 26 Tamtędy wędrują okręty, i Lewiatan, którego stworzyłeś na to, aby w nim igrał.
27 Wszystko to czeka na Ciebie, byś dał im pokarm w swym czasie.
28 Gdy im udzielasz, zbierają; gdy rękę swą otwierasz, sycą się dobrami.
29 Gdy skryjesz swe oblicze, wpadają w niepokój; gdy im oddech odbierasz, marnieją i powracają do swojego prochu.
30 Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi.
31 Niech chwała Pana trwa na wieki: niech Pan się raduje z dzieł swoich.
32 Na ziemię patrzy, a ona drży; dotyka gór, a one dymią.
33 Póki mego życia, chcę śpiewać Panu i grać mojemu Bogu, póki mi życia starczy.
34 Niech miła Mu będzie pieśń moja, będę radował się w Panu.
35 Niech znikną z ziemi grzesznicy i niech już nie będzie występnych! Błogosław, duszo moja, Pana! Alleluja.

Psalm 105

- 1 Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia, głoscie dzieła Jego wśród narodów!
2 Śpiewajcie Mu i grajcie Mu, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda!
3 Szczęćcie się Jego świętym imieniem; niech się weseli serce szukających Pana!
4 Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze, szukajcie zawsze Jego oblicza!
5 Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał, o Jego znakach i sądach ust Jego,
6 potomstwo Abrahama, Jego słudzy, synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
7 On, Jahwe, jest naszym Bogiem: Jego wyroki obejmują świat cały.
8 Na wieki pamięta o swoim przymierzu, obietnicę dał dla tysiąca pokoleń.
9 Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izaakowi,
10 ustanowił dla Jakuba jako prawo, dla Izraela jako wieczne przymierze,
11 mówiąc: Dam tobie ziemię Kanaan na waszą własność dziedziczną.
12 Kiedy ich było niewielu, nieliczni i obcy w niej,
13 i wędrowali od szczepu do szczepu, z jednego królestwa do drugiego ludu,
14 nikomu nie pozwolił ich uciskać i z ich powodu karał królów:
15 Nie dotykajcie moich pomazańców i prorokom moim nie czyńcie krzywdy!
16 Potem przywołał głód na ziemię i odebrał cały zapas chleba.
17 Wysłał przed nimi człowieka: Józefa sprzedano jako niewolnika.
18 Kajdanami ścisnęli jego nogi, w żelazo zakuli jego szyję,
19 aż się spełniła jego przepowiednia i słowo Pańskie dało mu świadectwo.
20 Posłał król, by uwolnić go, i władca ludów, aby go wyzwolić.
21 Ustanowił go panem nad swoim domem i władcą nad całą swoją posiadłością,
22 by według swej myśli pouczał jego dostojników a jego starszyznę uczył mądrości.
23 Wówczas Izrael wkroczył do Egiptu, Jakub był gościem w kraju Chama.
24 Licznie rozmnożył swój naród, uczynił go mocniejszym od jego wrogów.
25 Ich to serce odmienił, ażeby znienawidzili lud Jego i wobec Jego sług postępowali zdradziecko.
26 Wtedy posłał sługę swojego, Mojżesza, i Aarona, którego sobie wybrał.
27 Oni okazali w Egipcie Jego znaki i cuda w krainie Chama.
28 Zesłał ciemności i nastał mrok, lecz nie przestrzegali słów Jego.
29 W krew zamienił ich wody i pozabijał ich ryby.
30 Od żab się zaroila ich ziemia, [nawet] w komnatach ich królów.
31 Rzekł, i robactwo się zjawilo, komary w całym ich kraju.
32 Zesłał im grad zamiast deszczu i ogień palący na ich ziemię.
33 Poraził im winorośle i figowce i drzewa połamał w ich kraju.
34 Rzekł, i nadciągnęła szarańcza, niezliczone mnóstwo świerszczy.
35 Pożarły one całą trawę w ich kraju i zjadły plody na ich roli.
36 Pobił wszystkich pierworodnych w ich ziemi, pierwociny całej ich siły.
37 A tamtych wyprowadził ze srebrem i złotem i nie było słabego w Jego pokoleniach.
38 Egipcjanie byli radzi z ich wyjścia, bo lęk ich ogarnął przed nimi.

- ³⁹ Chmurę rozpostarł jako osłonę i ogień, by świecił wśród nocy.
⁴⁰ Prosił i przywiódł przepiórki, i nasycił ich chlebem z nieba.
⁴¹ Rozdarł skałę i spłynęła woda, popłynęła w pustyni jak rzeka.
⁴² Pamiętał bowiem o swym świętym słowie, [danym] Abrahamowi, słudze swojemu.
⁴³ I wyprowadził lud swój wśród radości, wśród wesela – swoich wybranych.
⁴⁴ I darował im ziemie narodów, i zawładnęli owocem pracy ludów,
⁴⁵ by strzegli Jego przykazań i prawa zachowywali. Alleluja.

Psalm 106

- ¹ Alleluja. Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość.
² Któż opowie dzieła potęgi Pana, ogłosi wszystkie Jego pochwały?
³ Szczęśliwi, którzy strzegą przykazań, w każdym czasie czynią to, co sprawiedliwe.
⁴ Pamiętaj o nas, Panie, gdyż masz upodobanie w swym ludzie. Przyjdź nam z pomocą,
⁵ abyśmy ujrzeli szczęście Twych wybranych, radowali się radością Twojego ludu, chlubili się razem z Twoim dziedzictwem.
⁶ Zgrzeszyliśmy, wraz z naszymi przodkami, popełniliśmy nieprawość, żyliśmy występnie.
⁷ Ojcowie nasi w Egipcie nie pojęli Twych cudów, nie pamiętali ogromu łask Twoich, lecz zbuntowali się przeciw Najwyższemu nad Morzem Czerwonym.
⁸ Ale ocalił ich przez wzgląd na swoje imię, aby objawić swoją potęgę.
⁹ Zgromił Morze Czerwone i wyschło, i poprowadził ich przez fale jakby przez pustynię.
¹⁰ I ocalił ich z ręki ciemicy, i z ręki przeciwnika uwolnił.
¹¹ Wody pokryły ich wrogów: ani jeden z nich nie pozostał.
¹² Słowom więc Jego uwierzyli i śpiewali Jemu pochwały.
¹³ Szybko o dziełach Jego zapomnieli: na Jego radę nie czekali.
¹⁴ Pałali żądzą na pustyni, na próbę wystawiali Boga na odludziu.
¹⁵ Uczynił zadość ich żądaniu, lecz zesłał na nich zarazę.
¹⁶ Zazdrościli Mojżeszowi w obozie, Aaronowi, świętemu Pańskiemu.
¹⁷ Otworzyła się ziemia i połknęła Datana, i nakryła zgraje Abirama.
¹⁸ I ogień zapłonął przeciw ich zgrai, i płomień spalił bezecnych.
¹⁹ U stóp Horebu zrobili cielca i oddawali pokłon ulanemu posągowi.
²⁰ Zamienili swą Chwałę na wizerunek cielca jedzącego siano.
²¹ Zapomnieli o Bogu, który ich ocalił, który wielkich rzeczy dokonał w Egipcie,
²² dziwów – w krainie Chama, zdumiewających – nad Morzem Czerwonym.
²³ Postanowił ich zatem wytracić, gdyby nie Mojżesz, Jego wybraniec: on wstawił się do Niego, aby gniew Jego odwrócić, by ich nie wyniszczył.
²⁴ I wzgardzili wspaniałą ziemią, nie uwierzyli Jego słowu.
²⁵ Ale szemrali w swoich namiotach, nie słuchali głosu Pańskiego.
²⁶ I przysiągł im z ręką podniesioną, że powali ich na pustyni,
²⁷ że ich potomstwo rozproszy wśród ludów, że ich rozsypie po krajach.
²⁸ Potem przystali do Baal-Peora, spożywali z ofiar dla [bogów] umarłych.
²⁹ Drażnili Go swymi postępkami i spadła na nich plaga.
³⁰ Lecz powstał Pinchas, odbył sąd i zaraza ustąpiła.
³¹ Uznano mu to za czyn sprawiedliwy z pokolenia na pokolenie, na zawsze.
³² Rozdrażnili Go znowu przy wodach Meriba; przez nich nieszczęście spotkało Mojżesza,
³³ bo rozgoryczyli jego ducha i nierozważnie powiedział swymi wargami.
³⁴ Nie wytracili narodów, jak im to Pan nakazał.
³⁵ Lecz się mieszały z poganami i nauczyli się ich uczynków;
³⁶ poczęli czcić ich bałwany, które się stały dla nich pułapką.
³⁷ I składali w ofierze swych synów i swoje córki złym duchom.
³⁸ I krew niewinną przelali: <krew synów swoich i córek, które złożyli w ofierze posągom kananejskim>. I ziemia krwią się skalala,

- ³⁹ a oni się splamili swoimi czynami i swoimi występkami dopuścili się wiarołomstwa.
⁴⁰ Gniew Pana zapłonął przeciw Jego ludowi, tak iż poczuł wstręt do swego dziedzictwa.
⁴¹ I wydał ich w ręce pogan, a zapanowali nad nimi ich przeciwnicy.
⁴² Ich wrogowie znęcali się nad nimi; pod ręką ich doznawali ucisku.
⁴³ Wielokrotnie ich uwalniał, oni zaś sprzeciwiali się Jego planom, ginęli zatem przez swe nieprawości.
⁴⁴ Lecz wejrzał na ich utrapienie, gdy wysłuchiwał ich błagań.
⁴⁵ I wspomniawszy dla ich dobra na swoje przymierze i pożałował [ich] w swej wielkiej łaskawości.
⁴⁶ I wzbudził dla nich litość u wszystkich, co ich uprowadził w niewolę.
⁴⁷ Ratuj nas, Panie, Boże nasz, zgromadź spośród narodów, abyśmy wielbili święte imię Twoje i dumni byli z Twej chwały.
⁴⁸ Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki! A cały lud niech powie: Amen! Alleluja!

Psalm 107

- ¹ Wysławiajcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość.
² Niechaj to mówią odkupieni przez Pana, ci, których wybawił z rąk przeciwnika
³ i których zgromadził z obcych krajów, ze wschodu i zachodu, z północy i południa.
⁴ Błądzili na pustyni, na odludziu: do miasta zamieszkałego nie znaleźli drogi.
⁵ Cierpieli głód i pragnienie, i ustawało w nich życie.
⁶ W swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi.
⁷ I powiodł ich prostą drogą, tak że doszli do miasta zamieszkałego.
⁸ Niech dzięki czynią Panu za Jego miłosierdzie, za Jego cuda dla synów ludzkich,
⁹ bo nasycił tego, który jest zgłodniały, i łaknącego napełnił dobrami.
¹⁰ Siedzieli w ciemnościach i mroku, uwięzieni ńędzą i żelazem,
¹¹ gdyż bunt podnieśli przeciw słowom Bożym i pogardzili zamysłem Najwyższego.
¹² Trudami przygiął ich serca: chwiali się, lecz nikt im nie pomógł.
¹³ I w swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi.
¹⁴ I wyprowadził ich z ciemności i mroku, a ich kajdany pokruszył.
¹⁵ Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich,
¹⁶ gdyż bramy spiżowe wylał i skruszył żelazne wrzeczadze.
¹⁷ Chorowali na skutek swoich grzesznych czynów i ńędzę cierpieli przez swoje występki;
¹⁸ obrzydło im całe jedzenie i byli bliscy bram śmierci.
¹⁹ W swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi.
²⁰ Posłał swe słowo, aby ich uleczyć i wyrwać z zagłady ich życie.
²¹ Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich!
²² I niech składają ofiary dziękczynne, niech głoszą z radością Jego dzieła!
²³ Ci, którzy na statkach ruszyli na morze, aby uprawiać handel na ogromnych wodach,
²⁴ ci widzieli dzieła Pana i Jego cuda wśród głębin.
²⁵ Powiedział On i wzbudził wicher burzliwy, i spiętrzył jego fale.
²⁶ Wznosili się aż pod niebo, spadali aż do głębi; ich dusza truchlała w nieszczęściu.
²⁷ Zataczali się i chwiali jak pijani, cała ich mądrość zawiodła.
²⁸ I w swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi.
²⁹ Zamienił burzę w wietrzyk łagodny, a fale morskie umilkły.
³⁰ Radowali się z tego, że nastąpiła cisza, i że On przywiódł ich do upragnionej przystani.
³¹ Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich!
³² I niech Go sławią w zgromadzeniu ludu i na radzie starców niechaj Go chwala!
³³ Rzeki zamienia On w pustynię, oazy na ziemię spragnioną,
³⁴ ziemię żyzną na słony ugór skutkiem niegodziwości jej mieszkańców.
³⁵ Pustynię zamienił w zbiornik wody, a ziemię suchą w oazę.
³⁶ I tam osiedlił zgłodniałych, i założyli miasta zamieszkałe.
³⁷ Obsiali pola, zasadzili winnice i zyskali zbiory owoców.
³⁸ Pobłogosławił im, a bardzo się rozmnożyli, i dał im bydła niemało.

- ³⁹ Potem zmalała ich liczba i podupadli pod naciskiem niedoli i utrapienia.
⁴⁰ Lecz Ten, który wylewa wzdargę na władców i każe im błędzić przez puste bezdroża,
⁴¹ podniósł nędzarza z niedoli, rozmnożył rodziny jak trzody.
⁴² Pobożni widzą to i radują się, a wszelka niegodziwość musi zamknąć swe usta.
⁴³ Kto mądry, niech to zachowa, niech rozważa [dzieła] łaski Pana!

Psalm 108

- ¹ Pieśń. Psalm. Dawidowy.
² Gotowe jest serce moje, Boże, zaśpiewam i zagram. Zbudź się, chwało moja,
³ zbudź się, harfo i cytro! Chcę obudzić jutrzeńkę.
⁴ Wśród ludów będę chwalił Cię, Panie, zagram Ci wśród narodów,
⁵ bo Twoja łaskawość [sięga] aż do niebios, a wierność Twoja po chmury.
⁶ Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię!
⁷ Aby ocaleli, których miłujesz, wspomóż nas Twą prawicą i wysłuchaj!
⁸ Bóg przemówił w swojej świątyni: Będę triumfował i podzielę Sychem, a dolinę Sukkot wymierzę.
⁹ Do Mnie należy Gilead, do Mnie Manasses, Efraim jest szyszakiem mojej głowy, Juda moim berłem,
¹⁰ Moab jest dla Mnie misą do mycia; na Edom but mój rzucę, nad Filistęą będę triumfował.
¹¹ Któż mnie wprowadzi do miasta warownego? Któż aż do Edomu mię odprowadzi?
¹² Czyż nie Ty, o Boże, nas odrzuciłeś i już nie wychodzisz, Boże, z naszymi wojskami?
¹³ Daj nam pomoc przeciw nieprzyjacielowi, bo ludzkie ocalenie jest zawodne.
¹⁴ W Bogu dokonamy czynów pełnych mocy i On podepcze naszych nieprzyjaciół.

Psalm 109

- ¹ Dawidowy. Psalm. Nie milcz, o Boże, którego wychwalam,
² bo rozwarli na mnie usta nieczne i podstępne. Mówili ze mną językiem kłamliwym,
³ osaczyli mnie nienawistnymi słowami i bez przyczyny mnie napastowali.
⁴ Oskarżali mnie w zamian za miłość moją; a ja się modliłem.
⁵ Odpłacili mi złem za dobre i nienawiścią za moją miłość.
⁶ Pobudź przeciwko niemu grzesznika, niech stanie po prawicy jego oskarżyciel!
⁷ Gdy go sądzić będą, niech wyjdzie jako przestępca, niech prośba jego stanie się winą.
⁸ Niech dni jego będą nieliczne, a urząd jego niech przejmie kto inny!
⁹ Niechaj jego synowie będą sierotami, a jego żona niech zostanie wdową!
¹⁰ Niech jego dzieci wciąż się tułają i żebrzą, i niech zostaną wygnane z rumowisk!
¹¹ Niechaj lichwiarz czyha na całą jego posiadłość, a obcy niech rozdrapią owoc jego pracy!
¹² Niech nikt nie okaże mu życzliwości, niech nikt się nie zlituje nad jego dziećmi!
¹³ Niech jego potomstwo ulegnie zatracie; niech w drugim pokoleniu zaginie ich imię!
¹⁴ Niech Pan zapamięta winę jego ojców, niech grzech jego matki nie będzie zgładzony!
¹⁵ Niech zawsze stoją przed Panem i niech On wykorzeni z ziemi pamięć o nim,
¹⁶ za to, że nie pomyślał, by okazać życzliwość, lecz prześladował biedaka i nieszczęśliwego, i w sercu strapionego śmiertelnie.
¹⁷ Miłował złorzeczenie: niech się nań obróci; w błogosławieństwie nie miał upodobania: niech od niego odstąpi!
¹⁸ Niech się odzieje przekleństwem jak szata; niech ono przeniknie jak woda do jego wnętrzości i jak oliwa [wejdz] w jego kości!
¹⁹ Niech mu będzie jak odzienie, które go okrywa, i pas, którym stale się opina.
²⁰ Taką niech mają zapłatę od Pana moi oskarżyciele, którzy przeciw mnie mówią złe rzeczy.
²¹ Lecz Ty, Panie, mój Panie, ujmij się za mną przez wzgląd na Twoje imię; wybaw mnie, bo łaskawa jest Twoja dobroć.

- ²² Bo jestem nędzny i nieszczęśliwy, a serce jest we mnie zranione.
²³ Niknę jak cień, co się nachyla, strząsają mnie jak szarańczę.
²⁴ Kolana mi się chwieją od postu i ciało moje schnie bez tłuszczu.
²⁵ Dla tamtych stałem się urągowskiem; widząc mnie potrząsają głowami.
²⁶ Dopomóż mi, Panie, mój Boże; ocal mnie w swej łaskawości,
²⁷ aby poznali, że to Twoja ręka, żeś Ty, o Panie, tego dokonał.
²⁸ Niech oni złorzeczą, ale Ty błogosław! Niech się zawstydzą powstający na mnie, Twój sługa zaś niechaj się cieszy!
²⁹ Niech moi oskarżyciele odzieją się hańbą, niech się wstydem okryją jak płaszczem!
³⁰ Chcę wielce dziękować Panu swoimi ustami i chwalić Go w pośrodku tłumów;
³¹ bo stanął po prawicy biednego, aby go wybawić od sądzących jego życie.

Psalm 110

- ¹ Dawidowy. Psalm. Wyrocznia Boga dla Pana mego: Siądź po mojej prawicy, aż Twych wrogów położę jako podnózek pod Twoje stopy.
² Twoje potężne berło niech Pan rozciągnie z Syjonu: Panuj wśród swych nieprzyjaciół!
³ Przy Tobie panowanie w dniu Twej potęgi, w świętych szatach [będziesz]. Z łona jutrzeńki jak rosę Cię zrodziłem.
⁴ Pan przysiągł i żal Mu nie będzie: Tyś Kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.
⁵ Pan po Twojej prawicy zetrze królów w dniu swego gniewu.
⁶ Będzie sądził narody, wzniesie stosy trupów, zetrze głowy jak ziemia szeroka.
⁷ Po drodze będzie pił ze strumienia, dlatego głowę podniesie.

Psalm 111

- ¹ Alleluja. Z całego serca chcę chwalić Pana w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.
² Wielkie są dzieła Pańskie, mogą ich doświadczyć wszyscy, którzy je miłują.
³ Majestat i wspaniałość – to Jego działanie, a sprawiedliwość Jego przetrwa na zawsze.
⁴ Zapewnił pamięć swym cudom; Pan jest miłosierny i łaskawy.
⁵ Dał pokarm tym, którzy się Go boją; pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu.
⁶ Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich, oddając im posiadłości pogan.
⁷ Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość. Wszystkie przykazania Jego są trwałe,
⁸ ustalone na wieki, na zawsze, nadane ze słusnością i mocą.
⁹ Zesłał odkupienie swojemu ludowi, ustanowił na wieki swoje przymierze; a imię Jego jest święte i lęk wzbudza.
¹⁰ Bojaźń Pańska początkiem mądrości; wspaniała zapłata dla tych, co według niej postępują, a sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze.

Psalm 112

- ¹ Alleluja. Szczęśliwy mąż, który się boi Pana i wielkie upodobanie ma w Jego przykazaniach.
² Potomstwo jego będzie potężne na ziemi: pokolenie prawych dozna błogosławieństwa.
³ Dobrobyt i bogactwo będzie w jego domu, a sprawiedliwość jego przetrwa na zawsze.
⁴ Wschodzi w ciemności jako światło dla prawych, łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.
⁵ Dobrze się wie dzie mężowi, który lituje się i pożycza, postępuje w swych sprawach uczciwie.
⁶ Na pewno się nie zachwieje; sprawiedliwy będzie w wiecznej pamięci.
⁷ Nie będzie się lękał niepomyślnej nowiny; mocne jego serce, zaufało Panu.

⁸ Serce jego stateczne lękać się nie będzie, aż z góry spojrzy na swych przeciwników.

⁹ Rozdaje – obdarza ubogich, sprawiedliwość jego będzie trwała zawsze; potęga jego wzmoże się ze sławą.

¹⁰ Widzi to występny, gniewa się, zgrzyta zębami i marnieje. Pragnienie występnych wniwecz się obróci.

Psalm 113

¹ Alleluja. Chwalcie, słudzy Pańscy, chwalcie imię Pana:

² Niech imię Pańskie będzie błogosławione odtąd i aż na wieki!

³ Od wschodu słońca aż po zachód jego niech imię Pańskie będzie pochwalone!

⁴ Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, Jego chwała sięga ponad niebiosa.

⁵ Któż jak nasz Pan Bóg, co siedzibę ma w górze,

⁶ co w dół spogląda na niebo i na ziemię?

⁷ Podnosi nędzarza z prochu, a dźwiga z gnoju ubogiego,

⁸ by go posadzić wśród książąt, wśród książąt swojego ludu,

⁹ Ten, co niepłodnej każe mieszkać w domu jako pełnej radości matce synów. <Alleluja>.

Psalm 114

¹ Alleluja. Gdy Izrael wychodził z Egiptu, dom Jakuba – od ludu obcego,

² przybytkiem jego stał się Juda, Izrael jego królestwem.

³ Ujrzało morze i uciekło, Jordan bieg swój odwrócił.

⁴ Góry skakały jak barany, pagórki – niby jagnięta.

⁵ Cóż ci jest, morze, że uciekasz? Czemu, Jordanie, bieg swój odwracasz?

⁶ Góry, czemu skaczecie jak barany, pagórki – niby jagnięta?

⁷ Zadrżij, ziemio, przed obliczem Pana całej ziemi, przed obliczem Boga Jakubowego,

⁸ który zmienia opokę w oazę, a skalę w krynicy wody.

Psalm 115

¹ Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

² Czemu mają mówić poganie: A gdzie jest ich Bóg?

³ Nasz Bóg jest w niebie; czyni wszystko, co zechce.

⁴ Ich bożki to srebro i złoto, robota rąk ludzkich.

⁵ Mają usta, ale nie mówią; oczy mają, ale nie widzą.

⁶ Mają uszy, ale nie słyszą; nozdrza mają, ale nie czują zapachu.

⁷ Mają ręce, lecz nie dotykają; nogi mają, ale nie chodzą; gardłem swoim nie wydają głosu.

⁸ Do nich są podobni ci, którzy je robią, i każdy, który im ufa.

⁹ Dom Izraela pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.

¹⁰ Dom Aarona pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.

¹¹ Bojący się Pana, pokładają ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.

¹² Pan o nas pamięta: niech nam błogosławi; niech błogosławi domowi Izraela, niech błogosławi domowi Aarona;

¹³ niech błogosławi bojącym się Pana, zarówno małym jak i wielkim!

¹⁴ Niech Pan was rozmnoży, was i synów waszych!

¹⁵ Błogosławieni jesteście przez Pana, co stworzył niebo i ziemię.

¹⁶ Niebo jest niebem Pana, synom zaś ludzkim dał ziemię.

¹⁷ To nie umarli chwalą Pana, nikt z tych, którzy zstępują do Szeolu,

¹⁸ lecz my błogosławimy Pana odtąd i aż na wieki.

Psalm 116

- ¹ Alleluja. Miłuję Pana, albowiem usłyszał głos mego błagania,
- ² bo ucha swego nakłonił ku mnie w dniu, w którym wołałem.
- ³ Oplotły mnie więzy śmierci, dosięgły mnie pęta Szeolu, popadłem w ucisk i udrękę.
- ⁴ Ale wezwałem imienia Pańskiego: O Panie, ratuj me życie!
- ⁵ Pan jest łaskawy i sprawiedliwy i Bóg nasz jest miłosierny.
- ⁶ Pan strzeże ludzi pełnych prostoty: byłem bezsilny, a On mię wybawił.
- ⁷ Wróć, moja duszo, do swego spokoju, bo Pan ci dobrze uczynił.
- ⁸ Uchronił bowiem moje życie od śmierci, moje oczy – od łez, moje nogi – od upadku.
- ⁹ Będę chodził w obecności Pańskiej w krainie żyjących.
- ¹⁰ Ufałem, nawet gdy mówiłem: Jestem w wielkim ucisku.
- ¹¹ Powiedziałem w swym przygnębieniu: Każdy człowiek kłamie!
- ¹² Cóż oddam Panu za wszystko, co mi wyświadczył?
- ¹³ Podniosę kielich zbawienia i wezwę imienia Pańskiego.
- ¹⁴ Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym Jego ludem.
- ¹⁵ Drogocenną jest w oczach Pana śmierć Jego czcicieli.
- ¹⁶ O Panie, jam Twój sługa, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy: Ty rozerwałeś moje kajdany.
- ¹⁷ Tobie złożę ofiarę pochwalną i wezwę imienia Pańskiego.
- ¹⁸ Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym Jego ludem.
- ¹⁹ na dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Psalm 117

- ¹ Alleluja. Chwalcie Pana, wszystkie narody, wystawiajcie Go, wszystkie ludy,
- ² bo Jego łaskawość nad nami potężna, a wierność Pańska trwa na wieki.

Psalm 118

- ¹ Alleluja. Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo łaska Jego trwa na wieki.
- ² Niech mówi dom Izraela: Łaska Jego na wieki.
- ³ Niech mówi dom Aarona: Łaska Jego na wieki.
- ⁴ Niech mówią bojący się Pana: Łaska Jego na wieki.
- ⁵ Zawolałem z ucisku do Pana, Pan mnie wysłuchał i wywiódł na wolność.
- ⁶ Pan jest ze mną, nie lękam się: cóż mi może zrobić człowiek?
- ⁷ Pan ze mną, mój współzyciel, ja zaś będę mógł patrzeć z góry na mych wrogów.
- ⁸ Lepiej się uciec do Pana, niż pokładać ufność w człowieku.
- ⁹ Lepiej się uciec do Pana, niżeli zaufać księżętom.
- ¹⁰ Osaczyły mnie wszystkie narody, lecz starłem je w imię Pańskie.
- ¹¹ <Osaczyły mnie w krąg, tak, osaczyły mnie, lecz starłem je w imię Pańskie>.
- ¹² Osaczyły mnie w krąg jak pszczoły, paliły jak ogień ciernie: lecz starłem je w imię Pańskie.
- ¹³ Popchnięto mnie, popchnięto, bym upadł, lecz Pan mi dopomógł.
- ¹⁴ Pan, moja moc i pieśń, stał się moim Zbawcą.
- ¹⁵ Okrzyki radości i wybawienia w namiotach ludzi sprawiedliwych: Prawica Pańska moc okazuje,
- ¹⁶ prawica Pańska wysoko wzniesiona, prawica Pańska moc okazuje.
- ¹⁷ Nie umrę, lecz będę żył i głosił dzieła Pańskie.
- ¹⁸ Ciężko mnie Pan ukarał, ale na śmierć mnie nie wydał.
- ¹⁹ Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości: chcę wejść i złożyć dzięki Panu.

- 20 Oto jest brama Pana, przez nią wejdą sprawiedliwi.
21 Dziękować Ci będę, że mnie wysłuchałeś i stałeś się moim zbawieniem.
22 Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym.
23 Stało się to przez Pana: cudem jest w oczach naszych.
24 Oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się zeń i weselmy!
25 O Panie, wybaw! O Panie, daj pomyślność!
26 Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie! Błogosławimy wam z domu Pańskiego.
27 Pan jest Bogiem: niech nas oświeci! Ścieńnijcie szeregi, z gałęziami w rękach, aż do rogów ołtarza.
28 Jesteś moim Bogiem, chcę Ci dziękować: Boże mój, chcę Ciebie wywyższać.
29 Wysławiajcie Pana, bo dobry; bo łaska Jego na wieki.*

Psalm 119

- 1 Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują według Prawa Pańskiego.
2 Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia, całym sercem Go szukają,
3 którzy nie czynią nieprawości, lecz kroczą Jego drogami.
4 Ty na to dałeś swoje przykazania, by pilnie ich przestrzegano.
5 Oby moje drogi były niezawodne w przestrzeganiu Twych ustaw!
6 Wtedy nie doznam wstydu, gdy zważać będę na wszystkie Twe przykazania.
7 Chcę Ci dziękować szczerym sercem, gdy nauczę się wyroków Twej sprawiedliwości.
8 Przestrzegać będę Twych ustaw: nie opuszczaj mnie nigdy!
9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? – Przestrzegając słów Twoich.
10 Z całego serca swego szukam Ciebie; nie daj mi zboczyć od Twoich przykazań!
11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.
12 Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twoich ustaw!
13 Opowiadam swoimi wargami wszystkie wyroki ust Twoich.
14 Cieszę się z drogi Twych upomnień jak z wszelkiego bogactwa.
15 Będę rozmyślał o Twych postanowieniach i ścieżki Twoje rozważał.
16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich nie zapomnę.
17 Czyń dobrze słudze swojemu, aby żył i przestrzegał słów Twoich.
18 Otwórz moje oczy, abym ujrział dziwy Twojego Prawa.
19 Jestem gościem na ziemi, nie kryj przede mną Twych przykazań!
20 Dusza moja omdlewa tęskniąc wciąż do wyroków Twoich.
21 Zgromiłeś pyszałków; przekłęci odstępujący od Twych przykazań!
22 Oddal ode mnie hańbę i pogardę, bo zachowuję Twoje napomnienia.
23 Choć możni zasiadają zmawiając się przeciw mnie, Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach.
24 Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje ustawy są moimi doradcami.
25 Przyłgnęła do prochu moja dusza: Przywróć mi życie według Twego słowa!
26 Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś mnie: o Twoich ustawach mię poucz!
27 Pozwól mi zrozumieć drogę Twych postanowień, abym rozważał Twe cuda.
28 Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty: podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem!
29 Drogę kłamstwa odwracaj ode mnie, daj mi zaś łaskę Twojego Prawa!
30 Drogę wierności obrałem, pragnąc Twoich wyroków.
31 Lgnę do Twoich napomnień, nie daj mi okryć się wstydem!
32 Biegnę drogą Twoich przykazań, bo czynisz moje serce szerokim.
33 Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, bym strzegł ich aż do końca.
34 Pouczaj mnie, bym Prawa Twego przestrzegał, a zachowywał je całym sercem.
35 Prowadź mię ścieżką Twoich przykazań, bo ja się nimi raduję.
36 Nakłoń me serce do Twoich napomnień, a nie do zysku!
37 Odwróć me oczy, niech na marność nie patrzę; przez swoje słowo udziel mi życia!
38 Spełnij dla sługi Twego swoją obietnicę, daną bojącym się Ciebie.
39 Odwróć moją hańbę, która mnie trwoży, bo Twoje wyroki są pełne dobroci.*

- 40 Oto pożądam Twoich postanowień: według Twojej sprawiedliwości zapewnij mi życie!
41 Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje zbawienie, według Twojej obietnicy,
42 bym mógł dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo polegam na Twoich słowach.
43 Nie odbieraj moim ustom słowa prawdy, bo ufam Twoim wyrokom,
44 a Prawa Twego zawsze strzec będę, na wieki, na zawsze.
45 Chcę kroczyć drogą przestronną, bo szukam Twoich postanowień.
46 O Twych rozkazach chcę mówić w obecności królów, a nie doznam wstydu.
47 I będę się weselił z Twoich przykazań, które miłuję.
48 Wznoszę ręce moje ku Twym przykazaniom, które kocham, i rozważam Twoje ustawy.
49 Pomnij na słowo swoje do Twojego sługi, przez które mi dałeś nadzieję.
50 W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja mowa obdarza mnie życiem.
51 Ludzie zuchwali bardzo mi ubliżają, a ja nie odstępuję od Twojego Prawa.
52 Przypominając sobie Twe wyroki odwieczne, Panie, doznaję pociechy.
53 Gniew mnie ogarnia z powodu występnych, porzucających Twe Prawo.
54 Twoje ustawy stały się dla mnie pieśniami na miejscu mego pielgrzymowania.
55 Nocą pamiętam o Twoim imieniu, Panie, by zachowywać Twe Prawo.
56 Oto, co do mnie należy: zachowywać Twe postanowienia.
57 Moim działem jest Pan – mówię, by zachować Twoje słowa.
58 Z całego serca dbam o przychyłność Twojego oblicza, zmiłuj się nade mną według swej obietnicy!
59 Rozważam moje drogi i zwracam stopy do Twoich napomnień.
60 Śpieszyłem bez ociągania, by przestrzegać Twoich przykazań.
61 Oplotły mię więzy grzeszników: nie zapomniałem o Twoim Prawie.
62 Wstaję o północy, aby Cię wielbić za słuszne Twoje wyroki.
63 Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się boją Ciebie, co strzegą Twych postanowień.
64 Twoja łaska, Panie, napelnia ziemię: naucz mnie Twoich ustaw!
65 Wyświadczyłeś dobro swojemu słudze zgodnie z Twoim słowem, Panie!
66 Naucz mnie zrozumienia i umiejętności, bo ufam Twoim przykazaniom.
67 Błądziłem, zanim przyszło utrapienie; teraz jednak strzegę Twojej mowy.
68 Dobry jesteś i dobrze czynisz; naucz mnie Twoich ustaw!
69 Zuchwali knują przeciw mnie podstępny, ja całym sercem strzegę Twych postanowień.
70 Otepiało ich serce opasłe, a ja znajduję rozkosz w Twoim Prawie.
71 Dobrze to dla mnie, że mnie poniżyłeś, bym się nauczył Twych ustaw.
72 Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra.
73 Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały: obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań.
74 Bojący się Ciebie widzą mnie i cieszą się, bo pokładam ufność w Twoim słowie.
75 Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, że dotknąłeś mnie słusznie.
76 Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze.
77 Niech zaznam Twojej litości, abym żył, bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą.
78 Niech zawstydzą się zuchwali, bo niesłusznie mnie dręczą, ja będę rozmyślał o Twoich przykazaniach.
79 Niech zwrócą się do mnie bojący się Ciebie i ci, którzy uznają Twoje napomnienia.
80 Niech serce moje stanie się nienaganne w Twych ustawach, abym nie doznał wstydu.
81 Ustaje moja dusza [dążąc] ku Twemu zbawieniu; pokładam ufność w Twoim słowie.
82 Ustają moje oczy [spoglądając] ku Twemu słowu: kiedyż mnie pocieszysz?
83 Bo chociaż jestem jak buklak wśród dymu, nie zapomniałem Twych ustaw.
84 Ile dni słudze Twemu zostaje? Kiedy wykonasz wyrok na prześladowcach?
85 Doły wykopali na mnie zuchwalcy, którzy nie postępują według Twego Prawa.
86 Wszystkie przykazania Twoje są wierne; gdy kłamstwem mnie prześladują – pomóż mi!
87 Niemalże pokonaliby mnie na ziemi; ja zaś nie porzuciłem Twoich postanowień.
88 Według swej łaski zapewnij mi życie, ja zaś chcę przestrzegać napomnień ust Twoich.
89 Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmiennie jak niebiosy.
90 Wierność Twoja [trwa] z pokolenia na pokolenie; umocniłeś ziemię, i trwa.
91 Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków, bo wszystkie rzeczy Ci służą.
92 Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, byłbym już zginął w mej nędzy.
93 Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, bo przez nie dałeś mi życie.

- 94 Należę do Ciebie – wybaw mię, bo badam Twe postanowienia.
95 Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić; ja przestrzegam Twoich napomnień.
96 Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice: Twoje przykazanie sięga bardzo daleko.
97 Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam.
98 Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od moich wrogów, bo jest ono moim na wieki.
99 Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą, bo rozmyślam o Twoich napomnieniach.
100 Jestem roztropniejszy od starców, bo zachowuję Twoje postanowienia.
101 Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki, aby słów Twoich przestrzegać.
102 Nie odstępuję od Twoich wyroków, albowiem Ty mnie pouczasz.
103 Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa: ponad miód dla ust moich.
104 Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej.
105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.
106 Przysiągłem i postanawiam przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków.
107 Panie, jestem bardzo udęczony, zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa.
108 Przyjmij, o Panie, ofiary ust moich i naucz mię Twoich wyroków.
109 Moje życie jest w ciągłym niebezpieczeństwie, lecz Prawa Twego nie zapominam.
110 Występnii zastawili na mnie sidła, lecz nie zboczyłem od Twoich postanowień.
111 Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością mojego serca.
112 Serce swoje nakłaniam, by wypełniać Twoje ustawy na wieki, na zawsze.
113 Nienawidzę ludzi chwiejnych, a Prawo Twoje miłuję.
114 Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą: pokładam ufność w Twoim słowie.
115 Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, strzec będę przykazań Boga mego.
116 Podtrzymaj mnie według swojej obietnicy, bym żył; nie zawieź mojej nadziei!
117 Wzmocnij mnie, abym doznał ratunku i cieszył się zawsze z Twych ustaw.
118 Odrzucasz wszystkich, co odstępują od Twoich ustaw, bo zamiary ich są kłamliwe.
119 Jak żuźle oceniasz wszystkich występnych w kraju, dlatego miłuję Twoje napomnienia.
120 Drży moje ciało z bojaźni przed Tobą i lękam się Twoich wyroków.
121 Wykonuję prawo i sprawiedliwość: nie wydawaj mię moim ciemnościom!
122 Chron śwego sługę dla [jego] dobra, aby nie uciskali mię zuchwalcy.
123 Moje oczy ustają wypatrując Twojej pomocy i sprawiedliwej Twej mowy.
124 Postąp ze sługą swoim według swej łaskawości i naucz mnie Twoich ustaw!
125 Jestem Twoim sługą, daj mi zrozumienie, bym poznał Twoje napomnienia.
126 Dla Pana czas już jest działać: pogwałcili Twoje Prawo.
127 Przeto miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze.
128 Dlatego kieruję się wszystkimi Twoimi postanowieniami i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.
129 Twoje napomnienia są przedziwne, dlatego przestrzega ich moja dusza.
130 Przystępność Twoich słów oświeca i naucza niedoświadczonych.
131 Otwieram swe usta i chłonę powietrze, bo pragnę Twoich przykazań.
132 Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną, tak jak postępujesz z tymi, co imię Tve miłują.
133 Moje kroki umocnij Twoją mową, niech nie panuje we mnie żadna niegodziwość!
134 Wyzwól mię z ludzkiego ucisku, a będę strzegł Twych postanowień.
135 Okaż światło Twojego oblicza Twemu słudze i naucz mię Twoich ustaw!
136 Strumienie łez płyną z mych oczu, bo nie zachowano Twojego Prawa.
137 O Panie, jesteś sprawiedliwy i wyrok Twój jest słuszny.
138 Swoje postanowienia dałeś sprawiedliwie i z pełną wiernością.
139 Gorliwość mię pożera, bo moi przeciwnicy zapominają o Twoich słowach.
140 W ogniu wypróbowana jest Twoja mowa i sługa Twój ją miłuje.
141 Ja jestem mały i wzgardzony: nie zapominam o Twych postanowieniach.
142 Twa sprawiedliwość to wieczna sprawiedliwość, a Prawo Twoje jest prawdą.
143 Spadły na mnie strapienia i ucisk, rozkoszą moją są Twoje przykazania.
144 Sprawiedliwość Twoich napomnień trwa na wieki: daj mi zrozumienie, abym żył.
145 Z całego serca wołam: wysłuchaj mię, Panie, chcę zachować Twoje ustawy.
146 Wołam do Ciebie – wybaw mię, a będę strzegł Twych napomnień.
147 Przychodzę o świcie i błagam; pokładam ufność w Twoich słowach.

- 148 *Moje oczy się budzą przed nocnymi strażami, aby rozważać Twą mowę.*
149 *Usłysz mój głos, o Panie, w swojej łaskowości i daj mi życie zgodne z Twym wyrokiem.*
150 *Zbliżają się niegodziwi moi prześladowcy: dalecy oni od Prawa Twojego.*
151 *Jesteś blisko, o Panie, i wszystkie Twoje przykazania są prawdą.*
152 *Od dawna wiem z Twoich upomnień, że ustaliłeś je na wieki.*
153 *Wejrzyj na moją nędzę i wyzwól mnie, bo nie zapomniałem Twojego Prawa.*
154 *Broń mojej sprawy i wybaw mię; według Twej mowy obdarz mię życiem!*
155 *Zbawienie jest daleko od występnych, bo nie dbają o Twoje ustawy.*
156 *Liczne są Twe zmiłowania, o Panie, obdarz mnie życiem według Twych wyroków!*
157 *Wielu mię prześladowuje i trapi: nie uchylam się od Twoich upomnień.*
158 *Widzę odstępców i wstręt mnie ogarnia, bo mowy Twojej nie strzegą.*
159 *Patrz, miłuję Twoje postanowienia; Panie, w Twojej łaskowości obdarz mnie życiem!*
160 *Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.*
161 *Możni prześladowują mnie bez powodu, moje zaś serce odczuwa lęk przed Twoimi słowami.*
162 *Raduje się z mów Twoich jak ten, co zdobył wielki łup.*
163 *Nienawidzę i wstręt czuję do kłamstwa, a Prawo Twoje miłuję.*
164 *Siedemkroć na dzień wysławiam Ciebie z powodu sprawiedliwych Twych wyroków.*
165 *Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.*
166 *Czekam, o Panie, Twojej pomocy i wypełniam Twoje przykazania.*
167 *Moja dusza strzeże Twych napomnień i bardzo je miłuje.*
168 *Przestrzegam Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie moje drogi są przed Tobą.*
169 *Niech wołanie moje dojdzie do Ciebie, o Panie; przez swoje słowo daj mi zrozumienie!*
170 *Niech dojdzie do Ciebie moja modlitwa, wyzwól mię zgodnie z Twym słowem!*
171 *Niechaj moje wargi zabrzmiały hymnem, bo nauczasz mię swoich ustaw!*
172 *Niechaj mój język opiewa Twą mowę, bo wszystkie Twoje przykazania są sprawiedliwe.*
173 *Twoja ręka niech mi będzie pomocą, bo wybrałem Twoje postanowienia.*
174 *Pragnę Twojej pomocy, o Panie, a prawo Twoje jest moją rozkoszą.*
175 *Niech żyje moja dusza i niech chwali Ciebie, niech mnie wspierają Twoje wyroki!*
176 *Błądzą jak owca, która zginęła; szukaj swego sługi, bo nie zapominam o Twoich nakazach.*

Psalm 120

- 1 *Pieśń stopni. Do Pana w swoim utrapieniu wołałem i wysłuchał mnie.*
2 *Panie, uwolnij moje życie od warg kłamliwych i od podstępного języka!*
3 *Cóż tobie [Bóg] uczyni lub co ci dorzuci, podstępny języku?*
4 *Ostre strzały mocarza i węgle z janowca.*
5 *Biada mi, że przebywam w Meszek i mieszkam pod namiotami Kedaru!*
6 *Zbyt długo mieszkała moja dusza z tymi, co nienawidzą pokoju.*
7 *Gdy ja mówię o pokoju, tamci prą do wojny.*

Psalm 121

- 1 *Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku góróm: Skądże nadejdzie mi pomoc?*
2 *Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię.*
3 *On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże.*
4 *Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem.*
5 *Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.*
6 *Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy.*
7 *Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa nad twoim życiem.*
8 *Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjscia teraz i po wszystkie czasy.*

Psalm 122

- ¹ *Pieśń stopni. Dawidowa. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego!*
- ² *Już stoją nasze nogi w twych bramach, o Jeruzalem,*
- ³ *Jeruzalem, wzniesione jako miasto gęsto i ściśle zabudowane.*
- ⁴ *Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, według prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie.*
- ⁵ *Tam ustawiono trony sędziowskie, trony domu Dawida.*
- ⁶ *Proście o pokój dla Jeruzalem, niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują!*
- ⁷ *Niech pokój będzie w twoich murach, a bezpieczeństwo w twych pałacach!*
- ⁸ *Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół będę mówił: Pokój w tobie!*
- ⁹ *Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę się modlił o dobro dla ciebie.*

Psalm 123

- ¹ *Pieśń stopni. Do Ciebie wnoszę me oczy, który mieszkasz w niebie.*
- ² *Oto jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu, dopóki się nie zmiłuje nad nami.*
- ³ *Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, bo wzgardą jesteśmy nasyceni.*
- ⁴ *Dusza nasza jest nasycona szyderstwem zarozumialców i wzgardą pyszałków.*

Psalm 124

- ¹ *Pieśń stopni. Dawidowa. Gdyby Pan nie był po naszej stronie – niech to już przyzna Izrael –*
- ² *gdyby Pan nie był po naszej stronie, gdy ludzie przeciw nam powstawali,*
- ³ *wtedy połknęliby nas żywcem, gdy ich gniew przeciw nam zapłonął:*
- ⁴ *wówczas zatopiłaby nas woda, przepłynąłby nad nami potok;*
- ⁵ *wówczas przelałyby się nad nami wezbrane wody.*
- ⁶ *Błogosławiony Pan, który nas nie wydał na pastwę ich zębom.*
- ⁷ *Dusza nasza jak ptak się wyrwała z sidła ptaszników, sidło się porwało, a my jesteśmy wolni.*
- ⁸ *Nasza pomoc jest w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.*

Psalm 125

- ¹ *Pieśń stopni. Ci, którzy Panu ufają, są jak góra Syjon, co się nie porusza, ale trwa na wieki.*
- ² *Góry otaczają Jeruzalem: tak Pan otacza swój lud i teraz, i na wieki.*
- ³ *Bo nie zaciąży bezbożne berło nad losem sprawiedliwych, by sprawiedliwi nie wyciągali rąk swoich ku nieprawości.*
- ⁴ *Panie, dobrze czyn dobrym i ludziom prawego serca!*
- ⁵ *A tych, co schodzą na kręte swe drogi, niech Pan odprawi wraz ze złoczyńcami: pokój nad Izraelem!*

Psalm 126

- ¹ *Pieśń stopni. Gdy Pan odmienił los Syjonu, byliśmy jak we śnie.*
- ² *Wtedy usta nasze były pełne śmiechu, a język wołał pełen radości. Wtedy mówiono między poganami:*

Wielkodusznie postąpił z nimi Pan!

³ *Wielkodusznie postąpił Pan z nami: staliśmy się radośni.*

⁴ *Odmień nasz los, o Panie, jak strumienie w [ziemi] Negeb.*

⁵ *Którzy we łzach sięją, żąc będą w radości.*

⁶ *Postępują naprzód wśród płaczu, niosąc ziarno na zasiew: Z powrotem przychodzą wśród radości, przynosząc swoje snopy.*

Psalm 127

¹ *Pieśń stopni. Salomonowa. Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wnoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie.*

² *Daremny jest dla was wstawać przed świtem, wysiadywać do późna – dla was, którzy jecie chleb zapracowany ciężko; tyle daje On i we śnie tym, których miłuje.*

³ *Oto synowie są darem Pana, a owoc łona nagrodą.*

⁴ *Jak strzały w rękę wojownika, tak synowie za młodu zrodzeni.*

⁵ *Szczęśliwy mąż, który nappełnił nimi swój kołczan. Nie zawstydzi się, gdy będzie rozprawiał z nieprzyjaciółmi w bramie.*

Psalm 128

¹ *Pieśń stopni. Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana, który chodzi Jego drogami!*

² *Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał, będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie.*

³ *Małżonka twoja jak płodny szczep winny we wnętrzu twojego domu. Synowie twoi jak sadzonki oliwki dokoła twojego stołu.*

⁴ *Oto takie błogosławieństwo dla męża, który boi się Pana.*

⁵ *Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, oglądaj pomyślność Jeruzalem przez całe swe życie.*

⁶ *Oglądaj dzieci twoich synów. Pokój nad Izraelem!*

Psalm 129

¹ *Pieśń stopni. Bardzo mnie gnębili od mojej młodości – niech powie Izrael –*

² *bardzo mnie gnębili od mojej młodości, lecz nie zdołali mnie przemóc.*

³ *Poorali mój grzbiet oracze, wyżłobili długie bruzdy.*

⁴ *Sprawiedliwy zaś Pan pozrywał więzy występnych.*

⁵ *Niech się zawstydzą i odstąpią wszyscy, co nienawidzą Syjonu.*

⁶ *Niech się staną jak trawa na dachu, która usycha, zanim ją wyplenią.*

⁷ *Nie nappełni nią kosiarsz swej ręki ani ten, co zbiera snopy – swojego zanadrza.*

⁸ *Nie powiedzą także przechodnie: Błogosławieństwo Pańskie nad wami! Błogosławimy wam w imię Pana!*

Psalm 130

¹ *Pieśń stopni. Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,*

² *o Panie, słuchaj głosu mego! Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu!*

³ *Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi?*

⁴ *Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Cię otaczano bojaźnią.*

⁵ *W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza: oczekuję na Twe słowo.*

⁶ Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu, <bardziej niż strażnicy świtu>.

⁷ Niech Izrael wygląda Pana. U Pana bowiem jest łaskawość i obfite u Niego odkupienie.

⁸ On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów.

Psalm 131

¹ Pieśń stopni. Panie, moje serce się nie pyszni i oczy moje nie są wyniosłe. Nie gonię za tym, co wielkie, albo co przerasta moje siły.

² Przeciwnie: wprowadziłem ład i spokój do mojej duszy. Jak niemowlę u swej matki, jak niemowlę – tak we mnie jest moja dusza.

³ Izraelu, złoś w Panu nadzieję odtąd i aż na wieki!

Psalm 132

¹ Pieśń stopni. Pamiętaj, Panie, Dawidowi cały trud jego:

² o tym, jak złożył przysięgę przed Panem, związał się ślubem przed Mocnym Jakuba:

³ Nie wejdę do mieszkania w moim domu, nie wstąpię na posłanie mego łoża,

⁴ nie użyczę snu moim oczom, powiekom moim spoczynku,

⁵ póki nie znajdę miejsca dla Pana, mieszkania – Mocnemu Jakuba.

⁶ Otośmy słyszeli w Efrata o arce, znaleźliśmy ją na polach Jaaru.

⁷ Wejdźmy do Jego mieszkania, padnijmy przed podnóżkiem stóp Jego!

⁸ Wyrusz, o Panie, na miejsce Twego odpoczynienia, Ty i Twoja arka pełna chwały!

⁹ Niech się kapłani Twoi odzieją w sprawiedliwość, a Twoi czciciele niech się radują!

¹⁰ Przez wzgląd na sługę Twój, Dawida, nie odtrącaj oblicza Twego pomazańca!

¹¹ Pan zaprzysiągnął Dawidowi trwałą obietnicę, od której nie odstąpi: [Potomstwo] z ciebie zrodzone posadzę na twoim tronie.

¹² Jeżeli zachowają twoi synowie moje przymierze i moje napomnienia, których im udzielię, także ich synowie na wieki zasiądą na twoim tronie.

¹³ Pan bowiem wybrał Syjon, tej siedziby zapragnął dla siebie:

¹⁴ To jest miejsce mego odpoczynku na wieki, tu będę mieszkał, bo tego pragnąłem dla siebie.

¹⁵ Będę szczerze błogosławił jego zasobom, jego ubogich nasycę chlebem.

¹⁶ Jego kapłanów odzieję zbawieniem, a ci, którzy go prawdziwie miłują, będą się radować.

¹⁷ Wzbudzę tam moc dla Dawida, zgotuję światło dla mego pomazańca!

¹⁸ Odzieję wstydem jego nieprzyjaciół, a nad nim zabłyśnie jego korona.

Psalm 133

¹ Pieśń stopni. Dawidowa. Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem;

² jest to jak wyborny olejek na głowie, który spływa na brodę, <brodę Aarona, który spływa na brzeg jego szaty>

³ jak rosa Hermonu, która spada na górę Syjon: bo tam udziela Pan błogosławieństwa, życia na wieki.

Psalm 134

- ¹ Pieśń stopni. Oto błogosławcie Pana, wszyscy słudzy Pańscy, którzy trwacie nocami w domu Pańskim.*
- ² Wzniescie ręce wasze ku Miejsu Świętemu i błogosławcie Pana!*
- ³ Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, Ten, który uczynił niebo i ziemię!*

Psalm 135

- ¹ Alleluja. Chwalcie imię Pańskie, chwalcie, słudzy Pańscy,*
- ² wy, którzy stoicie w domu Pańskim, na dziedzińcach domu Boga naszego.*
- ³ Chwalcie Pana, bo dobry jest Pan, śpiewajcie Jego imieniu, bo łaskawe.*
- ⁴ Pan bowiem wybrał sobie Jakuba, Izraela – na wyłączną swoją własność.*
- ⁵ Wiem, że Pan jest wielki i że Pan nasz jest nad wszystkimi bogami.*
- ⁶ Cokolwiek Panu się spodoba, to uczyni na niebie i na ziemi, na morzu i we wszystkich głębinach.*
- ⁷ Sprowadza chmury z krańców ziemi, wywołuje deszcz błyskawicami i dobywa wiatr ze swoich komór.*
- ⁸ Poraził pierworodnych w Egipcie, od człowieka aż do bydłęcia.*
- ⁹ <W tobie, kraju egipski>, zdziałał znaki i cuda przeciw faraonowi i wszystkim jego sługom.*
- ¹⁰ Poraził wiele narodów i zgładził królów potężnych:*
- ¹¹ amoryckiego króla Sichona i Oga, króla Baszanu, i wszystkich królów kananejskich.*
- ¹² A ziemię ich dał w posiadanie, w posiadanie Izraela, swojego narodu.*
- ¹³ Twe imię, Panie, trwa na wieki, Twa pamięć, Panie – z pokolenia w pokolenie.*
- ¹⁴ Pan bowiem zapewnia praworządność swojemu ludowi i lituje się nad swymi sługami.*
- ¹⁵ Bożki pogańskie to srebro i złoto, dzieło rąk ludzkich.*
- ¹⁶ Mają usta, ale nie mówią, mają oczy, ale nie widzą.*
- ¹⁷ Mają uszy, ale nie słyszą; i nie ma oddechu w ich ustach.*
- ¹⁸ Podobni są do nich ci, którzy je robią, i każdy, co w nich ufność pokłada.*
- ¹⁹ Domu Izraela, błogosław Pana, domu Aarona, błogosław Pana!*
- ²⁰ Domu Lewiego, błogosław Pana, wy, co boicie się Pana, błogosławcie Pana!*
- ²¹ Niech będzie błogosławiony Pan z Syjonu, który mieszka w Jeruzalem! <Alleluja>.*

Psalm 136

- ¹ Alleluja. Chwalcie Pana, bo dobry, bo Jego łaska na wieki.*
- ² Chwalcie Boga nad bogami, bo Jego łaska na wieki.*
- ³ Chwalcie Pana nad panami, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁴ On sam cudów wielkich dokonał, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁵ On w mądrości uczynił niebiosą, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁶ On rozpostarł ziemię nad wodami, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁷ On uczynił wielkie światła, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁸ Słońce, by dniem władało, bo Jego łaska na wieki.*
- ⁹ Księżyc i gwiazdy, by władały nocą, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁰ On Egipcjanom pobił pierworodnych, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹¹ I wywiódł spośród nich Izraela, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹² Ręką potężną, wyciągniętym ramieniem, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹³ On Morze Czerwone podzielił na części, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁴ I przeprowadził środkiem Izraela, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁵ I faraona z jego wojskiem stracił w Morze Czerwone, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁶ On prowadził swój lud przez pustynię, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁷ On pobił wielkich królów, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁸ On uśmiercił królów potężnych, bo Jego łaska na wieki.*
- ¹⁹ Sichona, króla Amorytów, bo Jego łaska na wieki.*
- ²⁰ I Oga, króla Baszanu, bo Jego łaska na wieki.*

- 21 A ziemię ich dał na własność, bo Jego łaska na wieki –
22 jako dziedzictwo słudze swemu Izraelowi, bo Jego łaska na wieki.
23 On o nas pamiętał w naszym uniżeniu, bo Jego łaska na wieki.
24 I uwolnił nas od wrogów, bo Jego łaska na wieki.
25 On daje pokarm wszelkiemu ciału, bo Jego łaska na wieki.
26 Dziękujcie Bogu, niebiosa, bo Jego łaska na wieki.*

Psalm 137

- 1 Nad rzekami Babilonu – tam myśmy siedzieli i płakali, kiedyśmy wspominali Syjon.
2 Na topolach tamtej krainy zawiesiliśmy nasze harfy.
3 Bo tam żądali od nas pieśni ci, którzy nas uprowadzili, pieśni radości ci, którzy nas uciskali: Zaśpiewajcie nam jakąś z pieśni syjońskich!
4 Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską w obcej krainie?
5 Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, niech uschnie moja prawica!
6 Niech język mi przyschnie do podniebienia, jeśli nie będę pamiętał o tobie, jeśli nie postawię Jeruzalem ponad największą moją radość.
7 Przypomnij, Panie, synom Edomu, dzień Jeruzalem, kiedy oni mówili: Burzcie, burzcie – aż do jej fundamentów!
8 Córo Babilonu, niszczycielko, szczęśliwy, kto ci odplaci za zło, jakie nam wyrządziłaś!
9 Szczęśliwy, kto schwyci i rozbije o skałę twoje dzieci.*

Psalm 138

- 1 Dawidowy. Będę Cię sławił, <Panie>, z całego mego serca, <bo usłyszałeś słowa ust moich>: będę śpiewał Ci wobec aniołów.
2 Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi. I będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność, bo wywyższyłeś ponad wszystko Twoje imię i obietnicę.
3 Kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie, pomnożyłeś siłę mej duszy.
4 Wszyscy królowie ziemi będą Ci dziękować, Panie, gdy postysz słowa ust Twoich;
5 i będą opiewać drogi Pańskie: Prawdziwie, chwała Pańska jest wielka.
6 Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego, pyszałka zaś dostrzega z daleka.
7 Gdy chodzę wśród utrapienia, Ty zapewniasz mi życie, wbrew gniewowi mych wrogów; wyciągasz swą rękę, Twoja prawica mnie wybawia.
8 Pan za mnie [wszystkiego] dokona. Panie, na wieki trwa Twoja łaska, nie porzucasz dzieła rąk Twoich!*

Psalm 139

- 1 Dawidowy. Psalm. Panie, przenikasz i znasz mnie,
2 Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję. Z daleka przenikasz moje zamysły,
3 widzisz moje działanie i mój spoczynek i wszystkie moje drogi są Ci znane.
4 Choć jeszcze nie ma słowa na języku: Ty, Panie, już znasz je w całości.
5 Ty ogarniasz mnie zewsząd i kładziesz na mnie swą rękę.
6 Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza, zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
7 Gdzież się oddalę przed Twoim duchem? Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
8 Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś; jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę.
9 Gdybym przybrał skrzydła jutrzeńki, zamieszkał na krańcu morza:
10 tam również Twa ręka będzie mnie wiodła i podtrzyma mię Twoja prawica.*

- 11 Jeśli powiem: Niech mię przynajmniej ciemności okryją i noc mnie otoczy jak światło:
12 sama ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie, a noc jak dzień zajaśnieje: <mrok jest dla Ciebie jak światło>.
13 Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
14 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę,
15 nie tajna Ci moja istota, kiedy w ukryciu powstawałem, utkany w głębi ziemi.
16 Oczy Twoje widziały me czyny i wszystkie są spisane w Twej księdze; dni określone zostały, chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastął.
17 Jak nieocenione są dla mnie myśli Twe, Boże, jak jest ogromna ich ilość!
18 Gdybym je przeliczył, więcej ich niż piasku; gdybym doszedł do końca, jeszcze jestem z Tobą.
19 O Boże, obyś zglądził bezbożnego, niech krwawi mężowie idą precz ode mnie!
20 Oni przeciw Tobie zmagają się podstępnie, za nic mają Twoje myśli.
21 Panie, czyż nie mam nienawidzić tych, co nienawidzą Ciebie, oraz nie brzydzić się tymi, co przeciw Tobie powstają?
22 Nienawidzę ich pełnią nienawiści; stali się moimi wrogami.
23 Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcz i poznaj moje troski,
24 i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę odwieczną!*

Psalm 140

- 1 Psalm. Dawidowy.
2 Wybaw mię, Panie, od człowieka złego, strzeż mnie od gwałtownika:
3 od tych, którzy w sercu knują złe zamiary, każdego dnia wzniesają spory.
4 Ostre jak u węża ich języki, a jad żmijowy pod ich wargami.
5 Od rąk grzesznika ustrzeż mię, Panie, zachowaj mnie od gwałtownika, od tych, co zamysłają z nóg mnie zwalić.
6 Pyszni sidło na mnie skrycie zastawiają: złoczyńcy rozciągają powrozy, umieszczają pułapki na mojej drodze.
7 Mówię Panu: Jesteś moim Bogiem; usłysz, o Panie, moje głośnie błaganie.
8 Panie, mój Panie, potężna moja pomocy, osłaniasz w dniu walki moją głowę.
9 Nie dawaj tego, Panie, czego pragnie niegodziwiec, nie spełniaj jego zamiarów! Niech nie podnoszą Sela
10 głowy ci, którzy mnie otaczają, niech dzieło ich warg przygniecie ich samych!
11 Niech spadnie na nich deszcz węgli ognistych; niech zwali ich do dołu, by się nie dźwignęli!
12 Niech nie ostanie się w kraju mąż złego języka; gwałtownika niech ogarną nieszczęścia.
13 Wiem, że Pan oddaje sprawiedliwość ubogiemu, biednemu – słusność.
14 Tylko sprawiedliwi będą sławili Twe imię, prawi mieszkać będą przed Twoim obliczem.*

Psalm 141

- 1 Psalm. Dawidowy. Do Ciebie wołam, Panie, prędko mi dopomóż; usłysz głos mój, gdy wołam do Ciebie.
2 Niech moja modlitwa będzie stale przed Tobą jak kadzidło; wzniesienie rąk moich – jak ofiara wieczorna!
3 Postaw, Panie, straż moim ustom i wartę przy bramie warg moich!
4 Mojego serca nie skłaniaj do złego słowa, do popełniania czynów niegodziwych, bym nigdy z ludźmi, co czynią nieprawość, nie jadł ich potraw wybornych.
5 Niech sprawiedliwy mię bije: to czyn miłości; olejek występnego niech nigdy nie ozdabia mojej głowy! Nieustannie przeciwstawiam swą modlitwę ich złości.
6 Popadli w moc Skały ich sędziowie i usłyszeli, jak łagodne były moje słowa.
7 Jak kamień młyński rozbija się o ziemię, tak rozrzucono ich kości nad czeluścią Szeolu.
8 Do Ciebie bowiem, Panie mój, Panie, [zwracam] moje oczy; do Ciebie się uciekam: Ty nie gub mej duszy.*

⁹ *Strzeż mnie od sidła, które zastawili na mnie, i od pułapek złoczyńców.*

¹⁰ *Niechaj występni wpadną w swoje sieci, podczas gdy ja ujdę cało.*

Psalm 142

¹ *Pieśń pouczająca. Dawidowa – gdy był w jaskini. Modlitwa.*

² *Głośno wołam do Pana, głośno błagam Pana.*

³ *Wylewam przed Nim swą troskę, wyjawiam przed Nim swą udrękę.*

⁴ *Gdy duch mój we mnie ustaje, Ty znasz moją ścieżkę. Na drodze, po której kroczę, ukryli na mnie sidło.*

⁵ *Oglądam się w prawo i patrząc: a nie ma nikogo, kto by miał wzgląd na mnie. Znikła dla mnie możliwość pomocy, nie ma nikogo, kto by dbał o moje życie.*

⁶ *Do Ciebie wołam, o Panie, mówię: Ty jesteś moją ucieczką, udziałem moim w ziemi żyjących.*

⁷ *Zważ na moje wołanie, bo jestem bardzo słaby. Wybaw mię od prześladowców, gdyż są ode mnie mocniejsi.*

⁸ *Wyprowadź mnie z więzienia, bym dziękował imieniu Twojemu. Otoczą mnie sprawiedliwi, gdy okażesz mi dobroć.*

Psalm 143

¹ *Psalm. Dawidowy. Usłysz, o Panie, moją modlitwę, przyjm moje błaganie w wierności swojej, wysłuchaj mnie w swej sprawiedliwości!*

² *Nie pozywaj na sąd swojego sługi, bo nikt żyjący nie jest sprawiedliwy przed Tobą.*

³ *Albowiem nieprzyjaciel mnie prześladowuje: moje życie na ziemię powalił, pogrążył mnie w ciemnościach jak dawno umarłych.*

⁴ *A we mnie duch mój omdlewa, serce we mnie zamiera.*

⁵ *Pamiętam dni starodawne, rozmyślam o wszystkich Twych dziełach, rozważam dzieło rąk Twoich.*

⁶ *Wyciągam ręce do Ciebie; moja dusza pragnie Ciebie jak zeschła ziemia.*

⁷ *Prędko wysłuchaj mnie, Panie, albowiem duch mój omdlewa. Nie ukrywaj przede mną swego oblicza, bym się nie stał podobny do tych, co schodzą do grobu.*

⁸ *Spraw, bym rychło doznał Twojej łaski, bo w Tobie pokładam nadzieję. Oznajmij, jaką drogą mam kroczyć, bo wznoszę do Ciebie moją duszę.*

⁹ *Wybaw mnie, Panie, od moich wrogów, do Ciebie się uciekam.*

¹⁰ *Naucz mnie czynić Twą wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem. Twój dobry duch niech mnie prowadzi po równej ziemi.*

¹¹ *Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, zachowaj mię przy życiu; w swej sprawiedliwości wyprowadź mnie z utrapień!*

¹² *A w swojej łaskowości zniszcz moich wrogów i wytrać wszystkich, którzy mnie dręczą, albowiem jestem Twoim sługą.*

Psalm 144

¹ *Dawidowy. Błogosławiony Pan – Opoka moja, On moje ręce zaprawia do walki, moje palce do wojny.*

² *On mocą dla mnie i warownią moją, osłoną moją i moim wybawcą, moją tarczą i Tym, któremu ufam, Ten, który mi poddaje ludy.*

³ *O Panie, czym jest człowiek, że masz o nim pieczę, czym syn człowieczy, że Ty o nim myślisz?*

⁴ *Człowiek jest podobny do tchnienia wiatru, dni jego jak cień mijają.*

⁵ *O Panie, nachyl Twych niebios i zstąp, dotknij gór, by zadymiły,*

⁶ *ciśnij piorun i rozprosz ich, wypuść swe strzały i przeraź ich,*

⁷ *wyciągnij rękę Twoją z wysoka, wybaw mię z wód wielkich i uwolnij z rąk cudzoziemców,*

- ⁸ tych, których usta mówią na wiatr, a których prawica jest prawicą fałszywą.
⁹ Boże, pieśń nową będę Ci śpiewał, grać Ci będę na harfie o dziesięciu strunach.
¹⁰ Ty królom dajesz zwycięstwo, Ty wyzwoliłeś sługę Twego, Dawida. Od miecza złego
¹¹ mnie wybaw i uwolnij z rąk cudzoziemców, tych, których usta mówią na wiatr, a których prawica jest prawicą fałszywą.
¹² Daj pomyślność synom naszym jak roślinom, rozrastającym się w czasie swej młodości, niech będą córki nasze na wzór narożnych kolumn, rzeźbione na wzór kolumn świątyni.
¹³ Niech pełne będą nasze spichlerze, zasobne we wszelkie płody. Niech trzody nasze tysiącokrotnie płodne na polach naszych mnożą się tysiącami;
¹⁴ niech nasze zwierzęta będą ciężkie! Niech się nie zdarza wypadek czy ucieczka ani lament na naszych ulicach!
¹⁵ Szczęśliwy lud, któremu tak się powodzi, szczęśliwy lud, którego Bogiem jest Pan.

Psalm 145

- ¹ Pieśń pochwalna. Dawida. Chcę Cię wywyższać, Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe na zawsze i na wieki.
² Każdego dnia będę Cię błogosławił i na wieki wysławiał Twe imię.
³ Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona.
⁴ Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny.
⁵ Głoszą wspaniałą chwałę Twego majestatu i rozpowiadają Twe cuda.
⁶ I mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych, i opowiadają Twą wielkość.
⁷ Przekazują pamięć o Twej wielkiej dobroci i radują się Twą sprawiedliwością.
⁸ Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
⁹ Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła.
¹⁰ Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje i święci Twoi niech Cię błogosławią!
¹¹ Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę,
¹² aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twego królestwa.
¹³ Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków, Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia. Pan jest wierny we wszystkich swych słowach i we wszystkich swoich dziełach święty.
¹⁴ Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgwałconych.
¹⁵ Oczy wszystkich oczekują Ciebie, Ty zaś dajesz im pokarm we właściwym czasie.
¹⁶ Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co żyje, nasycasz do woli.
¹⁷ Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
¹⁸ Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, wszystkich wzywających Go szczerze.
¹⁹ Spełnia wolę tych, którzy się Go boją, usłyszysz ich wołanie i przyjdzie im z pomocą.
²⁰ Pan strzeże wszystkich, którzy Go miłują, a wytępi wszystkich występnych.
²¹ Niech usta moje głoszą chwałę Pana, by wszelkie ciało wielbiło Jego święte imię na zawsze i na wieki.

Psalm 146

- ¹ Alleluja. Chwal, duszo moja, Pana,
² chcę chwalić Pana, jak długo żyć będę; chcę śpiewać Bogu mojemu, póki będę istniał.
³ Nie pokładajcie ufności w księżętach ani w człowieku, u którego nie ma wybawienia.
⁴ Gdy tchnienie go opuści, wraca do swej ziemi, wówczas przepadają jego zamiary.
⁵ Szczęśliwy, komu pomocą jest Bóg Jakuba, kto ma nadzieję w Panu, Bogu swoim,
⁶ który stworzył niebo i ziemię, i morze ze wszystkim, co w nich istnieje. On wiary dochowuje na wieki,
⁷ daje prawo uciśnionym i daje chleb głodnym. Pan uwalnia jeńców,
⁸ Pan przywraca wzrok niewidomym, Pan podnosi pochyłych, Pan miłuje sprawiedliwych.

⁹ Pan strzeże przychodniów, chroni sierotę i wdowę, lecz na bezdroża kieruje występnych.

¹⁰ Pan króluje na wieki, Bóg twój, Syjonie – przez pokolenia. Alleluja.

Psalm 147

¹ Alleluja. Dobrze jest grać naszemu Bogu, wdzięcznie jest nucić pieśń pochwalną.

² Pan buduje Jeruzalem, gromadzi rozproszonych z Izraela;

³ On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany.

⁴ On liczbę gwiazd oznacza, wszystkie je woła po imieniu.

⁵ Pan nasz jest wielki i zasobny w siły, mądrość Jego jest niewypowiedziana.

⁶ Pan dźwiga pokornych, a poniża występnych aż do ziemi.

⁷ Śpiewajcie pieśń dziękczynną Panu, grajcie Bogu naszemu na harfie.

⁸ On niebo okrywa chmurami, deszcz przygotowuje dla ziemi; sprawia, że góry wypuszczają trawę i zioła, by ludziom służyły;

⁹ On daje pokarm bydłu, piskletom kruka to, o co wołają.

¹⁰ Nie kocha się w sile rumaka; nie ma też upodobania w goleniach męża.

¹¹ Podobają się Panu ci, którzy się Go boją, którzy wyczekują Jego łaski.

¹² Chwal, Jerozolimo, Pana, chwal Boga twego, Syjonie!

¹³ Umacnia bowiem zawory bram twoich i błogosławi synom twoim w tobie.

¹⁴ Zapewnia pokój twoim granicom, nasycza ciebie najlepszą pszenicą.

¹⁵ Na ziemię zsyła swoje orędzie, mknie chyżo Jego słowo.

¹⁶ On daje śnieg niby wełnę, a szron jak popiół rozsiewa.

¹⁷ Ciska swój grad jak okruchy chleba; od Jego mrozu ścinają się wody.

¹⁸ Posyła słowo swoje i każe im tajać; każe wiać swemu wiatrowi, a spływają wody.

¹⁹ Obwieścił swoje słowa Jakubowi, Izraelowi ustawy swe i wyroki.

²⁰ Żadnemu narodowi tak nie uczynił: o swoich wyrokach ich nie pouczył. Alleluja.

Psalm 148

¹ Alleluja. Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach!

² Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie, chwalcie Go, wszystkie Jego zastępy!

³ Chwalcie Go, słońce i księżycu, chwalcie Go, wszystkie gwiazdy świecące.

⁴ Chwalcie Go, nieba najwyższe i wody, co są ponad niebem:

⁵ niech imię Pana wychwalają, On bowiem nakazał i zostały stworzone,

⁶ utwierdził je na zawsze, na wieki; nadał im prawo, które nie przeminie.

⁷ Chwalcie Pana z ziemi, potwory i wszystkie morskie głębiny,

⁸ ogniu i gradzie, śniegu i mgło, gwałtowny huraganie, co pełnisz Jego słowo,

⁹ góry i wszelkie pagórki, drzewa rodzące owoc i wszystkie cedry,

¹⁰ dzikie zwierzęta i bydło wszelakie, to, co się roi na ziemi, i ptactwo skrzydlate,

¹¹ królowie ziemscy i wszystkie narody, władcy i wszyscy sędziowie na ziemi,

¹² młodzieńcy, a także dziewice, starcy wraz z młodzieżą

¹³ niech imię Pana wychwalają, bo tylko Jego imię jest wzniosłe, majestat Jego góruje nad ziemią i niebem

¹⁴ i pomnaża moc swojego ludu. Pieśń pochwalna dla wszystkich Jego świętych, synów Izraela – ludu, który Mu jest bliski. Alleluja.

Psalm 149

- ¹ Alleluja. Śpiewajcie pieśń nową Panu; chwała Jego niech zabrmi w zgromadzeniu świętych.
- ² Niech Izrael się cieszy swym Stwórcą, niech synowie Syjonu radują się swym Królem.
- ³ Niech chwałą Jego imię wśród tańców, niech grają Mu na bębnie i cytrze.
- ⁴ Bo Pan w ludzie swoim ma upodobanie i zdoła pokornych zwycięstwem.
- ⁵ Niech się weselą święci wśród chwały, niech się cieszą na swoich sofach!
- ⁶ Niech chwała Boża będzie w ich ustach, a miecze obosieczne w ich ręku:
- ⁷ aby dokonać pomsty wśród pogan i karania pośród narodów;
- ⁸ aby ich królów zakuć w kajdany, a dostojników w żelazne łańcuchy;
- ⁹ by wypełnić na nich pisany wyrok: to jest chwałą wszystkich Jego świętych. Alleluja.

Psalm 150

- ¹ Alleluja. Chwalcie Boga w Jego świątyni, chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłonie!
- ² Chwalcie Go za potężne Jego czyny, chwalcie Go za wielką Jego potęgę!
- ³ Chwalcie Go dźwiękiem rogu, chwalcie Go na harfie i cytrze!
- ⁴ Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie!
- ⁵ Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach brzęczących:
- ⁶ Wszystko, co żyje, niech chwali Pana! Alleluja.